

የቀረበ ወዳጅ እንደነበረው የሚያሳዩ ፍንጮች አሉ። የሐንስ ራሱን የገለጸው «ክርስቶስ ይወደው የነበረው ደቀ መዛሙር» በማለት ነበር (ዮሐ. 20:2)። ክርስቶስ ከሁሉም ደቀ መዛሙርት ጋር እኩል ዝምድና አልነበረውም። ክርስቶስ ዓለምን ለመለወጥ ጥቂት ሰዎችን በብቃት አሠልጥኗል። ዛሬ የቤተ ክርስቲያን መሪዎች የክርስቶስን አብነት ተከትለው ብዙ ሰዎች ከማሠልጠን ሊቆጠቡና ጥቂቶችን ደህና አድርጎ በማሠልጠኑ ላይ ሊያተኩሩ አይገባም ትላለህ?

ማቴዎስ 10 ክርስቶስ 12ቱ ደቀ መዛሙርት በአንድ የአገልግሎት ጉዞ እንዲያከናውኑ የሚፈልገውን መስፈርት የቀድሞይቱ የቤተ ክርስቲያን መሪዎች የ12ቱን ደቀ መዛሙርት ምሳሌነት ተከትለው ወንጌልን በዓለም ሁሉ በሚመሰክሩበት ጊዜ ሊጠብቁ ከሚገባቸው ገጠመኝ ጋር የሚያዋህድ በመሆኑ፤ አስገራሚ የወንጌል ክፍል ነው። ማቴዎስ የ12ቱን ደቀ መዛሙርት ለአገልግሎት መላክ ተጠቅሞ፤ ከሁሉም የቤተ ክርስቲያን መሪዎች ምን እንደሚጠበቅ አስተምሯል። በምክራብ መደብደብን የመሳሰሉት ብዙዎቹ ነገሮች ክርስቶስ በምድር ላይ በነበረ ጊዜ ባይከሰቱም፤ ክርስቶስ ካረገ በኋላ በአይሁድ ክርስቲያኖች ላይ ደርሰዋል።

ከዚህ ክፍል የሚከተሉትን ነገሮች እንመለከታለን፡-

ሀ. መጀመሪያ ክርስቶስ 12ቱ ደቀ መዛሙርቱ አሕዛብን ወይም ሰማርያውያንን ሳይሆን አይሁዶችን እንዲያገለግሉ አዝዟቸዋል። በኋላ ግን ክርስቶስ ይህንን አመለካከት ለውጧል። በማቴዎስ 28:19-20 እና ዮሐዋ. 1:8 ክርስቶስ እነዚህ አገልጋዮች ወደ ሰዎች ሁሉ እንዲሄዱ አዝዟቸዋል። ምናልባትም በማቴዎስ የቀድሞይቱን ቤተ ክርስቲያን የአገልግሎት አሠራር እያሳየ ይሆናል። እንደ ጳውሎስ ከአይሁዶች ይጀምሩና ወንጌሉን በፍጥነት ወደ አሕዛብ ይወስዱ ነበር። (ዮሐዋ. 13:44-48 አንብብ።)

ለ. ክርስቶስ ለደቀ መዛሙርቱ የጠራ መልእክት ሰጥቷቸዋል። ይኸውም ስለ መንግሥተ ሰማይ እንዲያስተምሩ ነበር። ያስተላለፉት፤ መጥምቁ የሐንስና ክርስቶስ ያስተማሩትን ተመሳሳይ መልእክት ነበር። የክርስቶስ ተከታዮች አዳዲስ እውነቶችን ከመሻት ይልቅ መልእክታቸውን ቀለል አድርገው ማቅረብ ነበረባቸው።

ሐ. ደቀ መዛሙርቱ የክርስቶስን ዓይነት አገልግሎት በማካሄድ፤ ሊፈውሱ፤ ሙታንን ሊያስነሡና አጋንንትን ሊያስወጡ ይገባቸው ነበር። በኋላም እነዚህ 12ቱ ደቀ መዛሙርት፤ «ሐዋርያት» ተብለው ተጠርተዋል። ለዚህም ምክንያቱ መልእክቱን ለማወጅና ተግባራቱን ለማከናወን በክርስቶስ ሥልጣን የተላኩ መሆናቸው ነው።

መ. ክርስቶስ ደቀ መዛሙርቱ ገንዘብና ተጨማሪ ልብስ በመውሰድ ራሳቸውን ከሚንከባከቡ ይልቅ በሰዎች እንግዳ ተቀባይነት ላይ እንዲደገፉ ነግሯቸዋል። ብዙውን ጊዜ አንድ ሰው ወደ አዲስ አካባቢ በሚሄድበት ጊዜ፤ ለምግብና መኝታ የሚከፍለውን ገንዘብ፤ ተጨማሪ ልብስ ይይዛል። ክርስቶስ ለዚህ የደቀ መዛሙርት የጉዞ አገልግሎት የሰጠው መመሪያ ጊዜያዊ ነበር።

የክርስቶስ ትእዛዝ ሌሎችን ለእግዚአብሔር መንግሥት የማዘጋጀቱ ተግባር አጣጥሎ እንደሆነ ያሳያል። እርሱም ከደቀ መዛሙርቱ ጋር ለመቆየት ብዙ ጊዜ አልቀረውም። ይህ ትእዛዝ ጊዜያዊ በመሆኑ፣ ክርስቶስ በኋላ ለውጦታል (ሉቃስ 22:35-37)። ክርስቶስ ካረገ በኋላ፣ ሐዋርያት ለረዥም ጊዜ አገልግሎት የሚሰማማ ሌላ አሠራር ተከትለዋል።

ደቀ መዛሙርቱ ወደ አንዲት ከተማ በሚደርሱበት ጊዜ፣ እግዚአብሔር ወደ ቤቱ ወስዶ የሚንከባከባቸውን ሰው ያዘጋጅላቸው ነበር። ባለቤቱና የከተማይቱ ነዋሪዎች የክርስቶስ መልእክተኞች አድርገው ሲቀበሏቸው፣ በእነርሱ ላይ የእግዚአብሔርን ሰላም የማወጅ ሥልጣን ተሰጥቷቸው ነበር። ነገር ግን ሕዝቡ የክርስቶስን ደቀ መዛሙርት ለመቀበል ካልፈለጉ፣ ደቀ መዛሙርቱ የእግራቸውን ትቢያ ማራገፍ ነበረባቸው። ይህም አይሁዶች ከከተማይቱ ምንም ነገር እንዳልወሰዱና እግዚአብሔር በከተማይቱ እንደሚፈርድ ለማመልከት የሚጠቀሙበት ተምሳሌት ነበር። ሕዝቡ ወንጌሉን ሰምተው ሊቀበሉ የሚችሉበት ዕድል ነበራቸው። ይህን ለማድረግ ባለመፈለጋቸው፣ እግዚአብሔር በአብርሃም ዘመን ካጠፋቸው የሰዶምና ገሞራ ከተሞች በላይ፣ ኃጢአተኞች ይሆናሉ (ዘፍጥ. 19)። ስለሆነም፣ በፍርድ ቀን በእግዚአብሔር ይኮነናሉ።

ማቴዎስ፣ ለክርስቶስ የሚሰጠው አገልግሎት ክርስቶስ የሚያስፈልገኝን ያሟላልኛል በሚል ፍጹም የጥገኛነት ስሜት መካሄዱ እንዳለበት ያሳያል። እርሱ አገልጋዮቹን ሊረዱቸው ወደሚችሉ ትክክለኛ ሰዎች ይመራቸዋል፤ ከረሃብ ይጠብቃቸዋል። ስለሆነም፣ ደቀ መዛሙርቱ ስለሚበሉት ወይም ስለ ገንዘብ ጉዳዮች መጨነቅ አያስፈልጋቸውም ነበር። ክርስቶስ ፍላጎታቸውን ሁሉ ያሟላላቸዋል።

ሠ. እንደ ክርስቶስ አገልጋዮች፣ የገንዘብ ድጋፍ መቀበል ያስፈልጋቸው ነበር። ክርስቶስ ክርስቲያናዊ አገልግሎት ለሚያካሂዱ ሰዎች፣ «ለሠራተኛ ምግብ ይገባዋል» ሲል አጠቃላይ መርሕ ሰጥቷል። ወንጌሉን ከመስበክ የተጠቀሙ ወገኖች ለደቀ መዛሙርቱ ማካፈል ያስፈልጋቸው ነበር። ነገር ግን ደቀ መዛሙርቱ በወንጌል ሰበካ መበልጸግ አያስፈልጋቸውም ነበር። የሐሰት አስተማሪ ከሚታወቅባቸው መንገዶች አንዱ የቤተ ክርስቲያን አባላትን እየበዘበዘ በአገልግሎት ስም መክበሩ ነው። ነገር ግን ሠራተኞች ለኑሯቸው የሚበቃ ገቢ ሊኖራቸው ይገባል። ስለሆነም፣ ለቤተ ክርስቲያን መሪዎች ከምእመናኑ ኑሮ የበለጠ ሕይወት ለመምራት የሚያስችል ገንዘብ መጠየቁ ተገቢ አይደለም። ምእመናንም መሪዎቻቸው ያለ ደመወዝ ወይም ከሌሎች ምእመናን ባነሰ የኑሮ ደረጃ ሆነው እንዲያገለግሉ መጠበቁ ተገቢ አይደለም።

11ኛ ጥያቄ፡- ሀ) 400 አባላት ባላት ቤተ ክርስቲያን ውስጥ ሁሉም አሥራት የሚከፍል ቢሆን፣ በምእመናን ደረጃ የሚኖሩ ስንት ሰዎች መቅጠር ይቻላል? ለ) አብያተ ክርስቲያናት ብዙውን ጊዜ ለሠራተኞች የምንከፍለው ገንዘብ የለንም ሊሆን ማርራሉ። ይህ ለምን ይመስላል? ሐ) አንዳንድ ጊዜ ከምእመናን የበለጠ

ትምህርት ያላቸው አገልጋዮች የበለጠ ደመወዝ ይጠይቃሉ። ይህ መጽሐፍ ቅዱሳዊ ነው? ለምን?

ክርስቶስ እርሱ ካረገና ቤተ ክርስቲያን ካደገች በኋላ፤ ወደፊት ስለሚሆነው ሁኔታ እያሰበ ሳይሆን አይቀርም። እርሱ በምድር ላይ ሳለ የተጠቀሱት ስደቶች መከላታቸውን የሚያመለክት መረጃ የለም። ክርስቶስ ለደቀ መዛሙርቱ ስለ ወደፊት አገልግሎታቸው የሰጣቸው ዋነኛ ማስጠንቀቂያ የስደት መምጣት ነበር። ክርስቶስ ለደቀ መዛሙርቱ ስለ ወንጌል ስርጭት ካስተማራቸው ትምህርቶች ከግማሽ የሚበልጠው ስደትን የሚመለከት ነው። ይህ ዛሬ ብዙ ሰዎች ከሚያስተምሩት የተለየ ነው። ለአዳዲስ ክርስቲያኖች ስደት የወንጌሉ አካል እንደሆነና ክርስቶስን መከተል ማለት የስደቱ አካል የሆነውን መስቀል መከተል እንደሆነ አንናገርም። በተለይ ወጣቶችና የተማሩ ሰዎች ስደትና የገንዘብ ችግር እንዳይከሰትባቸው ይፈራሉ። ነገር ግን ሁሉም የአዲስ ኪዳን መጻሕፍት በሆነ መንገድ እንደምንሰደድ ይገልጻሉ።

12ኛ ጥያቄ፡- ማቴ. 13:20-21፤ ዮሐ. 16:33፤ ዮሐዋ. 8:1፤ ሮሜ 8:35፤ ዕብ. 10:33፤ 2ኛ ቆሮ. 12:10፤ 2ኛ ተሰ. 1:4 አንብብ። ስለ ስደት ምን እንደሚያስተምሩ ግለጽ።

ክርስቶስ ስለ ክርስቲያኖችና ስደት ብዙ ተናግሯል። የቤተ ክርስቲያን መሪዎች እንደመሆናቸው መጠን፤ ሐዋርያት፤ ነቢያት፤ መጋቢያንና ወንጌላውያን ብዙውን ጊዜ በቀዳሚነት ይሰደዳሉ። ቀጥሎ ያለው ክርስቶስ ያስተማረው አሳብ ማጠቃለያ ነው፡-

ሀ. ክርስቲያኖች ተቃውሞና ስደት እንደሚደርስባቸው መጠበቅ አለባቸው። የክርስቶስን በጎች ሊያጠቁ የሚፈልጉ ብዙ ተኩላዎች ይመጣሉ። ወደፊት የሚነሳውን የአይሁዶች ተቃውሞ በማሰብ፤ ክርስቶስ ደቀ መዛሙርቱ ከምኩራቦች እንደሚባረሩና ለፍርድ ወደ አይሁድ የሽማግሌዎች ካውንስል እንደሚወሰዱ አስጠንቅቋል። ክርስቶስ በጴላጦስ ፊት እንደተናገረው ሁሉ፤ እነርሱም ወደ ሮም ገዥዎች ይጎተቱ ነበር። ጳውሎስ በቂሣር ፊት እንደ ቀረበ ሁሉ፤ ወደ ነገሥታት ይወሰዱ ነበር። ይህ ግን ወንጌሉን የሚመሰክሩበትን ዕድል ያዘጋጅላቸው ነበር። ደቀ መዛሙርቱ ስደት በሚደርስባቸው ጊዜ፤ ሊደነቁም ሆነ ሊጨነቁ አይገባም። ምንም እንኳን ሁኔታዎች አስቸጋሪዎች ሊሆኑና ሐዋርያት እንዴት መመለስ እንዳለባቸው ላያውቁ ቢችሉም፤ መንፈስ ቅዱስ የሚናገሯቸውን ቃላት ይሰጣቸዋል።

ለ. የሚያሳድዱቸውን ከመጥላት፤ ከመሸሽ ወይም ከመበቀል ይልቅ፤ ደቀ መዛሙርቱ እንደ እባብና ርግብ መሆን እንደሚገባቸው ገልጾላቸዋል። በአገልግሎት ንጹሕ ምክንያት ሊኖረንና እንደ ርግብ ቀናዎች ልንሆን ይገባል። ነገር ግን የሰዎችን ኃጢአተኝነት ተገንዝቦን እንደ እባብ ብልሆች ልንሆንም ይገባል።

ሐ. የክርስቶስ ተከታዮች ከስደት ሳይሸሹ፤ ስደቱ ባለበት አካባቢ መቼ ሊቆዩና መቼ ከአካባቢው ገለል ሊሉ እንደሚገባቸው ማወቅ አለባቸው።

እንድንቆይ እግዚአብሔር በግልጽ እስካልነገረን ድረስ፤ ለነፍሳችን ከሚያስጋው የስደት አካባቢ ገለል ማለቱ ጥበብ እንጂ ፍርሃት አይደለም።

መ. ክርስቶስ ወንጌሉ ቤተሰቦችን ሳይቀር እንደሚከፋፈል አስጠንቅቋል። አንዳንዶች ክርስቶስን ለመከተል ሲፈልጉ፤ ሌሎች በከፍተኛ ደረጃ ይቃወማሉ። ይህ ሁኔታ ከሚያስከትላቸው ነገሮች አንዱ የወዳጆቻችንን ጥላቻ ማትረፍ ይሆናል። በቤተሰብ ውጥረት ሳቢያ ክርስቶስን አለመከተል ማለት ቤተሰቦቻችንን ከክርስቶስ በላይ መውደድ ማለት ነው። እንደዚህ ዓይነት ሰዎች የደቀ መዝሙርነት መንገድ አይገባቸውም።

ሠ. ደቀ መዛሙርት ለመሆን የሚመርጡ ሰዎች በመጽናት ስለሚድኑ፤ ስደትን ችለው ማለፍ አለባቸው። የሚያድነን መጽናታችን ባይሆንም፤ እውነተኛ የክርስቶስ ተከታዮች በመከራ ውስጥ ጸንተው እውነተኛነታቸውን ያረጋግጣሉ።

ረ. የስደት ጊዜ የተወሰነ ነው (ማቴ. 10:23)። ክርስቶስ «የሰው ልጅ» እስኪመጣ ድረስ ወንጌሉን ወደ እስራኤል ወስደው እንደማይፈጽሙ ሲናገር ምን ማለቱ እንደሆነ የተለያዩ አስተያየቶች ይሰጣሉ። አንዳንድ ምሑራን ክርስቶስ ይህን ሲል በእስራኤል ውስጥ የሚገኙ መንደሮች ሁሉ ስለ ራሱ ከመስማታቸው በፊት በመስቀል ላይ እንደሚሞት መናገሩ እንደሆነ ያስባሉ። ሌሎች እስራኤል በ70 ዓ.ም. በሮም ሥር ስትወድቅ የሚደርስባትን ፍርድ እየተነበየ እንደሆነ ያስረዳሉ። ሌሎች ምሑራን ደግሞ ክርስቶስ ከሞት በተነሣ ጊዜ በድል እንደ «መጣ» ይናገራሉ። አንዳንዶች ይህ ከክርስቶስ ምድራዊ አገዛዝ በፊት የሚነሣውን ታላቅ መከራ እንደሚያመለክትና፤ የመከራ ጊዜው የተወሰነ በመሆኑ የአይሁድ መስካሪዎች ስለ ክርስቶስ ለአይሁዶች ሁሉ ከመናገራቸው በፊት እንደሚያበቃ ያስባሉ። ክርስቶስ ለአይሁዶች ስለሚሰጠው የወንጌል አገልግሎት እየተናገረ እንደሆነና ሥራው ከባድ በመሆኑ ምክንያት እስከ ዳግም ምጽአቱ እንደማይጠናቀቅ የሚያስረዱም አሉ። ለዚህ አስቸጋሪ ጥቅስ ግልጽ መልስ ማግኘት አልተቻለም።

ሰ. ክርስቶስ መከራ የመቀበል ምሳሌ ነው። ስደትን በመቀበል ረገድ የጌታችንና የመምህራችንን ፈለግ መከተል አለብን። ክርስቶስ «በዓልዜቡል» (ሌላው የሰይጣን ስም) እንደተባለ ሁሉ ተከታዮቹም በዚህ ዓይነት ቃላት ሊጠሩ እንደሚችሉ መጠበቅ አለባቸው።

ሸ. በስደት ጊዜ እግዚአብሔር ሁኔታዎችን በመቆጣጠር ላይ የሌለ ቢመስልም፤ ደቀ መዛሙርቱ ተቆጣጣሪነቱን ማወቅ አለባቸው። እግዚአብሔር በምሥጢር እንኳ እኛን በመቃወም የሚሰነዘሩትን ቃላት ሁሉ ያውቃል። በፍርድ ቀን ሰዎች ለተናገሯቸው ነገሮች በኃላፊነት ይጠየቃሉ። እግዚአብሔር በገበያ የሚሸጡትን ድንቢጦች ሁሉ እንደሚያውቅ፤ በእያንዳንዳችን ሕይወት ውስጥ የሚሆነውን በበለጠ ያውቃል። እግዚአብሔር ሳያውቅ ከልጆቹ ፀጉር አንድ እንኳ አትነቀልም።

ቀ. የክርስቶስ ተከታዮች የደቀ መዝሙርነትን ዋጋ መተመን አለባቸው። ሁለት ዓይነት ሕይወት እንዳለ መገንዘብ አለብን። በምድር ጊዜያዊ ሕይወት፤ በሰማይ ደግሞ ዘላለማዊ ሕይወት አለ። በምድር ላይ፤ ሰዎች ሊያጠፉ የሚችሉት የሰውን ሥጋ ብቻ ነው። የሰውየውን ነፍስ ሊነኩ አይችሉም። ሞትም ቢሆን የክርስቶስን ደቀ መዝሙር ወደ ዘላለማዊ ሕይወት የሚያሸጋግር በመሆኑ፤ ጎጂ አይደለም። ነገር ግን እግዚአብሔር ነፍስን መግደል ይችላል። ሰዎች ሊፈሩት የሚገባቸው ይህንኑ ሞት ነው። የሥጋ ሞት ፍርሃት አንድ ሰው ክርስቶስን እንዲክድ ቢያደርግ፤ ያ ሰው የዘላለምን ሕይወት ያጣል። በእምነታችን መጽናትና በስደት ጊዜ ክርስቶስን አለመካድ በዘላለሙ መንግሥት ክርስቶስ በይፋ የእርሱ መሆናችንን እንዲያውጅ ያደርገዋል። ነገር ግን እምነታችንን ከካድን፤ ክርስቶስ በፍርድ ቀን ደቀ መዝሙርቱ መሆናችንን ይከዳል። የመስቀሉ መስመር የሆነውን ስደት ብንክድ፤ የዘላለምን ፍርድ እንቀበላለን።

በ. በስደት ጊዜ አማኝ ወዳጆቻችንን መደገፍ አለብን። የክርስቶስ ተከታዮችን በመደገፍ ለክርስቶስ ያለንን ፍቅር እናሳያለን። እምነታችንን ደብቀን ከክርስቲያኖች ጋር ላለመተባበር ብንሞክር፤ ክርስቶስን ከድተናል ማለት ነው። ነገር ግን መከራ ከሚቀበሉት ክርስቲያኖች ጋር ብንተባበር ወይም ሌሎች የተሰደዱ ክርስቲያኖችን ወደ ቤታችን ብናስገባ፤ እግዚአብሔር አብንና ክርስቶስን ወደ ቤታችን እንደተቀበልን ያህል ይቆጠራል። ስደት ሊያስከትልብን ቢችልም እንኳ ከ«ነቢያት» (ለቤተ ክርስቲያን መሪዎች ወይም ሠራተኞች የተሰጠ ሌላው ስም) ጋር በመተባበር ብንረዳቸው፤ ነቢያቱ ለእግዚአብሔር አገልግሎት የሚቀበሉትን ሽልማት እንጋራለን። እርዳታው ለሌላው ክርስቲያን ቀዝቃዛ ውኃ የመስጠትን ያህል ያነሰ ቢሆንም እንኳ፤ እግዚአብሔር ያከብረዋል።

13ኛ ጥያቄ፡- ሀ) ያጋጠመህን ስደት ግለጽ። ለ) ሁሉም ክርስቲያኖች ስደት የክርስቶስ ተከታይ የመሆን አካል መሆኑን አስቀድመው መገንዘብ የሚገባቸው ለምንድን ነው? ሐ) ክርስቶስ የቤተ ክርስቲያን ምእመናን ሊማሩት የሚገባ ምን ጠቃሚ የስደት ትምህርት አስተማረ?

2. መጥምቁ ዮሐንስ ክርስቶስ መሢሕ ስለመሆኑ ጠየቀ (ማቴ. 11:1-19)

14ኛ ጥያቄ፡- ስለ እምነትህ የተጠራጠርህበትን ጊዜ ግለጽ። የተጠራጠርኸው ምን ነበር? በክርስቶስ ላይ ያለህን እምነት መልሰህ እንድትቀዳጅ የረዳህ ምን ነበር?

በአንድ ወይም በሌላ ጊዜ ሁሉም ክርስቲያኖች ጥርጣሬዎች ይኖሯቸዋል። ለጸሎትህ መልስ ስትጠብቅ አይመጣም። ደግሞም እግዚአብሔር በዚህ መንገድ ይሠራል ብለህ የማታስበው አንድ ነገር ይከሰታል። የመኪና አደጋ ደርሶ ለአገልግሎት የወጣ ጠንካራ ክርስቲያን ወንድም ሽባ ይሆናል። በእንዲህ ዓይነት ጊዜያት እግዚአብሔርን ልንጠራጠር እንችላለን።

መጥምቁ የሐንስ ለተወሰነ ጊዜ ታስሮ ቆይቶ ነበር። ደቀ መዛሙርቱ ክርስቶስ ስለሚያከናውናቸው ተግባራት ቢገልጹለትም፤ ለየሐንስ ስሜት አልሰጠውም። የመንፈስ ቅዱስ ጥምቀትና የእሳት ፍርድ የታሉ? ክርስቶስ ከፋዎችን አጥፍቶ የጽድቅ መንግሥቱን የሚጀምረው መቼ ነው? ክርስቶስ የመጣው እርሱ ከጠበቀው መንገድ ሙሉ በሙሉ በተለየ ሁኔታ በመሆኑ፤ የሐንስ ግራ ተጋባ። እግዚአብሔር የክርስቶስን መሢሕነት ለእርሱ መግለጹ ስሕተት ይሆን?

ስለሆነም፤ የሐንስ የክርስቶስን መሢሕነት ወይም ሌላ መጠበቅ እንዳለባቸው ለማረጋገጥ ደቀ መዛሙርቱን ወደ ክርስቶስ ላከ። ክርስቶስ ወደ ተአምራቱ በማመልከት፤ «እግዚአብሔር በእኔ በኩል ያደረገውን ሄዳችሁ ንገሩት። እነዚህ ለመሢሕነቱ በቂ ማረጋገጫዎች ናቸው። አትጠራጠር በሉት» አላቸው። ማቴዎስ ተመሳሳይ ጥርጣሬ ለነበራቸው አይሁዶችም ይህንኑ ምላሽ ሰጥቷቸዋል። አይሁዶች መሢሕ ድልነሺ ንጉሥ እንደሚሆን ጠብቀው ነበር። ማቴዎስ በመጽሐፉ «ክርስቶስ ያደረጋቸውን ተአምራት ተመልከቱ። እነዚህን ተአምራት እንዳደረገ ታውቃላችሁ። እነርሱም የመሢሕነቱ ማረጋገጫዎች ናቸው። ሌላ ሰው አትፈልጉ።» ሲል አስረድቷል። ለጥርጣሬዎች ምላሽ ለመስጠት የእግዚአብሔርን ቃል እውነት እንጠቀማለን። ክርስቶስም የመጥምቁ የሐንስን ዓይኖች ለእግዚአብሔር እውነቶች አብርቷል።

ክርስቶስ በዚህ ጊዜ ለሕዝቡ ስለ የሐንስና ከመጭው እግዚአብሔር መንግሥት ጋር ስላለው ግንኙነት አስተምሯል። ባማረ ልብስ ባያጌጥና ተአምራት ባይሠራም፤ የሐንስ ለመሢሔ መንገድ እንዲጠርግ የተላከ ክቡር ነቢይ ነበር። ስለሆነም፤ የሐንስ ታላቅ አገልጋይ ነበር። ከዚያ በኋላ ክርስቶስ ለመረዳት የሚያስቸግር አሳብ ሰንዝሯል። የሐንስ ታላቅ ቢሆንም፤ በመንግሥተ ሰማይ እጅግ አነስተኛ ሰው ይበልጠዋል። ክርስቶስ ይህን ሲል ምን ማለቱ ነው? በክርስቶስ መምጣት አዲስ የዘመን ምዕራፍ ተከፍቷል። የብሉይ ኪዳን ዘመን አብቅቶ የአዲስ ኪዳን ዘመን እየተጀመረ ነበር። የሐንስ ታላቅ ነቢይ ቢሆንም፤ የብሉይ ኪዳን ዘመን አካል ነበር። መሢሔን ለዓለም የማስተዋወቅን ልዩ ዕድል ሰላገኘ፤ የአሮጌው ዘመን ታላቅ ነቢይ ነበር። ነገር ግን የክርስቶስን ሞትና ትንሣኤ ለማየት አልታደለም ነበር። የቤተ ክርስቲያን አባል አልሆነም ነበር። አዲሱ ዘመን ከብሉይ ኪዳን ዘመን ስለሚልቅ፤ የአዲሱ ዘመን ተራ አባል ከአሮጌው ዘመን ታላቅ ሰው ይበልጣል።

ክርስቶስ በተጨማሪም፤ «ከመጥምቁም ከየሐንስ ዘመን ጀምሮ እስከ ዛሬ ድረስ መንግሥተ ሰማይ ትገፋለች፤ ግፈኞችም ይናጠቋታል» ብሏል። ይህም ለመረዳት የሚያስቸግር አሳብ ነው። አንዳንድ ምሑራን ከማቴዎስ 10 ዐውድ በመረዳት፤ ስደትን እንደሚያመለክት ይገልጻሉ። በአንድ በኩል፤ የእግዚአብሔር መንግሥት መስፋፋት ጠላትን እያሸነፈ ነበር። ክርስቶስ ቤተ ክርስቲያኑን እንደሚመሠርትና የገሃነም ደጆች እንደማይቋቋሟት ገልጾአል። ከመጥምቁ የሐንስ ዘመን ጀምሮ፤ ይህ ሁኔታ በመካሄድ ላይ ቆይቷል።

በተመሳሳይ ጊዜ፤ የእግዚአብሔርን መንግሥት መስፋፋት የሚቃወሙ ሰዎች ነበሩ። ስደት የቤተ ክርስቲያን ያማያቋርጥ ሂደት ነው። መጥምቁ የሐንስ የታሰረ ሲሆን፤ ክርስቶስ ደግሞ ተሰቅሏል። በታሪክ ሁሉ፤ ቤተ ክርስቲያን ስደትን ስትጋፈጥ ቆይታለች። መጥምቁ የሐንስንና አይሁዶች የመሢሔ መንግሥት ከመቅጽበት መጥቶ አሕዛብን ወይም የክፋት ኃይሎችን ሁሉ እንደማያስወግድ መገንዘብ ነበረባቸው። የእግዚአብሔር መንግሥት ቀስ በቀስ እያደገ ሲሄድ፤ የክፉ ሰዎች ተቃውሞ አይለየውም።

ምሑራን የክርስቶስን አሳብ የሚረዱበት ሌላው መንገድ የእግዚአብሔር መንግሥት አካል ለመሆን ጥረትን እንደሚጠይቅ ነው። አንድ ሰው የክርስቶስ ተከታይ ሆኖ ካለመወለዱም በላይ፤ ምርጫውም ቀላል አይደለም። የመንግሥቱ አካል መሆንን፤ አንድ ሰው ከምንም ነገር በላይ ሊሻው ይገባል። ሁልጊዜም ስደት ስለሚኖር፤ ብርታት፤ ኃይልና ቁርጥ ውሳኔ አስፈላጊዎች ይሆናሉ።

ከዚያም ክርስቶስ አይሁዶች የእግዚአብሔርን አሠራር ለመገንዘብ ባለመቻላቸውና በሌሎች ላይ በመፍረዳቸው ገሥጽአቸዋል። መጥምቁ የሐንስ ቆዳ ለብሶ ጠንካራ የፍርድ መልእክት እየሰበከ ሲመጣ፤ ወግ አጥባቂ ነው አሉት። ይህም በጋኔን ቁጥጥር እንደሚሠራ የመግለጽ ያህል ነበር። ክርስቶስ ደግሞ ከሰዎች ጋር በመብላትና በመጠጣት የቅርብ ወዳጃቸው ሆነ። ከኃጢአተኞች ጋር ወዳጅነትን በመመሥረቱ፤ ብዙውን ጊዜ ይጋብዙት ነበር። አይሁዶች ግን ይህን ባሕርይን በመጥላት ቀለል ያለ በላተኛና ጠጪ እንደሆነ ተናገሩ። በቂ መንፈሳዊነት እንደሌለውና የቀራጮችና ኃጢአተኞች ወዳጅ በመሆን የተሳሳተ ዝምድና እንዳፈራ ገለጹ።

15ኛ ጥያቄ፡- ሀ) ክርስቶስ ከሌተኛ አዳሪዎች፤ ከጎዳና ተዳዳሪዎችና ዱርዬዎች ጋር ወዳጅነትን እየጠበቀ በቤተ ክርስቲያን ሲያገለግል፤ ምን ዓይነት ስም የሚሰጠው ይመስልሃል? በሽማግሌዎች የሚወደድ ይመስልሃል? ለምን? ለ) ክርስቶስ በዚህ ተግባሩ የማይወደድ ከሆነ፤ ይህ ክርስቶስን መምሰልን አስመልክቶ የተሳሳተ አመለካከት መያዛችንን የሚያሳየው እንዴት ነው?

3. ክርስቶስ ሰዎች ንስሐ ባልገቡባቸው ከተሞች ላይ ፍርድን አወጀ (ማቴ. 11:20-24)

ብዙ ከተሰጠው ብዙ እንደሚጠበቅ የሚያመለክት መጽሐፍ ቅዱሳዊ መርሕ አለ (ሉቃስ 12:48)። ይህም ገንዘብ፤ ትምህርት፤ የክርስቶስ እውቀትና መንፈሳዊ ስጦታ ላላቸው የሚሠራ ነው። እግዚአብሔር ለእያንዳንዳችን ይህን ስጦታ የሰጠን ለክብሩ እንደምንጠቀምበት በመገንዘብ ሲሆን፤ እንዴት እንደተጠቀምንበት ይጠይቀናል።

16ኛ ጥያቄ፡- ሀ) እግዚአብሔር እንደ በረከት የሰጠህን አንዳንድ ነገሮች ዘርዘር። ለ) እነዚህን ነገሮች እግዚአብሔርን በሚያስከብር መንገድ የምትጠቀምባቸው እንዴት ነው?

የኮራዚንና የቤተሳይዳ ከተሞች፤ ክርስቶስ አብዛኞቹን ታምራት ባደረገበት በገሊላ ውስጥ የሚገኙ ስፍራዎች ነበሩ። በዚያ ዘመን እነዚህ ከተሞች ከሌሎች ከተሞች ሁሉ በላይ ተባርከው እንደነበር ታሪካቸው ይመሰክራል። ክርስቶስን በሥጋ ማየታቸውና ታምራቱን መመልከታቸው ኅላፊነትን የሚያስከትል በረከት ነው። ክርስቶስ ተአምራቱን እየተመለከቱ ያላመኑበት ሰዎች በመሢሕነቱ ሊያምኑ እንደሚገባቸው አስጠንቅቋቸዋል። ክርስቶስ ሲዶናና ጢሮስ የተባሉት የአሕዛብ ከተሞች እነዚህን ተአምራት በመለከቱ ኖሮ፤ በእርሱ ያምኑ እንደነበር ተናግሯልና። ነገር ግን አይሁዶች እርሱን ባለመቀበላቸው የእግዚአብሔርን ልጅ ካላየት ሰዎች ይልቅ ጥፋተኞች መሆናቸውን አሳይተዋል። ሰዶምና ገሞራ የአይሁዶችን ያህል ግልጽ ምስክርነት አላገኙም ነበር። ስለሆነም በአይሁዶች ላይ ፍርድ ይሰጣል። በ70 ዓ.ም. ብዙ ከተሞቿ በመደምሰላቸው ገሊላ ፍርዱን የተቀበለች ስትሆን፤ ሌሎች አይሁዶች በመጨረሻው ዘመን ፍርድን ያገኛሉ።

ማቴዎስ በዚህ መልእክቱ በዘመኑ የነበሩትን አይሁዶችና በየትኛውም ዘመን የሚኖሩትን ሰዎች እያስጠነቀቀ ነበር። ወንጌሉ ተጨማሪ ተጠያቂነትን ያስከትላል። ወንጌሉን ከሰሙና የመንፈስ ቅዱስን ሥራ ከተመለከቱ በኋላ፤ በክርስቶስ ለማመን የማይፈልጉ ሰዎች ስለ ክርስቶስ ሰምቶ ከማያውቅ ሰው የከፋ ቅጣት ይጠብቃቸዋል።

4. ክርስቶስ ለሚያምኑበት ዕረፍትን እንደሚሰጣቸው ቃል ገባ (ማቴ. 11:25-32)

ወንጌሉ ሁልጊዜም የሚያምኑትን ሰዎች ከማያምኑት ይለያል። ክርስቶስ አብዛኛው ሰው በእርሱ ባለማመኑ ተስፋ ሳይቆርጥ፤ በዘመናት ሁሉ እውነት የሆነውን ምሥጢር ለመመልከት ችሏል። በአጠቃላይ፤ እንደ ፈረሳውያንና የዩኒቨርስቲ መምህራን ምድራዊ ዕውቀት የነበራቸው ሰዎች ወንጌሉን ከሞኝነት ስለ ቆጠሩት ወንጌሉን አልተቀበሉም ነበር። እንደ ሊቀ ካህናትና የሮም ገዢዎች ያሉት ሀብታሞችና ባለሥልጣናትም ልባቸውን በሌሎች ነገሮች ስላጣበቡ፤ ወንጌሉን ለመቀበል አልፈለጉም። ዓለም የናቃቸው ድሆች ግን በክርስቶስ አመኑ። አብዛኞቹ የቀድሞይቱ ቤተ ክርስቲያን አባላት፤ ባሮችና ድሆች የነበሩ ሲሆን፤ ይኸው ሁኔታ በታሪክ ሂደት ውስጥ ሁሉ ቀጥሏል።

17ኛ ጥያቄ፡- ሀ) 1ኛ ቆሮ. 1:18-31 አንብብ። ጳውሎስ ይህን የወንጌል ምሥጢር ያብራራው እንዴት ነው? ለ) አንዳንድ ጊዜ ጠቢባንን፤ ሀብታሞችንና ኃይለኞችን ለመማረክ እየሞከርንና ድሆችንና የተናቁትን እየተውን ይህንን ምሥጢር ችላ የምንለው እንዴት ነው?

ክርስቶስ ሊከተሉት የሚፈልጉት ተራ ሰዎች መሆናቸውን በመገንዘብ፤ እግዚአብሔርን ለሚሠራበት መንገድ አመሰግነው። ክርስቶስ ደኅንነት የሰው ሥራ ሳይሆን የእግዚአብሔር ሥራ መሆኑን ገልጾአል። እግዚአብሔር የመንግሥቱን ምሥጢራት ለልጁ ለኢየሱስ ክርስቶስ ሰጥቷል። ክርስቶስም የወንጌሉን ምሥጢራት ገልጾ ለመረጣቸው ሰዎች ሰጥቷል። ይህ በሲኖፕቲክ

ወንጌላት ውስጥ ከቀረቡት የክርስቶስን አምላክነት ከሚያስረዱትና ከእግዚአብሔር አብ ጋር ያለውን ልዩ ግንኙነት ከሚያሳዩት ግልጽ መግለጫዎች አንዱ ነው።

ክርስቶስ አንድ ሰው እርሱን ለመከተልና ለመዳን የሚያጋጥመውን ሰደት ከገለጸ በኋላ፣ አሁን ደግሞ ሌላኛውን የወንጌሉን ምሥጢር ገጽታ ያሳያል። ክርስቶስ፣ የሕይወት ውጥረትና ሽክም ያደከማቸው ሰዎች ወደ እርሱ እንዲመጡ ጋብዟል። ፈሪሳውያንና ሌሎች የሃይማኖት መሪዎች ብዙ ሕጎቻቸውን በሰዎች ላይ ሲጭኑ፣ ክርስቶስ ከባድ ነገር እንደማይጠይቃቸው ተናግሯል። የምንፈልገውን አግኝተን ውስጣዊ ሰላም የምናገኘው በክርስቶስ ብቻ ነው።

ነገር ግን ሌሎች ሰዎች የደቀ መዝሙርነትን መንገድ ይከተሉ ዘንድ፣ ሕይወታችን ከክርስቶስ ጋር እንዲጣመር (ልክ ሁለት በሬዎች በአንድ ቀንበር እንደሚጣመሩ) ልናደርግ ይገባል። ልባችንንና ሕይወታችንን ከክርስቶስ ፈቃድ ጋር ማስማማት አለብን። ከክርስቶስ ጋር ለመሥራት መትጋት አለብን። ከክርስቶስ ጋር በምንሠራበት ጊዜ ውጫዊ ውጥረቶች ቢኖሩብንም፣ ቀንበሩና ሽክሙ ቀላል ይሆንልናል። ይህ የሆነው ለምንድን ነው? ይህ የሆነው በርግጥ ሽክሙና ቀንበሩ ቀላል ስለሆነ አይደለም። ብዙውን ጊዜ የክርስቲያን ሕይወት ከዓለማዊው በላይ ከባድ ነው። ነገር ግን ትልቅ በሬ ከትንሽ ለማጅ ወይፈን ጋር እንደሚጠመድ ሁሉ፣ አብዛኛውን ተግባር የሚያከናውነው ክርስቶስ ነው።

በአዲስ ኪዳን ውስጥ ክርስቶስ በአንድ ስፍራ ብቻ ራሱንና ማንነቱን መግለጹ አስገራሚ ነው። ክርስቶስ ጨካኝ ሳይሆን፣ ለሰዎች ነፍስና ፍላጎቶች የሚራራ የዋህ መሪ መሆኑን ተናግሯል። እንዲሁም፣ ለራሱ ክብር ሳይሆን ለእግዚአብሔርና ከእርሱ ጋር ለመጣመር ለሚፈልጉ ወገኖች ጥቅም ለመሥራት የሚፈልግ ትሑት መሆኑን አስረድቷል።

ስለሆነም፣ የክርስቲና ሕይወት ከባድ ብቻ ሳይሆን የማይቻልም ነው። ነገር ግን ተስፋ ከመቁረጥ ይልቅ ፍላጎቶቻችንን መግታት እንዳለብን ክርስቶስ ያስተምረናል። ሁልጊዜም በሚዝለው የራሳችን ጉልበት ከመሥራት ይልቅ፣ ፈቃዳችንን ለእርሱ በማስገዛት ከእርሱ ጋር መጣመር አለብን። በዚህ ጊዜ ከመቅጽበት አስቸጋሪ ያልሆነ መንገድ እናገኛለን። የዋህና አፍቃሪያችን የሆነው ክርስቶስ በጭካኔና በትዕቢት አይገዛንም ይልቁንም፣ እርሱ ከእኛ ጋር አማኑኤል ነው!

18ኛ ጥያቄ፦ ሀ) ክርስቲያኖች እንዲታገሉና ከባድ ጭነት እንዲሸከሙ የሚያደርጉ ነገሮች ምንድን ናቸው? ለ) ብዙውን ጊዜ በልባቸው ውስጥ ተቀምጦ እንዲታገሉ የሚያደርጋቸው ምንድን ነው? ሐ) ሽክማቸውን አራገፈው የልብ ሰላም እንዲያገኙ የሚረዳቸው ምንድን ነው? መ) ልብህን ለመመርመር ጊዜ ውሰድ። በአንድ ነገር ላይ እየታገላህ ከሆነ፣ ራስህን ለክርስቶስ ስጥና ቀንበሩን ተሸክም።

ጸጋዬ ከወንጌላውያን አብያተ ክርስቲያናት የአንዱ መሪ ነበር። ጸጋዬ መጠነኛ የሥነ መለኮት ትምህርት ስለ ተከታተለ፤ የቤተ ክርስቲያኒቱ መሪዎች መጋቢያቸው አድርገው መረጡት። ጸጋዬ ከእነርሱ የበለጠ ሥልጠና ስለ ነበረው፤ ቤተ ክርስቲያኒቱን በመቆጣጠር የሽማግሌዎችን በርድ ተጫነ። ብዙም ሳይቆይ አምባገነን ሆነ። ሰዎችን እንዲህ አድርጉ አታድርጉ እያለ ያዝዝ ጀመር። እርሱ ግን ትእዛዙን ለመፈጸም ደፋ ቀና ሲሉ አይረዳቸውም ነበር። ብዙውን ጊዜ የሰዎችን ኃጢአት እያጋለጠና በፀያፍ ቃላት እየተጠቀመ ይሰብክ ነበር። ጸጋዬ ቁጡ፣ ቁጥጥሩ ጠንካራ፣ እና በትምህርቱና በሥልጣኑ ይኩራራ የነበረ ሰው ነበር።

19ኛ ጥያቄ፡- ሀ) የጸጋዬ አመለካከት ከክርስቶስ የሚለየው እንዴት ነው? ለ) ማቴ. 12-13 አንብብ። ስለ ክርስቶስና ከሃይማኖት መሪዎች ጋር ስለ ነበረው ግንኙነት ምን እንማራለን? ሐ) ይህ ስለ ደቀ መዝሙርነት ምን ይነግረናል?

1. ክርስቶስ ከሃይማኖት መሪዎች ጋር ተጋጩ (ማቴ. 12)

ክርስቶስ የዋህና ትሑት ቢሆንም፤ ቅን ያልሆኑ ሰዎችንና ክፋትን መቃወሙ አልቀረም። በአዲስ ኪዳን ሁሉ፤ ክርስቶስ የተራ ሰዎችን ኃጢአት አጥብቆ እንዳልተቃወመ እንመለከታለን። የሮምን መንግሥት ክፋት ያን ያህል አልተቃወመም። እርሱ አጥብቆ የተቃወመው እንደ ጸጋዬ ያሉትን የሃይማኖት መሪዎች ክፋት ነበር። ትዕቢተኞችን፣ ድሆችን የሚበድሉ፣ የእነርሱን የመንፈሳዊነት ግንዛቤ የማይከተሉትን ሰዎችና ነገሮችን ሁሉ የሚቃወሙ የሃይማኖት መሪዎችን ኃጢአት ይጠላ ነበር። ክርስቶስ የሃይማኖት መሪዎችን ኃይል የሚገድብ፣ ፍጹም የተለየ የመንፈሳዊነትና የአመራር አቅጣጫ እያስተማረ ስለ ነበር፤ ከፈሪሳውያን ጋር መጋጩቱ አልቀረም ነበር። ማቴዎስ በ12ኛው ምዕራፉ፤ የሃይማኖት መሪዎች ክርስቶስን ለምን እንደ ጠሉትና እንዲሰቀልም ለምን እንደ ፈለጉ ለአይሁዶች ይገልጻል። ይህ ክፍል የቤተ ክርስቲያን መንፈሳዊ ሥልጣን ለተሰጠን ሰዎች ጠንካራ ማስጠንቀቂያ ነው። ዛሬ ክርስቶስ በኢትዮጵያ ከተሞች ውስጥ እየተመላለሰ ቢሆን፤ በእኛም ላይ ጠንካራ ቃላት ይሰነዝር ይሆን?

በዚህ ክፍል፤ ማቴዎስ ክርስቶስ ከሃይማኖት መሪዎች ጋር እንዴት እንደ ተጋጩ ምሳሌዎችን ይሰጠናል። በዚህም ማቴዎስ ክርስቶስ በሰው-ሠራሽ ሕጎች ላይ ሥልጣን እንዳለው በማሳየት፤ ወደፊት የሚነሡ የቤተ ክርስቲያን መሪዎች በሕግጋት ላይ ሳይሆን፤ ከእግዚአብሔር ጋር ግላዊ ግንኙነት በማድረጉ ላይ እንዲያተኩሩ አሳስቧል።

ሀ. በሰንበት እሸትን በመቅጠፍ የተነሣ ክርስቶስ ከፈሪሳውያን ጋር ተጋጩ (ማቴ. 12:1-8)። ቀደም ብለን እንደተመለከትነው፤ ፈሪሳውያን እግዚአብሔርን ለማስደሰት ብዙ የተለያዩ ሕግጋት የሚጠበቁ አጥባቂ ሃይማኖተኞች ነበሩ። እነርሱም የአይሁዶች የአምልኮ ቀን ስለሆነው ሰንበት ብዙ ሕግጋት አውጥተው ነበር። ብሉይ ኪዳን አይሁዶች ሰንበትን የዕረፍት

ቀን አድርገው እንዲጠብቁ አስጠንቅቋቸው ነበር። (ዘጳግ. 31:14-17 አንብብ)። ብሉይና አዲስ ኪዳን መካከል በነበረው ዘመን ሰንበትን መጠበቅ እግዚአብሔርን ማስደሰት ከሚቻልባቸው ዐበይት መንገዶች አንዱ ተደርጎ ይወሰድ ነበር። (ነሀ. 13:15-22 አንብብ)። ስለሆነም፤ የሃይማኖት መሪዎች የተለያዩ ደንቦችን፤ (በ39 ምድቦች የሚከፈሉ በመቶዎች የሚቆጠሩ ሕግጋት አውጥተው ነበር)። እነዚህ ሰዎች ብዙ ሕግጋትን መጠበቅ አንድ ሰው እግዚአብሔርን ደስ በሚያሰኝ መንገድ ሰንበትን እንደሚያከብር ያሳያል ብለው ያስቡ ነበር። ስለሆነም፤ ፈሪሳውያን የክርስቶስ ደቀ መዛሙርት በሰንበት እሾት ሊቀጥፉ ሳሉ ክርስቶስ ሳይከለክላቸው ስለቀረ፤ ቁጣቸውን ገለጹ።

ክርስቶስ ግን ያደረገው የእነርሱን ተቃራኒ ነበር። ክርስቶስ ያከበረው እግዚአብሔር ሰንበትን ቅዱስ አድርጎ የለየበትን መንፈስ ነበር። ሰው ሠራሽ ደንቦች ከመንፈሳዊነትና አንድ ሰው ከእግዚአብሔር ጋር ከሚያደርገው ግንኙነት ጋር የሚገናኙ ባለመሆናቸው፤ እነርሱን ያለመጠበቅ ነጻነት ነበረው። እንዲያውም፤ አዲስ የተጨመሩት የሃይማኖት መሪዎች ሕግጋት፤ ሰዎች «ከእግዚአብሔር ጋር እንደ አብርሃም ሕያውና ግላዊ ግንኙነት የማድረግ እንዴት ነው?» ብለው እንዳይጠይቁ ስለ ከለከሏቸው፤ እግዚአብሔር የፈለገውን መልእክት እንዳስተጓጎሉ ያውቅ ነበር። ሕዝቡ የተጨመሩትን ሕግጋት ለመፈጸም ይታገል ነበር። በተመሳሳይ ሁኔታ፤ የቤተ ክርስቲያን ሕግጋት መልካሞች ሊሆኑ ቢችሉም፤ ሰዎች ከሁሉም በላይ አስፈላጊ የሆነውን ከእግዚአብሔር ጋር የሚደረግ ግንኙነት አቋርጠው በሕግጋቱ ላይ እንዲያተኩሩ ካደረጉ፤ አደገኞች ናቸው።

ክርስቶስ ለፈሪሳውያን ከስ ምላሽ የሰጠው በአራት የተለያዩ መንገዶች ነበር።

1. እግዚአብሔር ሕጉን ከመከተሉ በላይ የሚያሳስበው የግለሰብ የልብ አመለካከት ነው። ስለሆነም፤ እግዚአብሔር አንዳንድ ጊዜ ለበለጠ ዓላማ ሕጎች እንዲጣሉ ይፈቅዳል። ክርስቶስ አይሁዶች ጀግናቸው አድርገው ስለሚመለከቱትና የእግዚአብሔር የልብ ወዳጅ ስለነበረው ዳዊት፤ አንድ እውነት አሳስባቸው። ይህም ምንም እንኳ ለካህናት ብቻ የተፈቀደውን ኅብስት በቤተ መቅደስ ውስጥ መብላት የተከለከለ ቢሆንም፤ እግዚአብሔር ዳዊት ኅብስቱን ስለበላ እንዳልቀጣው ነበር። ዳዊት ይህን ሕግ እንዲጥስ የተፈቀደለት፤ ከእግዚአብሔር ጋር ከነበረው ግንኙነትና እግዚአብሔርም ከዚያ የበለጠ ችግር እንደ ደረሰበት በመገንዘቡ ነበር። ከእግዚአብሔር ጋር የነበረው ግንኙነት ከሕግ ፊደል በላይ አስፈላጊ የሆነ ነበር።

2. በየሰንበቱ ካህናት የሰንበትን ሕግ ለመተላለፍ ይገደዱ ነበር። ሕጉ ማንም እንዳይሠራ ቢደነግግም፤ ካህናት የግድ መሥዋዕቶችን ማቅረብና ቤተ መቅደሱን መንከባከብ ያስፈልጋቸው ነበር። ይህም እግዚአብሔር ሰዎች በሰንበት ቀን እንዲሠሩ እንደ ፈቀደ ያሳያል። ካህናት እርሱን በማገልገል ላይ በመሆናቸው፤ ክርስቶስ ሕጉን እንዲጥሉ ፈቅዶላቸዋል። ክርስቶስ ግን ከካህናት በላይ በመሆኑ፤ ሰው ሠራሽ ደንቦችን በጣስ ነበር። አንድ ሰው

ከክርስቶስ ጋር የሚያደርገው ግንኙነት፤ ሰዎች እግዚአብሔርን ለማምለክ ከሠሩዋቸው ደንቦች ሁሉ ከመከተል ይበልጣል።

3. የሃይማኖት መሪዎች ሕግጋትን በመጠበቁ ላይ፤ ከመጠን በላይ በማተኮራቸው፤ ብሉይ ኪዳን ስለ አምልኮ ምን እንደሚያስተምር ዘንግተው ነበር። እግዚአብሔር ከሕግጋትና ደንቦች ይልቅ በግንኙነቶች ላይ የሚያተኩር አምላክ ነው። በመሆኑም በብሉይ ኪዳን ሁሉ የአምልኮ አመለካከት (ለምሳሌ፦ መታዘዝ [1ኛ ሳሙ. 15:22] እና አንድ ሰው ከሌሎች ጋር ያለው ግንኙነት (ለምሳሌ፤ ምሕረት [ሆሴ 6:6]) እግዚአብሔር ከውጫዊ የሕግ ተገዥነትና ሰው ሠራሽ የአምልኮ ሥርዐቶች ይበልጣል። የሃይማኖት መሪዎች በሕግጋት ላይ በማተኮራቸው እግዚአብሔር ከእርሱና ከሌሎችም ጋር የፍቅር ግንኙነት እንዲመሠርቱ መፈለጉን ዘንግተው ነበር። እግዚአብሔር የሰንበትን ቀን የለየው ሰዎች እርሱን እንዲያመልኩና እርስ በርሳቸው እንዲተጋገዙ ለማበረታታት ነበር። ይህ ካልሆነ ሰዎች በየዕለት ሥራዎቻቸው ተጠምደው እርሱን ለማምለክና የተቸገሩትን ሰዎች ለመርዳት ጊዜ እንደማያገኙ ያውቅ ነበር።

4. አምላክ የሆነው መሢሕ ራሱ በመካከላቸው ነበር። ስለሆነም፤ ስለ ሰንበት ሕግጋት የእግዚአብሔርን ልብ ስለሚያውቅ፤ የብሉይ ኪዳን ሕግጋትን የመበየንና የመተርጎም ሥልጣን ነበረው።

ለ. በሰንበት ዕለት ሰው በመፈወሱ ምክንያት ከፈሪሳውያን ጋር መጋጨቱ (ማቴ. 12:9-14)። ማቴዎስ በሌላ ክስተት ተጠቅሞ አይሁዶች ክርስቶስን ለምን አጥብቀው እንደ ጠሉት አብራርቷል። በሰንበት ቀን ሰው ስለ ፈወሰ ሊገድሉት ቆርጠው ተነሡ። ክርስቶስ በሰንበት ቀን በመፈወሱ፤ እግዚአብሔር ከሃይማኖታዊ ተግባራት በላይ ምሕረትን እንደሚወድ አሳይቷል።

ክርስቶስ ፈሪሳውያን እየተከታተሉት እንደሆነ ቢያውቅም፤ ስለ ሕጉ ከነበራቸው የተሳሳተ ግንዛቤ ሊመልሳቸው ፈለገ። ስለሆነም፤ ፈሪሳውያኑን ቅድሚያ ሊሰጣቸው ስለሚገባቸው ነገሮች ለማስተማር እጁ የሰለለችውን ሰው ፈወሰ። ክርስቶስ ሰው ሠራሽ ሕግጋት ሰዎች ሰዎችን እንዳይረዱ በሚከለክሉበት ጊዜ፤ እነዚህን ሕግጋት ማስወገድ እንደሚገባ አስተምሯል። ራሳቸው የሃይማኖት መሪዎች እንኳ የበግ ከጉድጓድ ውስጥ መውደቅ ዓይነት ድንገተኛ አደጋ በሚያጋጥምበት ጊዜ፤ ሰዎች የሰንበትን ሕግጋት እንዲያፈርሱ ይፈቅዱላቸው ነበር። ነገር ግን ድንገተኛ አደጋ በማይኖርበት ጊዜ (ግለሰብ እስከ ነገ በሕይወት ሊቆይ ካልቻለ በቀር)፤ እርዳታ ማድረጉ እንደ ኃጢአት ይቆጠር ነበር። ሰው እግዚአብሔር ከእንስሳ በላይ ጠቃሚ ስለሆነ ርዳታ ማድረጉ እንስሳትን ከመሠዋት፤ ከመዘመር፤ ከመጸለይ እኩል እግዚአብሔርን የሚያስከብር ተግባር ነበር።

20ኛ ጥያቄ፦ ሀ) ዛሬ ክርስቲያኖች የሚከተሏቸውና ከእግዚአብሔር ይልቅ በሕግጋት ላይ እንዲያተኩሩ የሚያደርጓቸው ሰው ሠራሽ ደንቦች ምንድን ናቸው? ለ) ሰዎች ከእግዚአብሔር ጋር ሕያው ግንኙነት ከማድረግና ለሌሎች ከፍቅርና ርኅራኄ

የመነጪ እገዛ ከመስጠት ይልቅ በአምልኮ ተግባራት ላይ ሊያተኩሩ የሚችሉባቸው መንገዶች ምንድን ናቸው?

ሐ. የክርስቶስ ተግባራትና ባሕርያት የብሉይ ኪዳን ትንቢቶችን ይፈጽማሉ (ማቴ. 12:15-21)። ማቴዎስ በክርስቶስና በሃይማኖት መሪዎች መካከል ስለተከሰተው ሌላ የግጭት ምሳሌ ከመግለጹ በፊት፤ ክርስቶስ በኢሳ. 42:1-4 ስለ መሢሔ ከተነገሩት እጅግ ጠቃሚ ትንቢቶች አንዱን እንደ ፈጸመ አመልክቷል። ፈውሱ፤ ትምህርቱና አመለካከቱ ሁሉ ኢሳይያስ የተነበየለት የእግዚአብሔር ባሪያ መሆኑን አሳይቷል። ክርስቶስ ከሃይማኖት መሪዎች ጋር ባካሄደው ግብግብ ለፍትሕና ለሰዎች ሁሉ ትክክል ስለሆነው ጉዳይ ተሟግቷል። ነገር ግን ለሰዎች የነበረው አመለካከት የሃይማኖት መሪዎች ወይም የሮም ባለሥልጣናት የሚያራምዱት ዓይነት አልነበረም። ሰዎችን አልገፋም፤ አልገፈተረምም። ከቃላቱ በላይ በተግባሩ የእግዚአብሔርን ባሕርያት እያሳያቸው በዝምታ ተመላልሷል። የሰዎችን ትኩረት ወደ ራሱ ለመሳብ አልሞከረም። ለዚህ ነበር ክርስቶስ ሰዎች ስለ ታምራቱ እንዳይናገሩ ያስጠነቀቃቸው (ማቴ. 12:16)። መሢሕ ቢሆንም ክርስቶስ እጅግ ገር በመሆኑ፤ «የተቀጠቀጠን ሸንቦቆ» አይሰብርም። ይህም የሰዎችን የተጎዳና የተዳከመ አኗኗር የሚያመለክት አገላለጽ ነበር። የዓለም ፈጣሪ ቢሆንም፤ «የሚጤስ ጧፍ» አያጠፋም። ይህም ተስፋ የቆረጡትን ደካሞች ሁኔታ የሚያሳይ ነው። የቤተ ክርስቲያን መሪዎችን ጨምሮ፤ አብዛኞቹ መሪዎች የተራ ሰዎችን ስሜቶችና ፍላጎቶች በመርገጥ ይበድሏቸዋል። ብዙ መሪዎች የሚጥሩት የራሳቸውን ፍላጎት ለማሟላት ነው። ክርስቶስ ግን የተናቁትን ጨምሮ ለሰዎች ፍላጎት ስለሚሳሳ፤ ከራሱ ይልቅ የእነዚህን ወገኖች ፍላጎት አሟልቷል።

21ኛ ጥያቄ፡- ሀ) የክርስቶስን የአመራር አመለካከት ከመንግሥት ባለሥልጣናት ጋር አነጻጽር። ለ) የክርስቶስን የአመራር አመለካከት ዛሬ ከምንመለከታቸው ብዙ የቤተ ክርስቲያን መሪዎች ጋር አነጻጽር።

መ. ክርስቶስ ስለ ኃይሉ ምንጭ ከሃይማኖት መሪዎች ጋር ተጋጫ (ማቴ. 12:22-37)። ግልጽ ተአምራት በሚከሰቱበት ጊዜ፤ «እነዚህን ተአምራት ለመፈጸም የሚያስችል ኃይል ከየት መጣ?» የሚል ጥያቄ መነሣቱ የማይቀር ነው። ለዚህ ሁለት አማራጮች አሉ። በመጀመሪያ፤ እግዚአብሔር ተአምራትን እንደሚሠራ አያጠራጥርም። ሁለተኛ፤ ሰይጣንም ተአምራት ይሠራል። እንዲያውም፤ ሐሳዊ መሢሕ በሰይጣን ኀይል ተአምራትን እንደሚሠራ ተገልጿል (ራእይ 13:14፤ 19:20)።

ሁሉም ሰው የክርስቶስን ተአምራት አድራጊነት ያውቅ ስለነበር፤ «ኃይሉ ከየት መጣ?» የሚል ጥያቄ ተነሣ። ፈሪሳውያን ቀደም ብለው ክርስቶስ ከእግዚአብሔር እንዳልሆነ ስላሰቡ፤ ብቸኛው አማራጭ ምላሽ የክርስቶስ ኀይል ብዔል ዜቡል ብለው ከጠሩት ሰይጣን እንደ መጣ ማመልከት ነበር።

ብዔል ዜቡብ፤ የሚለው ስም የመጣው ከከነዓናውያን ጣዖታት አንዱ ለነበረው በኣል ከተሰነዘረው ስድብ ነበር። ብዔል ዜቡል «ከፍ ያለው በዓል»

የሚል ፍች ነበረው (2ኛ ነገ. 1:2)። አይሁዶች ግን ይህን ስም «በዓል ዜቡብ» ማለትም «የዝንቦች ጌታ» ወደሚል ስላቅ ለውጠውት ነበር። ሰይጣን ከአምልኮተ ጣዖት በስተ ጀርባ የሚሠራ ኃይል መሆኑን በመገንዘብ፤ ለሰይጣን ብዔል ዜቡብ የሚል ቅጽል ስም አወጡለት። ምናልባትም ይህ ስም የመጣው የበአልን የአምልኮ መቅደስ ከደመሰሱና ከኢየሩሳሌም ውጭ በሚገኝ አንድ ሸለቆ ውስጥ ከጣሉት በኋላ ሳይሆን አይቀርም። ሸለቆው በኋላ የከተማይቱ የቆሻሻና የዝንቦች ማከማቻ ሆኗል።

የአይሁድ የሃይማኖት መሪዎች ክርስቶስ አጋንንትን በሰይጣን ኃይል እንደሚያስወጣ በገመቱ ጊዜ፤ ክርስቶስ ይህ የሞኝነት አስተሳሰብ መሆኑን አሳይቷቸዋል። ክርስቶስ ለሃይማኖት መሪዎች በሰጠው ምላሽ፤ በሰይጣንና መንግሥቱ ላይ መንፈሳዊ ሥልጣን እንዳለውም አመልክቷል።

1. ውስጣዊ ዓመፅ ያለበት የትኛውም መንግሥት ሊጸና አይችልም። ስለሆነም፤ ሰይጣን ለክርስቶስ አጋንንትን የማስወጣት ኃይል በመስጠት በራሱ መንግሥት ላይ ጥቃት ሊሰነዝር አይችልም። ሰይጣን ለመንግሥቱ ተጨማሪ ሥልጣን የሚያገኘው በአጋንንቱ አማካኝነት የሰዎችን ሕይወት በመቆጣጠር ነበር። አጋንንትን ማስወጣት የሰይጣንን መንግሥት ማዳከም ስለሆነ፤ ሰይጣን ለክርስቶስ እገዛ እንደማያደርግ ግልጽ ነበር።

2. ክርስቶስ አጋንንትን እያስወጣ መሆኑንና ሰይጣን የራሱን መንግሥት ለመደምሰስ ክርስቶስን አለማገዝ፤ ወደ አንድ ድምዳሜ ማድረሱ የግድ ነበር። መንፈስ ቅዱስ ክርስቶስ የእግዚአብሔርን መንግሥት ለመመሥረት የሰይጣንን መንግሥት እንዲያፈርስ እየረዳው ነበር። በንጉሡ ክርስቶስ አማካኝነት የእግዚአብሔር መንግሥት በመካከላቸው የተገኘላቸው አይሁዶች፤ የትኛውን መንግሥት እንደሚደግፉ መወሰን ነበረባቸው።

3. ክርስቶስ ከሰይጣን የበለጠ ብርቱ ነው። ክርስቶስ አጋንንትን በማስወጣት ብርቱ የሆነውን ሰይጣንን አስሮ ቤቱን (መንግሥቱን) በማፍረስ የብዙ ሰዎችን ነፍስ ያድናል።

4. አንድ ሰው ለክርስቶስ የሚሰጠው ምላሽ የታሰበበት ሊሆን ይገባል። ወደ አንድ አቅጣጫ ሳያደሉ እንዲህ ነኝ ማለት ያስቸግራል። ክርስቶስን ስለ ማመን ሰዎች ምርጫ ማካሄድ አለባቸው። አንድ ክርስቶስን በሚገባ የማይደግፍ፤ በእርሱ የማያምንና ወደ መንግሥቱ የማይቀላቀል ሰው፤ የጠላት መንግሥት አካል ሆኖ ክርስቶስን እየወጋ መሆኑ ግልጽ ነው።

5. አንድ ሰው መንፈስ ቅዱስን እንዳይሰድብ መጠንቀቅ አለበት። ምክንያቱም የማይሰረይ ኃጢአት ነው። ይህ የክርስቶስ አባባል በክርስቲያኖች መካከል ብዙ ውይይትን አስነሥቷል። ይህ ይቅር የማይባል ኃጢአት ምንድን ነው? አንዳንድ ክርስቲያኖች ይህንን ኃጢአት እንዳይፈጽሙና ገሰሐ የመግባት ዕድል እንዳይነፈጉ ይሰጋሉ። ይህን አሳብ ለመረዳት፤ የሚከተለውን ማጤን ይኖርብናል።

ሀ. በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ፡ በክርስቶስ ለማመን የሚፈልግ ሰው ይቅር የማይባል ኃጢአት እንደ ፈጸመና በክርስቶስ የማመን ዕድል እንደማይኖረው አልተነገረውም። ሴተኛ አዳሪዎች (መግደላዊት ማርያም - ሉቃስ 7:36-50)፣ ነፍስ ገዳዮች (ከክርስቶስ ጋር የተሰቀለው ወንጀለኛ - ሉቃስ 23:39-43)፣ ክርስቶስን የካዱ (ለምሳሌ፡ ጴጥሮስ) ሁሉ ይቅርታን አግኝተዋል። በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ወደ እግዚአብሔር ለመመለስ ፈልጎ የተከለከለ አንድም ሰው ስለሌለ፣ ንስሐ ገብተን በእግዚአብሔር ዘንድ ተቀባይነትን እንዳናገኝ የሚከለክል ኃጢአት የለም።

ለ. ደኅንነት እንዳናገኝ የሚከለክለን ክርስቶስን ለማመንና ለመከተል ያለመፈለግ ኃጢአት ብቻ ነው። የአዲስ ኪዳን ትእዛዝ ሁሉን ዚያም «በክርስቶስ ኢየሱስ አምነህ ዳን» (የሐዋ. 16:31) የሚል ነው። ማስጠንቀቂያውም ሁሉን ዚያም «በልጁ ያላመነ ግን ይፈረድበታል» ይላል (የሐ. 3:18)። ይህ አሳብ በዕብራውያን መጽሐፍ ውስጥ ተብራርቶ ቀርቧል። ሌላ የደኅንነት መንገድ ስለሌለ፣ በክርስቶስ ለማመን የማይፈልጉ ሰዎች ተስፋ የላቸውም። መጽሐፍ ቅዱስ ሰዎች እግዚአብሔርን ለመታዘዝ በማይፈልጉበት ጊዜ እንደ ፈርዖን ልባቸውን ሊያደነድኑ እንደሚችሉ በመግለጽ ያስጠነቅቃል (ዘዳ. 8:15)። እግዚአብሔር ራሱን ለአንድ ግለሰብ በሚገልጥበት ጊዜ ግለሰቡ ማመንን ወይም አለማመንን ይመርጣል። ላለመታዘዝ በሚመርጥበት ጊዜ ልቡ እየደነደነ በመሄድ የማመን ዕድሉን ያጣብብበታል። ለረዥም ጊዜ እግዚአብሔርን መቃወም፣ የልብን ድንዳኔ ሂደት እንዲቀጥል ያደርገዋል። («እግዚአብሔር የሚለው፣ ልብህን ለማደንደን ወስነሃል። እኔም ፍላጎትህን በማክበር የበለጠ ላደንድንልህ» ነው)። ይህ ልብን የማደንደኑ ተግባር እየቆየ በሚሄድበት ጊዜ፣ ግለሰቡ የእግዚአብሔርን ድምፅ ሰምቶ ለማመን የበለጠ ይቸገራል። ግለሰቡ ሲሞት በክርስቶስ ለማመን አለመፈለጉን ከፍጻሜ ስላደረሰ፣ እንደ ተኮነን ይሞታል። ሁለተኛ የንስሐ ዕድል ስለሌለ ግለሰቡ ይኮነናል።

ከላይ የተጠቀሱት እውነቶች በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ በግልጽ ተብራርተዋል። እንግዲህ፣ ክርስቶስ ይቅርታ የማይደረግለት ኃጢአት ሲል ምን ማለቱ ነው? ምሑራን የተለያዩ አሳቦችን ሰጥተዋል። በመጀመሪያ፣ ክርስቶስ የማይሰረይ ኃጢአት በምድር ላይ በነበረበት ጊዜ ብቻ ሊፈጸም እንደሚችል መግለጹ ነበር። ሰዎች መሢሕ ስለ መሆኑ ይጠራጠሩ ነበር። ደቀ መዛሙርቱ እስከ ትንሣኤው ድረስ ሙሉ በሙሉ ማንነቱን አላወቁም ነበር። ነገር ግን በመንፈስ ቅዱስ ኃይል የፈጸማቸው ተአምራት፣ እግዚአብሔር በመካከላቸው ለመገኘቱ ግልጽ መረጃዎች ነበሩ። ተአምራቱ በሰይጣን እንደሚከናወኑ ተናግረው ከሆነ፣ ልባቸው መመለሻ እስከማይኖረው ድረስ ደንድኗል ማለት ነው። ይህ ደግሞ መንፈስ ቅዱስን መስደብ ስለሆነ፣ በዘላለም ሞት ይቀጣሉ። ክርስቶስ የፈጸማቸውን ግልጽ ተአምራት ለመቀበል ባለመፈለጋቸው፣ የልባቸውን ድንዳኔ ስላሳዩ፣ ማመኘኛ የላቸውም። ይህን አመለካከት የሚከተሉ ምሑራን እንዲህ ዓይነት ተአምራት የነበሩት ክርስቶስ በምድር ላይ በነበረበት ጊዜ ብቻ እንደሆነ በመግለጽ፣ ክርስቶስ ተአምራት

ሲፈጽም ይመለከቱ ከነበሩት አይሁዶች ውጭ ግንም የማይሰረይ ኃጢአት ሊሠራ እንደማይችል ያስረዳሉ።

ሁለተኛ፡ ክርስቶስ መንፈስ ቅዱስ ከእርሱ በላይ አስፈላጊ እንደሆነ አልተናገረም። እርሱ ለማለት የፈለገው ስለ ክርስቶስ የሚያስረዳውን የወንጌል እውነት ቸል ማለት ሊኖር እንደሚችል ነው። አንድ ሰው ከመሞቱ በፊት ሁልጊዜም እውነቱን ለይቶ ከኃጢአቱ ንስሐ የሚገባበትና የሚያምንበት ዕድል አለው። አንድ ሰው ሊሰረይ የማይችል ኃጢአት የሚፈጽመው ክርስቶስ ለኃጢአቱ በመስቀል ላይ እንደ ሞተለት እያወቀ፡ ሆን ብሎ ሳያምን ሊቀር ነው። ይህ ሰው ሆን ብሎ መንፈስ ቅዱስ በልቡ ውስጥ ያከናወነውን ተግባር ቸል ብሏል። አንድ ምሑር እንዳሉት፡ «እግዚአብሔር ይቅር ሌል የማይችለው ይቅርታን ለመቀበል ያለመፍቀድን ብቻ ነው።» ይህ አተረጎንም በዕብ. 6፡4-6፤ 10፡26-31 እና 1ኛ ዮሐ. 5፡16 የተጠቀሱትንም አሳቦች ጭምር ለመረዳት ያገዝናል።

22ኛ ጥያቄ፡- ሀ) ስለማይሰረይ ኃጢአት ከቀረቡት ማብራሪያዎች የትኛውን ትደግፋለህ? ለምን? ለ) ከዚህ በመነሣት፡ አንድ ሰው የማይሰረይ ኃጢአት እንደ ፈጸመና ንስሐ ሊገባ ቢፈልግም እንኳ ጉዳዩ ተስፋ ቢስ እንደሆነ በሚያሟውትህ ጊዜ፡ ምን ምላሽ ትሰጠሃለህ?

6. የሰው ንግግር የልቡን ምንነት ያመለክታል። የሕክምና ባለሙያዎች የሰውነታችንን ሙቀት ለመለካት በቲርሞ ሜትር መለኪያ ይጠቀማሉ። ክርስቶስ መንፈሳዊ ሁኔታችንን የሚያሳይ መሣሪያም እንዳለ ተናግሯል። ይህም ከአፋችን የሚወጣው ቃል ነው። ፈሪሳውያን በሰይጣን ኃይል እንደሚሠራ በመግለጽ፡ ክርስቶስን ላለመቀበል ወሰነዋል። እነዚህ ቃላት፡ ሰዎቹ የእግዚአብሔር ጠላቶች መሆናቸውን ያሳያሉ። ስለሆነም፡ እንደማይጠቅም ደረቅ እንጩት በመሆናቸው፡ ሊቀረጡና የእግዚአብሔርን ፍርድ ሊቀበሉ ተቃርበዋል። ይህ ለእኛም ማስጠንቀቂያ ነው። ከአፋችን ውሸት የሚፈልቅ ከሆነ፡ የገባነውን ቃል የማንፈጽም ወይም የምንሳደብ ከሆንን፡ እሑድ እሑድ ምንም ዓይነት ጣፋጭ መዝሙሮችን ብንዘምርም እንኳ፡ ልባችን ንጹሕ አይደለም ማለት ነው። የምናገረመርም፡ በውሸት መሪዎችን የምንከስ፡ የምናማ፡ በትምክህት የምንናገር ከሆንን፡ እነዚህ ሁሉ ኃጢአቶች የልባችንን ሁኔታ ያሳያሉ። ነገር ግን የፍቅርንና የርኅራኄን ቃላት ብናመነጭ፡ ሰዎችን ብናበረታታ፡ የምንናገረውን ብንቆጣጠር፡ እግዚአብሔር በልባችን ውስጥ መሥራቱን እንመሰክራለን። ክርስቶስ በግድየለሽነትም እንኳ ለምንናገረው ለማንኛውም ቃል፡ በእግዚአብሔር ፊት እንደምንጠየቅ በመግለጽ ጠንካራ ማስጠንቀቂያ ሰጥቶናል።

23ኛ ጥያቄ፡- ሀ) ባለፈው ሳምንት የተናገርሃቸውን ቃላት አስታውስ። በአብዛኛው የተጠቀምኸው አጥፊ ቃላትን ነበር ወይስ ገንቢ? ለ) እነዚያ ቃላት ስለ መንፈሳዊ ሕይወትህ ምን ያሳዩ ነበር? አስፈላጊ ከሆነ፡ የተወሰነ ጊዜ ወስደህ በመጸለይ እግዚአብሔር ልብህን እንዲለውጥና ቃሎችህ እርሱን የሚያስከብሩ እንዲሆኑ ጸልይ። ሐ) ምሳሌ 10፡10-14፤ 18-21፤ 31-32፤ 12፡16፤ 18፤ 16፡24፤ 17፡27፤ 18፡8 አንብብና ስለምንናገራቸው ቃላት ምን እንደሚያስተምሩ ገለጽ።

ሠ. ስለ ተአምራዊ ምልክት አስፈላጊነት ክርስቶስ ከሃይማኖት መሪዎች ጋር ተጋጫ (ማቴ. 12:38-45)። በዛሬው ዘመን ሰዎች ተአምራትን በሚያዩበት ጊዜ ይደሰታሉ። ዝነኛ ታምራት ሠሪዎች ከውጭ አገር እየመጡ ፈውስና ሰፊ ስብከተ ወንጌል ያካሄዳሉ። አብያተ ክርስቲያናትም የፈውስ አገልግሎቶችን ይሰጣሉ። ይሄ ጤናማ ተግባር ነው? እግዚአብሔር ተአምራት ሠሪ አምላክ ነው። ሰዎችን ይፈውሳል። ነገር ግን እግዚአብሔር ተአምር ካልሠራ መኖሩን የመጠራጠር አደጋ ተጋርጦብናል። ለብዙ ክርስቲያኖች፣ የአስደናቂ ተአምራት ናፍቆት እንደ ሱስ አስያዥ ዕፅ አደገኛ ሆኗል። አይሁዶችም ተአምራትን ይፈልጉ ነበር። ክርስቶስም ተአምራትን ሠርቷል። ነገር ግን ተአምራት ሰዎች በክርስቶስ ላይ የጠለቀ እምነትን እንዲጥሉ አላስቻሏቸውም። (ማስታወሻ፡- ታላላቅ ተአምራት በተፈጸሙባቸው ሦስት ክፍለ ጊዜያት፣ ማለትም እስራኤላውያን ለ40 ዓመታት በምድረ በዳ በሚቅበዘበዙበት ወቅት፣ በኤልያስ ዘመን እና በክርስቶስ ዘመን፣ ሰዎች በእነዚህ ታምራት እገዛ ጥልቅ እምነት ሊያዳብሩ አልቻሉም ነበር። እንዲያውም፣ እነዚህ ክፍለ ጊዜያት ተለይተው የሚታወቁት በሕዝቡ እምነት ማጣት ነው።)

የሃይማኖት መሪዎች ባለማመን ተነሣሥተው፣ ክርስቶስ ታላላቅ ተአምራትን በማድረግ መሢሕነቱን እንዲያረጋግጥላቸው ጠየቁት። ነገር ግን ክርስቶስ ተአምራትን የሚሠራው ሰዎችን ለመርዳት እንጂ ለማስደነቅ አልነበረም። ስለሆነም፣ ኃይሉን ለማሳየት አልፈለገም። ለሃይማኖት መሪዎች ከኖሰ ምልክት በቀር ሌላ እንደማያሳያቸው ገለጽላቸዋል። ዮናስ በተምሳሌታዊነቱ መንገድ እንደ ሙት በዓሣ ነባሪ ሆኖ ውስጥ ሦስት ቀናት ቆይቶ እንደ ወጣ ሁሉ፣ ክርስቶስም ሞቶ መነሣት ነበረበት (ክርስቶስ ዓርብ ከሰዓት ተሰቅሎ እሑድ ጠዋት ስለ ተነሣ፣ እንዴት ለሦስት ቀናት በመቃብር ውስጥ ቆይቷል ብለን እናስባለን የሚሉ ሰዎች አሉ። ይህ ከ 36 ሰዓታት አይበልጥም። አይሁዶች ግን የትኛውንም የቀን ክፍል እንደ ሙሉ ቀን ይቆጥራሉ። ስለሆነም ክርስቶስ ዓርብ፣ ቅዳሜ ሙሉ ቀንና ከእሑድ የተወሰነ ሰዓት መቃብር ውስጥ መቆየቱ በአጠቃላይ ሦስት ቀናትን ያመለክታል።) የክርስቶስ ሞትና ትንሣኤ መሢሕነቱን የሚያረጋግጥ ዐቢይ ተአምር ነበር። ባለማቋረጥ ሌሎች ተአምራትን ለመመልከት መናፈቁ የእምነት ሳይሆን፣ ያለማመን ምልክት ሊሆን ይችላል። ክርስቶስ ለማንም መሢሕነቱን ሊያረጋግጥ የሚችል መረጃ እንዳለ በማመልከት አይሁዶችን አስጠንቅቋቸዋል። የነነዌ ከተማ ነዋሪዎችና ንግሥት ሳባ አሕዛብ ቢሆኑም እንኳ፣ ክርስቶስን አይተውት ቢሆኑ ኖሮ ባመኑበት ነበር። ስለሆነም፣ ሳባና ሌሎችም ተአምራቱን ያልተመለከቱ ሰዎች አይሁዶችን ለልባቸው ድንዳኔ ይኮንኗቸዋል።

ከዚያም ክርስቶስ አጋንንት የወጣላትን ግለሰብ ምሳሌ ነገራቸው። አጋንንቱ ከወጣለት በኋላ በቦታው ምንም ነገር ስላልተተካ፣ አጋንንቱ ሌሎች ሰባዎችን ይዞ በመመለስ የከፋ ሥቃይ ያሳየዋል። ክርስቶስ ይህን ምሳሌ የሰጠው ለሁለት ዓላማዎች ነበር። በመጀመሪያ፣ የሃይማኖት መሪዎችና አይሁዶች አጋንንቱ እንደ ወጣለት ግለሰብ መሆናቸውን እያመለከተ ነበር።

አይሁዶች ብሉይ ኪዳንና ሃይማኖታዊ ሕግጋት ነበሯቸው። በመጥምቁ ዮሐንስና በክርስቶስ ትምህርት አማካኝነትም የአይሁዶች ሕይወት ነጽቷል። ነገር ግን ገለልተኛ ወይም በራስ የመሞላት አመለካከት ይዘው በክርስቶስ ባለመሆናቸው፣ ልክ እንደ ባዶ ቤት ሆነው ነበር። ይህም ለሰይጣን ጥቃት ስላጋለጣቸው፣ ክርስቶስ በመካከላቸው ሆኖ ሕይወታቸውን እንዲሞላ እስካልመረጡ ድረስ ከበፊቱ የበለጠ እስረኞች ያደርጋቸዋል። ክርስቶስ በአካል ተገኝቶ አይሁዶች ክርስቶስን ለመቀበል ስላልፈለጉ ፍርዳቸው ከበፊት የከፋ ሆኗል። ሁለተኛ፣ ይህ ከቶ መናፍስትን ለምናስወጣላቸው ሰዎችም የሚያገለግል ማስጠንቀቂያ ነው። ከቶ መናፍስት እንዲወጡ ማዘዙ ብቻ በቂ አይሆንም። ርኩስ መንፈስ የወጣለት ሕይወት በክርስቶስ ላይ በሚጣል ጽኑ እምነትና ደቀ መዛሙርቱ በመሆን እርሱን ብቻ በማክበሩ ተግባር እንዲተካ ከሰይጣን ጋር ከተያያዙት ነገሮች ሁሉ እንዲርቅ ተግተን ልንሠራ ይገባል። ባዶውን ስፍራ በክርስቶስና በመንፈስ ፍሬ ካልሞላነው፣ ከቶ መንፈስ ማስወጣቱ፣ ግለሰቡ ለሰይጣን ጥቃት የበለጠ እንዲጋለጥ ያደርገዋል።

ረ. ክርስቶስ ደቀ መዛሙርቱ ከሥጋ ዘመዶቻቸው በላይ እንዲዛመዱ አስተማረ (ማቴ. 12:46-50)። ለቤተሰብ ያለን ተፈጥሯዊ ፍቅር የእግዚአብሔር በረከት ቢሆንም፣ ለወንጌሉ እንቅፋት ሊሆን ይችላል። ተፈጥሯዊ ቤተሰቦቻችንን ከመንፈሳዊ ቤተሰቦቻችን በላይ የምንወድና የምንከባከብ ከሆንን፣ በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ችግሮች ይከሰታሉ። አንድ ቀን የክርስቶስ እናትና ወንድሞቹ (የዮሴፍና ማርያም ልጆች) ሊጎበኙት መጡ። ክርስቶስም አጋጣሚውን በመጠቀም የእግዚአብሔር ቤተሰብ ከሥጋዊ ዝምድና በላይ አስፈላጊ መሆኑን አስተማረ። በክርስቶስ የሚያምኑና እግዚአብሔርን የሚታዘዙ ሰዎች የእግዚአብሔር ልጆች በመሆናቸው፣ የክርስቶስ እውነተኛ ዘመዶች ይሆናል። እነዚህ ሰዎች የእግዚአብሔር ቤተሰብ አካል በመሆናቸው፣ እርስ በርሳቸው መንፈሳዊ ዘመዶች ናቸው። ይህም ከሥጋ ዝምድና የበለጠ አፈላጊ ነው።

24ኛ ጥያቄ፦ ሀ) ቤተሰብን የመርዳት ተፈጥሯዊ ፍላጎት ለወንጌሉ እንቅፋት ሊሆን፣ የተመለከተከበትን ሁኔታ በምሳሌነት አቅርብ። ለ) አንዳንድ የቤተ ክርስቲያን መሪዎች፣ በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ከሌሎች በላይ ቤተሰቦቻቸውን በመርዳት፣ ከመንፈሳዊ ቤተሰቦቻቸው በላይ ተፈጥሯዊ ቤተሰቦቻቸው እንደሚበልጡባቸው የሚያሳዩት እንዴት ነው?

2. ክርስቶስ በምሳሌዎች አማካኝነት ስለ እግዚአብሔር መንግሥት አስተማረ (ማቴ. 13)

ክርስቶስ ካስተማረባቸው ዘዴዎች አንዱ በምሳሌዎች መጠቀም ነበር። (አንዳንድ ምሑራን ከ60 በላይ ምሳሌዎች ወይም ምሳሌ መስል አባባሎች እንዳሉ ይናገራሉ። ይህም ከክርስቶስ ጠቅላላ ትምህርት ሲሰው ያህል ነው።) ምሳሌዎችን በትክክል ለመተርጎም ይቻላል። ዘንድ፣ የምሳሌዎችን ምንነትና እንዴት ልንረዳቸው እንደሚገባን ማወቅ አለብን። ምሳሌዎች ሰውር

መልእክት የሚያስተላልፉ እንቅስቃሴዎች (allegories) አይደሉም። እያንዳንዱ የታሪኩ ዝርዝር መንፈሳዊ ትርጉም እንዲሰጥ ሆኖ የተዘጋጀ ልብወለዳዊ ታሪክም አይደለም። ነገር ግን ምሳሌዎች አንድ ዐቢይ መንፈሳዊ እውነት ለማብራራት የሚቀርቡ ቀላል ታሪኮች ናቸው። ክርስቶስ አንዳንድ ምሳሌዎችን የተረጎመ ቢሆንም፤ አብዛኞቹ ምሳሌዎቹ አልተተረጎሙም። ስለሆነም፤ ምሳሌዎችን በምንተረጉምበት ጊዜ፤ የሚከተሉትን የትርጉም ሂደቶች መከተል አለብን።

ሀ. ጠቅላላውን ታሪክ ክርስቶስ ምሳሌውን ከተናገረው የአይሁድ ባሕል አንጻር መረዳት አለብን።

ለ. ከዚያም፤ «በዚህ ታሪክ እየተብራራ ያለው ዐቢይ መንፈሳዊ እውነት ምንድን ነው?» ብለን መጠየቅ አለብን።

ሐ. በመጨረሻም፤ «ይህ መንፈሳዊ እውነት ዛሬ ከእኛ ሕይወት ጋር እንዴት ይዛመዳል?» ብለን እንጠይቃለን።

ክርስቶስ በተአምራት አማካኝነት በማስተማር ሁለት ነገሮችን አከናውኗል። በመጀመሪያ፤ ለምትሀርቱ ልባቸውን ለከፈቱት ሰዎች፤ እነዚህ ምሳሌዎች ጥልቅ መንፈሳዊ እውነቶችን ለማብራራት እንደ መልካም የማስተማሪያ መሣሪያዎች አገልግለዋል። ክርስቶስ ብዙ ሰዎች ንድፈ አሳባዊ እውነቶችን ለመረዳትና ከሕይወታቸው ጋር ለማዛመድ እንደሚችሉ ስለሚያውቅ፤ መንፈሳዊ እውነቶችን ለማብራራት በእነዚህ ምሳሌዎች ተጠቅሟል። ሁለተኛ፤ ለመንፈሳዊ እውነቶች ልባቸውን ላልከፈቱ ሰዎች፤ እነዚህ ምሳሌዎች የወንጌሉን እውነት ስለሚደብቁ የእግዚአብሔርን ፍርድ ያመለክታሉ።

ማቴዎስ ከክርስቶስ ምሳሌዎች ብዙዎችን ሰብስቦ በዚህ ምዕራፍ ውስጥ ያሰፈረ ይመስላል። ክርስቶስ የጀመረውን የመንግሥተ ሰማይ ምሥጢራት የሚያብራሩ ሰባት ምሳሌዎች ቀርበዋል።

ሀ. የአራት ዓይነት መሬቶች ምሳሌ (ማቴ. 13፡1-23)። ክርስቶስ የመጣው ወንጌልን እየሰበከ ነበር። ከዚያም ደቀ መዛሙርቱና እኛም መልካሙን የምሥራች ወደ ሰዎች ሁሉ እንድናደርስ አዝዞናል። ነገር ግን ሰዎች ለምስክርነታችን የምንፈልገውን ዓይነት ምላሽ በማይሰጡበት ጊዜ፤ እንዳንደነቅ ወይም ተስፋ እንዳንቆርጥ፤ ክርስቶስ አራት የተለያዩ ነገሮች ስላጋጠሙት ስለ ገብርና የሚያስረዳ ምሳሌ ተናግሯል።

1. አንዳንድ ዘሮች በፍጹም አይነነቁሉም። ይህ ወንጌሉን ከሰሙ በኋላ ለማመን ከመወሰናቸው በፊት፤ ሰይጣን ዘሩን በመውሰዱ ምክንያት ምላሽ ከመስጠት የሚታቀቡትን ሰዎች የሚያመለክት ነው።

2. ሌሎች ዘሮች በድንጋያማ መሬት ላይ ይወድቃሉ። እነዚህ ሰዎች ወንጌሉን ለምተው ማመናቸውን ይናገራሉ። ነገር ግን ያልተጠበቁ ነገሮች፤ ችግሮች ወይም ስደት ስለሚደርስባቸው፤ ለወንጌሉ ጀርባቸውን ሰጥተው ወደ ዓለም ይመለሳሉ።

3. በአረምኛ መካከል የሚወድቁ ዘሮች ይታነቃሉ። እነዚህ ወንጌሉን ሰምተው በክርስቶስ የሚያምኑ ሰዎች ናቸው። ነገር ግን የዓለም ነገሮች (ገንዘብ፣ ሥራ፣ ትምህርት፣ ቤተሰብ፣ ወዘተ...) እምነታቸውን አንቆ ስለሚገድሉና ወደ ዓለም እንዲመለሱ ስለሚያደርግ፣ ልባቸው የተከፋፈለ ይሆናል።

4. አንዳንድ ዘሮች በመልካም መሬት ላይ ይወድቃሉ። እነዚህ ወንጌሉን ሰምተው በሚያምኑትና እምነታቸውም በመንፈሳዊ ፍሬዎች የሚታዩ ናቸው።

25ኛ ጥያቄ፡- እነዚህ አራት ምላሾች ለወንጌሉ ሲሰጡ የተመለከትከበትን ሁኔታ ግለጽ።

ደቀ መዛሙርቱ ክርስቶስ በማቴ. 5-7 ካቀረባቸው ዓይነት ግልጽ ስብከቶች፣ ስውር ትርጉም ወዳላቸው ምሳሌዎች በመዛወር፣ የማስተማር ዘዴ መቀየሩን ተመልክተዋል። ምክንያቱን በጠየቁት ጊዜ፣ እንደ ደቀ መዛሙርቱ ስለ እግዚአብሔር መንግሥት የመማር ዕድል እንደነበራቸው ገልጾአል። በክርስቶስ ማመናቸውን ስላሳዩ፣ የበለጠ እውነት ጨምርላቸዋል። ነገር ግን ሌሎች፣ በተለይም የሃይማኖት መሪዎች ክርስቶስን የመቃወም አቋም ስለወሰዱ፣ የመገንዘብ ዕድል አልነበራቸውም። ተቃውሟቸው ድንገተኛ ክስተት አልነበረም። በኢሳይያስ ዘመን ብቻ ሳይሆን፣ በክርስቶስም ዘመን የሚኖሩትን ሰዎች የገለጸውን የኢሳይያስ 6፡9-10 ትንቢት ፈጽሟል። ደቀ መዛሙርቱ ዕድለኞች ነበሩ። ምንም እንኳን የብሉይ ኪዳን ነቢያት የክርስቶስን መምጣት ቢናፍቁም፣ እርሱንም ሆነ የትንቢታቸውን ፍጻሜ ለመመልከት አልታደሉም ነበር።

ለ. የአረምኛ ምሳሌ (ማቴ. 13፡24-30)። አይሁዶች የመሢሔ መንግሥት፣ ጠላቶቻቸውን እንደሚያወድምና በክፉዎች ላይ እንደሚፈርድ አስበው ነበር። ክርስቶስ ግን መንግሥቱ የዚያን ዓይነት መንገድ እንደማይከተል ገልጾላቸዋል። የመንግሥቱን ዘገምተኛ ዕድገት ከሁለት ሰዎች ጋር አነጻጸረ። ገበሬው ስንዴ ሲዘራ ጠላቱ ከስንዴው ጋር የሚመሳሰል እንክርዳድ ጨመረበት። ሠራተኞቹ እንክርዳዱን ለመንቀል ሲፈልጉ፣ ገበሬው ስንዴውና እንክርዳዱ አድገው በቀላሉ እስከሚለዩበት ጊዜ ድረስ እንዲታገሡ ነገራቸው።

ክርስቶስ የምሳሌዎቹን ትርጉም በማቴ. 13፡36-43 አብራርቷል። ገበሬው ክርስቶስ እርሻው ዓለም፣ ስንዴው አማኞችን ይወክላሉ። ጠላት የተባለው ሰይጣን ሲሆን፣ አረምቹ የክርስቶስ ተከታዮች ነን የሚሉ የሰይጣን «ልጆች» ናቸው። ክርስቶስ መንግሥቱ ቀስ እያለች ስታድግ፣ በክርስቶስና በሰይጣን መንግሥታት መካከል የማያቋርጥ ትግል እንደሚካሄድ አስረድቷል። ከዚህ ትግል ውስጥ የተወሰነው በእያንዳንዱ አጥቢያ ቤተ ክርስቲያን ውስጥ ስለሚካሄድ የተሰወረ ይሆናል። ለዚህም ምክንያቱ የሰይጣንና የክርስቶስ መንግሥት ተከታዮች መኖራቸው ነው። ማን እውነተኛ፣ ማን ደግሞ ሐሰተኛ አማኝ እንደሆነ ለመረዳት ያስቸግራል። አንዳንድ ጊዜ ክርስቲያኖች፣

ክርስቲያኖች እንዳልሆኑት፡ ክርስቲያኖች ያልሆኑት ደግሞ እንደ ክርስቲያኖች ሊመሳሰሉ ይችላሉ። የክርስቶስ እውነተኛ ተከታዮች ያልሆኑ ሰዎች፡ ክርስቶስን «ጌታ ሆይ» ብለው ሊጠሩትና ተአምራትን ሳይቀር ሊፈጽሙ እንደሚችሉ ቀደም ብለን ተመልክተናል። እውነተኛ ክርስቲያኖችን ከሐሰተኞቹ መለየት የቤተ ክርስቲያን መሪዎችና አገልጋዮች ኃላፊነት አይደለም። የመጨረሻው ዘመን በሚመጣበት ጊዜ ክርስቲያኖች ባልሆኑት ላይ ፍርድ ይሰጣል። በዚያን ጊዜ በሰንደ ተምሳሌትነት የተገለጹት የእግዚአብሔር ልጆች በከፍተኛ ደረጃ ይባረካሉ። ንጹሕ ቤተ ክርስቲያን ብንሻም፣ ይህ በዘመናችን የሚሳካ አይሆንም። ሁልጊዜም ክርስቲያኖች ነን ብለው የሚገቡዋቸው የሐሰት አስተማሪዎች፣ በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ይኖራሉ። ስለዚህ ከሰንደው ወገን ነን ወይስ ከእንክርዳዱ ብለን ራሳችንን ልንጠይቅ ይገባል።

26ኛ ጥያቄ፡- ይህን እውነት በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ያየኸው እንዴት ነው?

ሐ. የሰናፍጭ ቅንጣትና የእርሾ ምሳሌዎች (ግቴ. 13:31-35)። ክርስቶስ መንግሥቱ ከትንሽ ብትጀምርም እንኳ እያደገች በመሄድ ታላቅ እንደምትሆን ተናግሯል። ክርስቶስ ተመሳሳይ ፍች ያላቸውን ሁለት ምሳሌዎች ተናገረ። የሰናፍጭ ቅንጣት በአይሁዶች ዘንድ ከሚታወቁ ትናንሽ የተከል ዘሮች አንዱ ነው። ነገር ግን ይህ አነስተኛ ዘር በከፍተኛ ደረጃ በግደግ የወፎች መኖሪያ እስከ መሆን ድረስ ይደርሳል። ብዙ ምሑራን ይህ የወፎች ግረፊያነት ምሳሌ፣ ከዳን. 4:20-21 እንደ መጣ ያስባሉ። ይህ ምሳሌ የክርስቶስ መንግሥት በ12 ደቀ መዛሙርት አግካኝነት በአነስተኛ ደረጃ እንደሚጀምር ያሳያል። ነገር ግን በምድር ላይ በሚሊዮኖች የሚቆጠሩ አግኞች እስኪኖሩት ድረስ ግደጉን ይቀጥላል። መንግሥቱ ከፍጻሜ በሚደርስበት ጊዜ፣ ክርስቶስ በሚሊዮኖች በሚቆጠሩ ሰዎች ልብ ውስጥ ይገዛል። ይኸው መንግሥት ክርስቶስ በምድር ነገሥታት ሁሉ ላይ እስከሚቆጣጠርበት ጊዜ ድረስ ግደጉን ይቀጥላል።

እርሾም በጣም አነስተኛ ነገር ነው። ነገር ግን ትንሽ እርሾ ብዙ ሊጥ ሊያበካ ይችላል። ብዙውን ጊዜ መጽሐፍ ቅዱስ እርሾን የጥፋት ተምሳሌት አድርጎ ይጠቀማል (ግቴ. 16:61 1ኛ ቆር. 5:6-8)። እዚህ ላይ ግን እንደ ሰናፍጭ ቅንጣት ሁሉ፣ እርሾ የክርስቶስን መንግሥት መስፋፋት ያመለክታል። ከአይሁድ ሕዝብ ወይም ከሮም ሠራዊት ሲነጻጸሩ፣ ክርስቶስና ደቀ መዛሙርቱ ከቁም ነገር የማይቆጠሩ ሊመስሉ ቢችሉም፣ ከጊዜ በኋላ በዓለም ሁሉ ይስፋፋሉ።

27ኛ ጥያቄ፡- የእግዚአብሔር መንግሥት (ቤተ ክርስቲያን) ከአነስተኛ ጀምሮ ወደ ታላቅነት ሊደርግ የተመለከተኸው እንዴት ነው?

መ. የተሰወረች መዝገብና የፅንቁ ምሳሌዎች (ግቴ. 13:44-46)። የእግዚአብሔር መንግሥት ምን ያህል ገንዘብ ያወጣል? አንድ ሰው ይህን መንግሥት ለማግኘት ምን ግድረግ ይኖርበታል? የእግዚአብሔር መንግሥት ለሰው ሕይወት እጅግ አስፈላጊ መሆኑንና ይህን መንግሥት ለማግኘት

ሌሎች ሀብቶቻችንን መተው እንዳለብን ለማሳየት፤ ክርስቶስ እነዚህን ሁለት ምሳሌዎች ተናግሯል። አንድ ሰው ብዙ ሀብት ያለውን መሬት ለመግዛት ንብረቱን ሁሉ መሸጥ ነበረበት። እንዲሁም አንድ ነጋዴ ከፍተኛ ዋጋ ያለውን ዕንቁ ለመግዛት ትናንሽ ጌጣጌጦቹን ሁሉ ሸጠ። በዚህ መሠረት የእግዚአብሔር ዘላለማዊ መንግሥት አባል ለመሆንና እጅግ የላቀ በረከት ለመቋደስ የሚፈልጉ ሰዎች ሁሉ፤ የሚወዱቸውን ሌሎች ነገሮች ትተው መንግሥቱን መሻት ይኖርባቸዋል። የእግዚአብሔርን መንግሥት ለማግኘት፤ እያንዳንዳችን ራሳችንን የሰጠን የክርስቶስ ደቀ መዛሙርት መሆን አለብን።

28ኛ ጥያቄ፡- ሀ) ብዙ ሰዎች የሚወዱቸውን ነገሮች መተው እንዳለባቸው ሳያስቡ ክርስቲያኖች ይሆናሉ። እነዚህ ምሳሌዎች ስለ እነዚህ ሰዎች ምን ያስተምራሉ? ለ) ዛሬ ክርስቲያኖች የክርስቶስን ዘላለማዊ መንግሥት ለማግኘት ከልባቸው ከፈለጉ ሊተዉአቸው የሚገባቸው ነገሮች ምንድን ናቸው?

ሠ. የመረብና ዓሣ ምሳሌ (ማቴ. 13:47-50)። የሰንደና እንክርዳድ ምሳሌ፤ የክርስቶስን መንግሥት ዕድገት ረዥም ሂደትና እስከ መጨረሻው ዘመን ድረስ ክርስቲያኖችና ዓለማውያን ጎን ለጎን እንደሚጓዙ ሲያመለከት፤ ይህ ምሳሌ መጭውን ፍርድ ያሳያል። ከደቀ መዛሙርቱ ብዙዎቹ ዓሣ አጥማጆች ስለነበሩ፤ ክርስቶስ ይህንን ሙያ በምሳሌነት ተጠቅሟል። ዓሣ አጥማጆቹ ከሚጠቀሙባቸው መረቦች አንዱ በሁለት ጀልባዎች መካከል የሚታሰር ነበር። ዓሣ አጥማጆቹ በጀልባዎች እየተጓዙ መረቦቹን በመጎተት ዓሦችን ይይዙ ነበር። ነገር ግን ከእነዚህ ዓሦች ለመብል የሚያገለግለው ጥቂቱ ብቻ ነበር። ስለሆነም፤ በመረብ ተይዞ የተሰበሰበው ዓሣ ተለይቶ መጥፎው ሲጣልና ጥሩው ሊቀመጥ ያሻል። ክርስቶስ በመጨረሻው ዘመን እንዲህ ዓይነት ሁኔታ እንደሚመጣ ገልጾአል። የክርስቶስ መንግሥት የሰዎችን ልብ ሁሉ ሊግርክ አይችልም። ሊያድግና ሊስፋፋ ቢችልም፤ ሁሉንም ሰው አያሸንፍም። ስለሆነም፤ የክርስቶስ መንግሥት መምጣቱ ሲቃረብ፤ መልካም ከክፉ ይለያል። ስለሆነም፤ መልካሞቹ ዓሦች (የክርስቶስ ደቀ መዛሙርት) ከመጥፎዎቹ ዓሦች (የክርስቶስ ተከታዮች ካልሆኑት) ይለያሉ።

ክርስቶስ ወደፊት ስለሚሆነው ነገር ያምፁበት ከነበሩ ሰዎች አልሸሸገም። በብዙ አገሮች ሰዎች ካላመኑ ወደ ሲኦል እንደሚገቡ አለማስጠንቀቅ የተለመደ ነው። ይህ ትዕቢት ወይም ፈራጅነት እንደሆነ ያስባሉ። ሙስሊም፤ ሂንዱ ወይም አረማዊ ወደ ሲኦል እንደሚሄድ እንዴት ልነግረው እችላለሁ? ይህን ለማለት ምን መብት አለኝ? ይላሉ። ክርስቶስ ግን ለሰዎች የምርጫዎቻቸው ውጤት ምን እንደሚሆን ከማሳሰብ አልቦዘነም። ይህን ማሳወቅም ፈራጅነት አይደለም። ሰዎች በክርስቶስ ካላመኑ ወደ ሲኦል እንደሚሄዱ በማስጠንቀቅ ለእነርሱ ያለንን ርኅራኄ እናሳያለን። ይህ ካልሆነ፤ አንድ ሰው ወደማይታየው ጉድጓድ አቅጣጫ ሊሄድ፤ እያዩ ሳያስጠነቅቁት መተዉ ይሆናል።

ብዙውን ጊዜ ክርስቶስ ስለ ሲኦል በሚናገርበት ጊዜ እጅግ አስፈሪ በሆኑ አገላለጾች ይጠቀማል። ሲኦል የለቅሶ፤ የጥርስ ማፋጩት፤ የጥልቅ ኃዘን፤

የጸጸትና ሥቃይ ስፍራ እንደሆነ ተናግሯል። በሌሎች ጊዜያት ሲካሄድ ትሎች የሰውን ሥጋ ከሚበሉበት ስፍራ ጋር አነጻጽሯል። ይህም የማያቋርጥ መከራና ውድመት የሚኖርበት ስፍራ እንደሆነ ያሳያል (ማር. 9:45-48)። እንዲሁም፣ ሙሉ በሙሉ ሳያጠፋ ጥልቅ ሥቃይና ሕመም ከሚያስከትል የማያቋርጥ እሳት ጋር አነጻጽሮታል (ማር. 9:43)። እነዚህ ምሳሌዎች ሲካሄዱ የዘላለማዊና የላቀ ሥቃይ ስፍራ እንደሆነ ያሳያሉ። ብዙ ሰዎች እንደዚህ ወዳለው የፍርድ ስፍራ ሲሄዱ እየተመለከትን በዝምታ ልናልፍ እንችላለን? ተመለሱ እያልን መናገር የለብንም? ካልተናገርን፣ እግዚአብሔር ልናስጠነቅቃቸው ስለሚገባ ሰዎች ሞት በጎላፊነት እንደሚጠይቀን ተናግሯል (ሕዝ. 3:18-21)።

29ኛ ጥያቄ(— ሀ) ብዙ ክርስቲያኖች ወደ ሲኦል የሚሄዱትን ሰዎች የሚያስጠነቅቁት ለምንድን ነው? ለ) ወንጌሉ ለሚያስፈልጋቸው ሦስት ሰዎች ጸልይ። ሐ) በእግዚአብሔር ላይ ግመገሚያውና በክርስቶስ ለማመን አለመፈለጋቸው ወደ ሲኦል እንደሚወስዳቸው ለምታውቃቸው ሦስት ሰዎች፣ ወንጌሉን በመልካም ሁኔታ መስከርላቸው ውጤቱን ለውይይት ቡድንህ ለማካፈል ተዘጋጅ።

ረ. ትምህርቱ የገባቸው ደቀ መዛሙርት የእውነት መምህራን ይሆናሉ (ማቴ. 13:51-52)። የአይሁድ ሃይማኖታዊ «የሕግ መምህራን» የብሉይ ኪዳን ትምህርትን ማወቅና ብቃት ካለው መምህር መማር የአስተማሪነት መብት እንደሚያስጣቸው ያመኑ ነበር። ክርስቶስ ግን ደቀ መዛሙርቱ መንፈሳዊ እውነቶችን ከተገነዘቡ በኋላ፣ የእግዚአብሔር ሕግ እውነተኛ አስተማሪዎች የመሆን ብቃት እንደሚኖራቸው ተናግሯል። ብሉይ ኪዳንን (አሮጌ መዝገብ) እና ክርስቶስ ያስተማራቸውን መንፈሳዊ እውነቶች (አዲስ መዝገብ) ሙሉ ለሙሉ ከተገነዘቡ በኋላ፣ ደቀ መዛሙርቱ የተማሩትን ለሌሎች ያካፍላሉ። ሌሎች የሚመኩባቸው ውጫዊ ብቃቶች ባይኖራቸውም፣ ክርስቶስን ያውቁ ነበር። እርሱ ንጉሣቸው ስለሆነ፣ የእግዚአብሔርን መንግሥትና የደቀ መዝሙርነትን መንፈሳዊ መርሆዎች ይገነዘቡ ነበር። ስለሆነም፣ በዓለም የሚታወቁ ብቃቶች ባይኖራቸውም፣ መፍራት አይገባቸውም ነበር። እነርሱ ጠቃሚ እውነቶችን ስለሚያውቁ፣ እውነተኛ መምህራን ነበሩ።

ሰ. ክርስቶስ ባደገባት የናዝሬት ከተማ ተቀባይነትን አጥቶ ነበር (ማቴ. 13:53-58)። በአንዲት አጥቢያ ቤተ ክርስቲያን ውስጥ ላደገ ሰው፣ በዚያች ቤተ ክርስቲያን ውስጥ አክብሮትን ማግኘቱ ከባድ ነው። ምክንያቱም ቤተ ክርስቲያንም ይህን ሰው ሁልጊዜ እንደ ልጅ ስለምትመለከተው ነው። እንደዚሁም አንዲት ዘማሪ ከአጥቢያ ቤተ ክርስቲያን ምእመናን አክብሮትን ለማግኘት ትቸገራለች። ስለዚህ ብዙውን ጊዜ መጀመሪያ ዕውቅና የምታገኘው ከሌሎች አብያተ ክርስቲያናት ነው። እንዲሁም ስጦታ ያለው አዲስ መሪ ወይም ሰባኪ ባደገበት ቤተ ክርስቲያን ውስጥ እምብዛም አይከበርም። ሽማግሌዎች ይህን ሰው ከራሳቸው የሥልጣን ክልል ለማስገባት ይቸገራሉ። የሚያሳዝነው ብዙ አዳዲስ ዘማሪዎችና መሪዎች አክብሮትና የአገልግሎት ዕድል ስለማይሰጣቸው፣ ወደ ሌሎች አብያተ ክርስቲያናት ለመሰደድ ይገደዳሉ። በዚህ የሚጎዳው ማን ነው? በመጀመሪያ ደረጃ መንፈሳዊ ስጦታ

እያላቸው ቤተ ክርስቲያናቸውን ለቅቀው የሚሰደዱ ሰዎች ብለውት ይሰማቸዋል። በዚህ የኋላ ኋላ ግን በጣም የምትጎዳው አጥቢያዊ ቤተ ክርስቲያን ነች።

ክርስቶስም ይህንኑ የመሰለ ችግር ደርሶበታል። በናዝሬት በነበረ ጊዜ፣ ሰዎች ሊመለከቱ የቻሉት ለ30 ዓመታት አብሯቸው የኖረውን ሰው ብቻ ነበር። በአካባቢያቸው ከተወለደው ከዚህ ልጅ አልፈው፣ የእግዚአብሔርን አሠራር ሊያውቁ አልቻሉም ነበር። ስለሆነም፣ ክርስቶስ ካደገባት ከተማ ርቆ ይኖር ነበር። ከሕዝቡ አለማመን የተነሣ በናዝሬት ብዙ ተአምራትን ሊያደርግ አልቻለም።

30ኛ ጥያቄ፡- ሀ) ስጦታ ያላቸው የቤተ ክርስቲያን አባላት እውቅናና የአገልግሎት ዕድል በማጣታቸው ምክንያት ወደ ሌሎች አብያተ ክርስቲያናት ሲሄዱ ያየዝው እንዴት ነው? ለ) የቤተ ክርስቲያን መሪዎች ስጦታ ያላቸውን ሰዎች ፈልገው በማግኘት በስጦታቸው እንዲያድጉና እንዲያገለግሉ ለማገዝ ምን ሊያደርጉ ይገባል?

ማቴዎስ ሕዝቡ ባለማመናቸው ምክንያት ክርስቶስ ሊሠራ አልቻለም ሲል ምን ማለቱ ነበር? ክርስቶስ እንዳይሠራ የከለከለው አለማመናቸው አልነበረም። ክርስቶስ የሰዎችን እምነት ሳይጠይቅ በብዙ ስፍራዎች ተአምራት ሠርቷል። ስለሆነም፣ የእምነት አለመኖር የክርስቶስን ኃይል አይቀንሰውም። ነገር ግን እግዚአብሔር የመሥራት ኃይል ቢኖረውም፣ ሕዝቡ ሳያምን በሚቀርበት ጊዜ ሳለመሥራት ይመርጣል። ይህ ለታመሙት ሰዎች በምንጸልይበት ጊዜ ልናስታውሰው የሚገባን ጠቃሚ እውነት ነው። አንዳንድ ጊዜ ሰዎች ያልተፈወሱት እምነት ስለሌላቸው ነው ብለን እናስባለን። በመጀመሪያ፣ ችግሩ ክርስቶስ ለመፈወስ አለመቻሉ ሳይሆን፣ አለመምረጡ ነው። ሁለተኛ፣ ክርስቶስ ተአምር ሊሠራ እንደ ፈለገና በሰዎች አለማመን ምክንያት ግን ይህንኑ ሊያደርግ እንዳልቻለ በመግለጽ የተማረረበት ሁኔታ አልተጠቀሰም። ለማመን የማይፈልጉትን ሰዎች ቀድሞውኑ ሳለመፈወስ ይወስናል። ነገር ግን የፈውስን ቃል ከተናገረ ግለሰቡ ይፈወሳል። ስለሆነም የፈውስ ኃይል ያለው በግለሰቡ እምነት ውስጥ ሳይሆን፣ በክርስቶስ ዘንድ ነው። ስለሆነም፣ የሰዎችን እምነት ፈውስን ከሚያስገኝ ደረጃ ለማድረስ መጣር የለብንም። ነገር ግን ስለ ክርስቶስ ማንነት በመግለጽና እንዲያምኑበት በማበረታታት፣ ለፍጹም ፈቃዱ ወደሚዝቡበት ደረጃ ልናደርሳቸው ይገባል። በሌላ በኩል፣ እግዚአብሔር የሰዎችን እምነት ተከትሎ የሚሠራ ይመስላል። እምነታቸውን ያከብራል። ስለሆነም፣ እግዚአብሔር በእርሷ አማካኝነት ወንጌሉን እንዲያስፋፋ የምትጠይቅ ቤተ ክርስቲያን፣ እግዚአብሔር ይህንኑ ጥያቄ ሲያከብርላት ትመለከታለች። እግዚአብሔር ሕዝቡን እንዲፈውስ የምትጠብቅ ቤተ ክርስቲያንም እግዚአብሔር እምነቷን ሲያከብር ታያለች። ነገር ግን የተለምዶን ፈቃድ የምትከተልና ከእግዚአብሔር ብዙ የማትጠብቅ ቤተ ክርስቲያን፣ ከእግዚአብሔር ብዙ ነገር አታገኝም።

31ኛ ጥያቄ፡- ሀ) በእምነትና የእግዚአብሔር አሠራር መካከል ምን ዓይነት ግንኙነትን ታያለህ? ለ) አንዳንድ ክርስቲያኖች እግዚአብሔር በተወሰነ ሁኔታ ውስጥ

ያልሠራበት ምክንያት የእምነት አለመኖር እንደሆነ ሲናገሩ ሰምተህ ታውቃለህ? ሁኔታውን አብራራ። ይህ አባባል ትክክል ይመስልሃል? ለምን?

አራተኛ ቀን የዚህን ሳምንት ትምህርት ክልስና ከሳምንታዊ ስብሰባ የመወያያ ጥያቄዎችን ተመልከት።

ሳምንታዊ ስብሰባ

(ማስታወሻ፡- በመጀመሪያው ትምህርት ውስጥ የቀረበውን የስብሰባ ቅርጽ ተከተል።)

የመወያያ ጥያቄዎች፡-

1. ሀ) ክርስቶስ ካከናወናቸው ተአምራት ስለ እርሱ ምን ልንግር እንችላለን? ለ) በእግዚአብሔር ፈውስና በግለሰቡ እምነት መካከል ያለው ግንኙነት ምንድን ነው? እግዚአብሔር የማይፈውስባቸው ምክንያቶች ምንድን ናቸው?

2. ሀ) ክርስቶስ መሪዎችን ለቤተ ክርስቲያን ያሠለጠነው እንዴት ነበር? ለ) ክርስቶስ ከደቀ መዛሙርቱ ጋር ከነበረው ግንኙነት ስለ ቤተ ክርስቲያን አመራር ምን እንግራለን? ሐ) ዛሬ መሪዎችን የምናሠለጥንበትን ሁኔታ ከክርስቶስ ሥልጣና ጋር በማንጻጸር ተመሳሳይነቱንና ልዩነቱን ግለጽ። ክርስቶስ ደቀ መዛሙርቱን ካሠለጠነበት ምሳሌ ለቤተ ክርስቲያንህ መሪዎችን ስለ ግሠልጠን ምን አሳብ አገኘህ?

3. ሀ) ክርስቶስ ከፈሪሳውያን ጋር ለምን ተጋጧል? ለ) እኛም ከክርስቶስና ከሌሎች ጋር ግንኙነቶችን ከመመሥረት ይልቅ እንደ ፈሪሳውያን በቤተ ክርስቲያን ደንቦችና ሕግጋት ላይ ልናተኩር የምንችለው እንዴት ነው?

4. ሀ) የማይሰረይ ኃጢአት ምንድን ነው? ለ) ዛሬ ሰዎች የማይሰረይ ኃጢአት ሊፈጽሙ የሚችሉ ይመስልሃል? መልስህን አብራራ።

5. ሀ) ክርስቶስ ያስተማራቸውን ምሳሌዎች ዘርዝር። ለ) ከእያንዳንዱ ምሳሌ ስለ እግዚአብሔር መንግሥት ምን እንግራለን?

6. ለምስት ጓደኞቻችሁ ስለ ክርስቶስና ሲኦል የሰጣችሁት ምስክርነት ምን ውጤት አንዳስገኘ አንዳችሁ ለሌላችሁ አካፍሉ።

ትምህርት ስምንት

የመጀመሪያ ቀን፡-

ማቴዎስ 14-17

1ኛ ጥያቄ፡- ሀ) ማቴ. 14:1-14 አንብብ። ክርስቶስ ያላቀደውና ያልወደደው ምን ችግር ደረሰበት? ለ) ሁሉም ነገር የተበላሸ ስለ መሰለበት ዕለት አብራራ።

ማቴዎስ 14፡ የክርስቶስ አገልግሎት እጅግ ረዥሙ ዕለት በመባል ይታወቃል። በአንድ ቀን ክርስቶስ ታላላቅ ተቃውሞዎችና ፈተናዎች አጋጥመውታል። የአክሱቱ ልጅና የመንግሥቱ አገልጋይ የነበረው መጥምቁ ዮሐንስ ተገደለ። ክርስቶስ ምንም እንኳ ድካም ቢሰግውና ከደቀ መዛሙርቱ

ጋር ብቻ ለመሆን ቢፈልግም፤ ብዙ ሰዎች ስለሚከተሉት ለራሱ ጊዜ አላገኘም፤ አምስት ሺህ ሰው መገባ። ከዚያ በኋላ ግን ደቀ መዛሙርቱ ማዕበል በበረታባቸው ጊዜ በእርሱ አለማመናቸውን ታዘበ። ከዚያም አሳዛኝ ነገሮች ደረሱበት። ነገር ግን ክርስቶስ የአባቱን ድምፅ ይሰማ ስለነበር፤ እነዚህን ነገሮች የእግዚአብሔርን ፍላጎት ለማሟላቱ ተግባር አውሏቸዋል። ይህ ብዙውን ጊዜ በቤተ ክርስቲያን መሪዎች ላይ ይደርሳል። ሰዎች ሊሞቱ፤ በኃጢአት ሊወድቁ ወይም እምነታቸውን ሊተዉ በከፍተኛ ደረጃ እንከፋለን። የራሳችን ዕቅዶች ቢኖሩንም፤ በጊዜ ስለዳቸው መሠረት አይከናወኑም። የቤተ ክርስቲያን መሪዎች በዚህ ምክንያት ሊቆጡ ወይም ተስፋ ሊቆርጡ ይችላሉ። ነገር ግን በእያንዳንዱ ተስፋ መቀረጥና ችግር ውስጥ የእግዚአብሔርን እጅ ማየቱ ከሁሉም የበለጠ ነው።

2ኛ ጥያቄ፡- ማቴ. 14-17 አንብብ። ሀ) ስለ ክርስቶስ ባሕርይና ኃይል የምንማራቸው አንዳንድ ነገሮች ምንድን ናቸው? ለ) ስለ ደቀ መዛሙርነት የምንማራቸው ነገሮች ምንድን ናቸው?

1. የመጥምቁ ዮሐንስ አንገት በሰይፍ ተቀላ (ማቴ. 14:1-12)

የብሉይ ኪዳን የመጨረሻው ታላቅ ነቢይ የነበረው መጥምቁ ዮሐንስ፤ ለረዥም ጊዜ ታስሮ ቆየ። ከዚያም በንጉሥ ሄሮድስ ቤተሰብ ተንኮል ምክንያት ሞት ተፈረደበት። ዮሐንስ የታሰረው የእግዚአብሔርን ቃል እየተናገረ የባለሥልጣናትን ሰላም እንዳይነሣ በማሰብ ነበር። ለእምነቱ መከራ ተቀብሎ ሞተ።

ይህ ሁኔታ ክርስቶስን በከፍተኛ ደረጃ ሳያሳዝነው አልቀረም። ይህ ድርጊት የእግዚአብሔርን ሕዝብ ኃጢአት ተቃውመው የተናገሩትን ነቢያት ከገደሉት የብሉይ ኪዳን አይሁዶች የተለየ አልነበረም። ይህንኑ የመሰለ የጭካኔ ተግባር ከአንድ ዓመት በኋላ በክርስቶስ ላይ ሊደርስ ነው። ይህ ሁኔታ ክርስቶስን ለመከተል በሚመርጡ ሰዎች ላይም ስለሚደርሰው አደጋ የሚያስተላልፈው መልእክት አለው። እግዚአብሔር አንዳንድ ጊዜ ሕዝቡን ከሞት ቢያድንም (ዮሐ. 12:6-11)፤ ስለዚህ በሌሎች ጊዜያት መከራ ተቀብለው እንዲሞቱ የሚፈቅድበት ጊዜ አለ (ዮሐ. 7:54-60)።

2. ክርስቶስ አምስት ሺህ ሰዎችን መገባ (ማቴ. 14:13-21)

ክርስቶስ የአክስቱ ልጅ በሆነው መጥምቁ ዮሐንስ ላይ ስለደረሰው የሞት አደጋ ከሰማ በኋላ፤ ለመጸለይና ለማሰላሰል የተወሰነ ጊዜ ፈለገ። ነገር ግን በጀልባ ለጥ ወዳለ ስፍራ ለመሄድ በፈለገ ጊዜ፤ ከአምስት ሺህ በላይ የሆኑ ሰዎች (ማለትም ተጨማሪ አምስት ሺህ ሴቶችና ልጆች) ይከተሉት ጀመር። ክርስቶስ ለግል ጊዜው አክብሮት ባለመስጠታቸው ወይም ራስ ወዳድ በመሆናቸው ሊቆጣቸው ይችላል ነበር። ማቴዎስ እንደሚነግረን ግን፤ ክርስቶስ የግል ሥቃይ ቢኖርበትም ለሕዝቡ ከመራራት አልታቀበም። ስለሆነም፤ ቃሉን በማስተማር፤ የታመሙትን በመፈወስ፤ እንዲሁም ረሃብተኞችን በመመገብ

ረዳቸው። (ክርስቶስ አምስት ሺህ ሕዝብ የመገበበት ተአምር በአራቱም ወንጌላት ውስጥ ከተመዘገቡት ጥቂት ተአምራቶች አንዱ ነው።)

ነገር ግን ክርስቶስ እንክብካቤውን ያሳየው ለሕዝቡ ብቻ አልነበረም። ለደቀ መዛሙርቱም እነርሱንና ያላቸውን ጥቂት ሀብት በመጠቀም፤ የሰዎችን ፍላጎት ሊያሟላ እንደሚችል አስተምሯቸዋል። ክርስቶስ ይህ በራሳቸው ሊወጡ የማይችሉት ተግባር መሆኑን እያወቀ ደቀ መዛሙርቱ ሕዝቡን እንዲመግቡ ነገራቸው። ይህን የተናገረው የማይቻል ነገር ሊያደርጉ እንደሚችሉ ለማስተማር ነበር። ወደ እርሱ ከተመለሱ እነርሱንና ሀብታቸውን በመጠቀም ከችሎታቸው የላቀ ተግባር ሊያከናውን ይችላል ነበር። ከዚህ ከፍል የሚከተሉትን እውነቶች ልንመለከት እንችላለን።

ሀ. ደቀ መዛሙርቱ ሕዝቡን እንዲመግቡ የተናገረው ክርስቶስ ነበር። በዚህም ክርስቶስ ፍላጎታቸውን እንዲያሟላ እያስገደዱት አልነበሩም። ሰዎች የማይቻል ተግባር ለመፈጸም የሚሞክሩባቸው ሁለት አማራጮች አሉ። በመጀመሪያ፤ የእግዚአብሔር ልጆች አንድ ታላቅ ነገር (ለምሳሌ፤ አዲስ የቤተ ክርስቲያን ሕንጻ) የሚፈልጉባቸው ጊዜያት አሉ። ነገር ግን ብዙውን ጊዜ አነሣሽ ምክንያታቸው በራስ ወዳድነት ስሜት የጎደፈ ነው። ለምሳሌ ያህል ትልቅ ቤተ ክርስቲያን በመገንባት ለራሳችንና ለቤተ ክርስቲያናችን የበለጠ ክብር እንደምናመጣ ልናስብ እንችላለን። እግዚአብሔርን ሳይጠይቁ ወይም እምነታቸውን የሚፈትነው እግዚአብሔር መሆኑን ሳያረጋግጡ፤ ክርስቲያኖች የሕንጻውን ሥራ ይጀምሩና እግዚአብሔር ፍላጎታቸውን እንዲያሟላላቸው ይጠይቃሉ። ብዙውን ጊዜ የዚህ ዓይነቱ እምነት ለሰዎቹም ሆነ ለእግዚአብሔር ስም ኃፍረትን ያስከትላል። ሁለተኛ፤ እግዚአብሔር ሰዎች አንድን የማይቻል ተግባር እንዲፈጽሙ በግልጽ የሚናገርባቸው ጊዜያት አሉ። ይህ በእግዚአብሔር ተማምንን እርሱ ሊሠራ የሚችለውን የምንመለከትበት መልካም አጋጣሚ ነው።

ለ. በማይቻሉ ሁኔታዎች ውስጥ እግዚአብሔር የራሱን ታላቅነት እንድንረዳ ለማገዝ ይፈልጋል። በራሳችን ሀብት የምንችለውን ብቻ የምናደርግ ከሆንን፤ የእግዚአብሔርን እገዛ አንፈልግም። እምነታችንም አይፈተንም። የእግዚአብሔርን እጅ በሥራ ላይ ልንመለከት የምንችለው እግዚአብሔር የማይቻለውን እንድናደርግ በሚጠይቀን ጊዜ ብቻ ነው። አንድ ሰው እንደተናገረው፤ እግዚአብሔር የማይቻል ነገር የሌለበትን ተግባር ለእርሱ እንድንፈጽም አይጠይቀንም። በዚህ ጊዜ ብቻ ነው ውጤቱ የእግዚአብሔር እንጂ የእኛ የማይሆነው።

ሐ. እግዚአብሔር አንድን ታላቅ ነገር እንድንሠራ በሚጠይቀን ጊዜ፤ ካለን ነገር ይጀምራል። እግዚአብሔር ብዙውን ጊዜ ከባዶ አይጀምርም። ክርስቶስ የማይቻለውን አምስት ሺህ ሰዎችን የመገበው በደቀ መዛሙርቱ እጅ በነበረው ጥቂት እንጀራና ዓሣ አማካኝነት ነበር። በመጀመሪያ ደቀ መዛሙርቱ ያላቸውን ለእርሱ መስጠት ነበረባቸው። እግዚአብሔር በራስ ወዳድነት ሀብታችንን የሙጥኝ ብለን፤ «እግዚአብሔር ሆይ፤ አንተው አድርገው» በምንልበት ጊዜ ለመሥራት አይፈልግም። እግዚአብሔር ሕዝቡ

ያለውን እንዲሠዋ ይሻል። ከዚያም የመፍትሔው አካል እንድንሆን ይፈቅድልናል። ነገር ግን፡ «ይህ የማይቻል ነገር መሆኑ ግልጽ ነው። ስለሆነም፡ የምችለውን አደርጋለሁ፡፡ ላደርገው የምችለውም ይህንኑ ብቻ ነው» ከሚል አመለካከት መቆጠብ አለብን። ያለንን ከሰጠን በኋላ እግዚአብሔር እንዴት እንደሚሠራ መጠባበቅ አለብን።

መ. እግዚአብሔር የልጆቹን ፍላጎት የሚያሟላው በሚያገለግሉበት ወቅት ነው። ብዙውን ጊዜ ግን ሥራውን ከመጀመራቸው በፊት ፍላጎታቸውን አያሟላላቸውም። ደቀ መዛሙርቱም ተርበው ነበር። ምግብ ስጠንና ከበላን በኋላ የተረፈውን ለሰዎች እንሰጣለን ሊሉ ይችሉ ነበር። ክርስቶስ ግን ለደቀ መዛሙርቱ የሰጣቸው ለሰዎች ከሰጡ በኋላ ነበር። ደቀ መዛሙርቱ እያንዳንዳቸው አንድ ቅርጫት ምግብ ያገኙት (12 ቅርጫት ምግብ ስለ ተረፈ)፡፡ የሕዝቡን ፍላጎት ለማሟላት ከሰጡ በኋላ ነበር።

3ኛ ጥያቄ፡- ሀ) ክርስቲያኖች የእግዚአብሔርን ፈቃድ ሳይጠይቁ ወይም በራስ ወዳድነት ምክንያቶች አንድን ነገር ሊጀምሩ የሚችሉባቸውን መንገዶች ግለጽ። ለ) እግዚአብሔር አንድ የማይቻል ተግባር እንድትፈጽም ከጠየቀህ በኋላ በታዘዝኸው ጊዜ እንዴት ፍላጎትህን እንዳሟላ የምያስረዱትን ምሳሌዎች ዘርዝር። ሐ) ከዚህ ስለ መታዘዝና የእግዚአብሔር ቸርነት የምንማራቸው ሌሎች ትምህርቶች ምንድን ናቸው?

ማቴዎስ ክርስቶስ እንደ መሢሕና ፈጣሪ የሕዝቡን ሥጋዊ ፍላጎቶች እንዳሟላ ገልጾአል። እግዚአብሔር በምድረ በዳ ውስጥ በሙሴ አማካኝነት ለሕዝቡ ምግብን እንደ ሰጣቸው ሁሉ፡፡ ክርስቶስም በተለምዶ የሕዝቡን ፍላጎቶች ለማሟላት ችሏል። በተጨማሪም ማቴዎስ የክርስቶስ ደቀ መዛሙርት ስለሚበሉት ምግብ መጪነት እንደሌለባቸው ተናግሯል። ክርስቶስ የደቀ መዛሙርቱን ፍላጎት ያሟላል።

3. ክርስቶስና ጴጥሮስ በውኃ ላይ ተራመዱ (ማቴ. 14:22-36)

ክርስቶስ ጎዘን በደረሰበት ጊዜ ሳይቀር ተግባሩን ለመቀጠል ኃይልን ከየት አገኘ? ይህን ኃይል ያገኘው ከእግዚአብሔር ጋር ካሳለፈው የግል የጸሎት ጊዜ ነበር። ክርስቶስ ደቀ መዛሙርቱን ይወዳቸው የነበረ ቢሆንም፡፡ በተለይም ብዙ ሠርቶ በደከመና ችግር በደረሰበት ወቅት ከእግዚአብሔር ጋር የግል ጊዜ የማሳለፉን ጠቀሜታ ተገንዝቦ ነበር። ስለሆነም፤ ክርስቶስ ደቀ መዛሙርቱን በጀልባ ከሰደዳቸው በኋላ፡፡ ለብቻው ወደሚጸልይበት ስፍራ ሄደ። ከሌሎች ሰዎች ጋር መጸለይ መልካም ነው። ነገር ግን የግል ጊዜ ወስደን እግዚአብሔር በቃሉ ሲናገር ካላዳመጥንና ወደ እርሱ ካልጸለይን፡፡ ፍሬያማ የክርስቶስ ደቀ መዛሙርት ልንሆን እንደማንችል ከክርስቶስ ምሳሌነት እንማራለን።

ነገር ግን ደቀ መዛሙርቱን በጀልባ የላከበት ሌላም ምክንያት ነበር። ክርስቶስ በእርሱ ላይ የነበራቸውን እምነት ለመፈተን ፈልጎ ነው። ክርስቶስ ማዕበሉ እንደሚነሣ ቢያውቅም፤ ደቀ መዛሙርቱን ወደዚያው ላካቸው።

ሕይወት ዘመናቸውን በሙሉ በውኃ ላይ ቢያሳልፉም፤ ክርስቶስ ዓሣ አጥማጆቹ ከማዕበሉ የማያመልጡበትን ሁኔታ አደረገ።

ቀደም ሲል እርሱ በማዕበል ውስጥ አብሯቸው ነበር። በዚህ ጊዜ በማዕበል ውስጥ ብቻችንን ነን ብለው ያስቡ ነበር። በማዕበሉ መካከል ክርስቶስ እየተራመደ ወደ ደቀ መዛሙርቱ መጣ። ጴጥሮስ ክርስቶስ በውኃ ላይ ሲራመድ ባየ ጊዜ፤ እንደ እርሱ ለማድረግ ፈለገ። ክርስቶስም ጴጥሮስ በውኃ ላይ እየተራመደ ወደ እርሱ እንዲመጣ ጠራው። ጴጥሮስ ክርስቶስን እየተመለከተ በውኃው ላይ ከተራመደ በኋላ፤ ማዕበሉንና ነፋሱን ሲያይ መስመጥ ጀመረ። ክርስቶስ ግን በፍጥነት አዳነው። ክርስቶስ ወደ ጀልባይቱም ሲገባ ማዕበሉ ጸጥ አለ።

ማቴዎስ ይህን ታሪክ የጨመረው ለምንድን ነው? በመጀመሪያ፤ ታሪኩ የክርስቶስን ኃይል ያሳያል። ክርስቶስ በውኃ ላይ በመጓዙና ማዕበሉን ጸጥ በማሰኘቱ፤ በተፈጥሮ ላይ ሙሉ ሥልጣን እንዳለው አሳይቷል። እንዲህ ዓይነት ኃይል ያለው እግዚአብሔር ብቻ በመሆኑ፤ አይሁዶች ስለ ክርስቶስ ኃይል ማወቅ ያስፈልጋቸው ነበር። ይህን የክርስቶስን ታላቅ ኃይል ካዩ በኋላ፤ ደቀ መዛሙርቱ ክርስቶስ ከሰው በላይ መሆኑን ተረድተዋል። ክርስቶስ አምላክ ስለሆነ (አንድን ሰው ወይም ጣዖት ማምለኩ የማይታሰብ ቢሆንም)፤ ራሶቻቸውን ዝቅ አድርገው «የእግዚአብሔር ልጅ» ለሆነው ክርስቶስ ሰግደዋል።

ሁለተኛ፤ ማቴዎስ በሕይወት ውስጥ የሚነሡ ማዕበሎች ከእግዚአብሔር ፈቃድ መውጣታችንን የሚጠቁሙ ሳይሆኑ፤ በእግዚአብሔር ፈቃድ ውስጥ መሆናችንን የሚያሳዩ መሆናቸውን ያስተምረናል። ደቀ መዛሙርቱን ወደ ማዕበሉ የሰደዳቸው ራሱ ኢየሱስ ነበር። ኢየሱስ ስለምንጋፈጣቸው ማዕበሎች ያውቃል። ክርስቶስ ማዕበሉ እንዳይነሣ ማድረግ ይችል ነበር። ነገር ግን እምነታችን የሚያድግበት ብቸኛው መንገድ በፈተና አማካኝነት ስለሆነ ይህን አላደረገም። ማዕበል በሚያውከን ጊዜ ክርስቶስን በአዲስ መንገድ እናየዋለን። እጅግ በፈለጉት ጊዜ ክርስቶስ ደቀ መዛሙርቱን ለመርዳት ከተፍ አለ። ማቴዎስ የእምነት ዓይኖቻችንን በክርስቶስ ላይ እስካደረግን ድረስ፤ ችግሮች በሚመጡበት ጊዜ በማዕበሉ ውስጥ እንድናልፍ ክርስቶስ እንደሚረዳን አሳይቷል። ነገር ግን በማዕበሉ ላይ ትኩረት አድርገን በምንፈራበት ጊዜ እንሸነፋለን።

4ኛ ጥያቄ፡- ሀ) በሕይወትህ ውስጥ ስለ ተከሰተ ስለ አንድ ማዕበል ግለጽ። ማዕበሉ አሸነፈህ ወይስ ስለ ክርስቶስ የበለጠ እንድትማር አደረገህ? አብራራ። ለ) እንድናድግና ማዕበሉን እንድናሸንፍ የሚረዱን ነገሮች ምንድን ናቸው? በማዕበል እንድንሸንፍ የሚያደርጉንስ?

4. ክርስቶስ የሰውን መንፈሳዊ ሕይወት የሚያረከሰው ምን እንደሆነ ተናገረ (ማቴ. 15:1-20)

ማቴዎስ በክርስቶስና የሃይማኖት መሪዎች መካከል ወደነበረው ግጭት እየተመላለሰ ይናገራል። ቀደም ሲል ሰንበትን በመጠበቁ ጉዳዩ ላይ የተጋጩ ሲሆን፤ አሁን ደግሞ ስለ ሥርዓታዊ ንጽሕና ተከራክሮ። የብሉይ ኪዳን ካህናት ለእግዚአብሔር መሥዋዕቶችን ከማቅረባቸው በፊት እጆቻቸውን የመታጠብ ግዴታ ስለነበረባቸው (ዘጸ. 30:17-21)፤ ፈሪሳውያን አይሁዶች ሁሉ ከየትኛውም ሃይማኖታዊ ተግባር በፊት መታጠብ እንዳለባቸው አስተማሩ። ይህም ለምግብ ከመጸለይና ከመመገብ በፊት እጅ መታጠብን ይጨምር ነበር። ፈሪሳውያን፤ አይሁዶች እግዚአብሔርን ለምግቡ አመስግነው መብላት ከመጀመራቸው በፊት በተወሰነ መንገድ መታጠብ እንዳለባቸው ያስተምሩ ነበር።

5ኛ ጥያቄ፡- ሀ) በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ያልተጠቀሱትንና ክርስቲያኖች ለእውነተኛ መንፈሳዊነት ጠቃሚዎች ናቸው የሚሏቸውን እንዳንድ ልምዶች ዘርዝር። (ለምሳሌ፤ በጸሎት ጊዜ ዓይንን መጨፈን፤ ፊልም አለማየት፤ የመሳሰሉትን። ለ) ምንም እንኳ እነዚህ ባሕላዊ ልምዶች ቢሆኑም፤ ክርስቲያኖች ከእግዚአብሔር ቃል እኩል ሊያዩዋቸው የሚችሉባቸውን መንገዶች ግለጽ።

ፈሪሳውያን ደቀ መዛሙርት እነዚህን የመታጠብ ባሕሎች እያከበሩ አለመሆናቸውን ሲገልጹ፤ ክርስቶስ ደግሞ ለሕዝቡ ስለ እውነተኛ መንፈሳዊ ንጽሕና አስተማረ፤ እንዲሁም ክርስቶስ ለፈሪሳውያን በሚከተለው መንገድ ምላሽ ሰጥቷል።

ሀ. በሰው ሠራሽ ደንቦች ላይ በማተኮር፤ ፈሪሳውያን ብዙውን ጊዜ እውነተኛቸውን የእግዚአብሔር ሕግጋት ይተላለፉ ነበር። የራሳቸውን የራስ ወዳድነት ዓላማዎች ለማሳካት፤ ሕጉን በመሣሪያነት ይጠቀሙ ነበር። ለምሳሌ፤ ለቤተሰቦቻቸው ገንዘብ ላለመስጠት ገንዘባቸው «ቁርባን» እንደሆነ ይናገሩ ነበር። ይህም «ለእግዚአብሔር ሊሰጥ የተለየ» የሚል ፍች ያለው የአይሁዶች ቃል ነበር። ይህን ማለታቸው ግን ገንዘብን ለራሳቸው ፍላጎት ከመጠቀም አላገዳቸውም ነበር። ነገር ግን ለሌሎች፤ በተለይም ለወላጆቻቸው ገንዘብ ላለመስጠት ማመኘኛ ሆኗቸዋል።

ለ. ሰዎችን መንፈሳዊ በሚያስመስሉ ደንቦች ላይ ማተኮሩ፤ እጅግ መንፈሳዊ የሆነውን ነገር ከእግዚአብሔር ጋር የሚኖራቸውን ግንኙነትና ሌሎችን መውደድ እንዳይመለከቱ ዓይኖቻቸውን አሳውርታል። ሰዎች መንፈሳዊነትንና ከእግዚአብሔር ጋር ግንኙነት ማድረግን እንደ ማበረታታት፤ በውጫዊ ተግባራት ላይ ትኩረት አድርገዋል።

ሐ. በእግዚአብሔር ዓይኖች ፊት አንድን ሰው የሚያረክሰው ከአቶ የሚወጣው ነው። የምንበላው ምግብ አያረክስንም። በልባችን ውስጥ ያለውና በአፋችን በኩል የሚወጣው ግን ሰውን በእግዚአብሔር ፊት ያረክስዋል። የኃጢአት ምንጩ ሰዎች የሚለብሱት፤ የሚበሉት ወይም የሚጠጡት ነገር አይደለም። የኃጢአት ምንጩ ከፋ ልብ ነው። የእግዚአብሔርን ፈቃድ የሚቃረኑ ውጫዊ ነገሮች ሁሉ የሚመነጩት፤ ከከፋ ልብ ነው። ይህም የምንበላው ምግብ (ለምሳሌ፤ የመስሊሞች ምግብ) እንደማያረክስን ያሳያል።

ይህ ባሕላችን ይህ ጥሩ ነው ያ መጥፎ ነው ብሎ በሚያስተምረን ሁኔታ ላይ የተመሠረተ ነው።

መ. ክርስቶስ ደቀ መዛሙርቱ ሕዝቡን ወደ ተሳሳተ አቅጣጫ የሚመሩትን ወገኖች ለመቃወም እንዳይፈሩ አስጠንቅቋቸዋል። ክርስቶስ ለኃጢአተኞች ስሜት ይጠነቀቅ ነበር። ነገር ግን ፈሪሳውያን ብዙ ሰዎችን ወደ ኃጢአትና የሐሰት ሃይማኖት እየመሩ በመሆናቸው፤ ክርስቶስ በግልጽ ለመናገር ፈለገ። ደቀ መዛሙርቱ ፈሪሳውያን በቃሉ እንደ ተቀየሙ ሲነግሩት፤ ሰዎች ሰምተው ይማሩ ዘንድ አንዳንድ ጊዜ በግልጽ መናገሩ አስፈላጊ እንደሆነ ገለጽላቸዋል። ፈሪሳውያን እግዚአብሔር ፈጥኖ ሊነቅላቸው የሚገባ አረሞች ነበሩ። የደህንነትን መንገድ የሚያውቁ ቢመስሉም፤ ለራሳቸው ዕውሮች ሆነው ሳለ፤ ሌሎች መንፈሳዊ ዕውራንን ለመምራት ይፈልጉ ነበር። ውጤቱ ግን እነርሱም ሆኑ የሚመሯቸው ሰዎች ወደ ሐሰት ትምህርትና የእግዚአብሔር ፍርድ ጉድጓድ መውደቃቸው ነበር።

5. የከነዓናዊቷ እምነት (ማቴ. 15:21-28)

ክርስቶስ ከገሊላ በስተ ሰሜን ወደ ጢርስና ሲዶና ክልል ሲሄድ፤ አንዲት ከነዓናዊት ሴት ልጇን እንዲፈውስላት ጠየቀችው። ይህች ሴት ስለ ክርስቶስ ቀደም ብላ ሰምታ ስለነበር፤ መሢሕና «የዳዊት ልጅ» መሆኑን አምናለች። ክርስቶስ እግዚአብሔር አይሁዶችን (ልጆች) እንጂ ውሾችን (አሕዛብ) እንዲያገለግል እንዳልላከው ገለጸላት። ከነዓናዊቷ ሴት ግን በክርስቶስ ላይ የነበራትን ታላቅ እምነት በመግለጽ፤ ውሾች የልጆችን ፍርፋሪ እንደሚበሉ ሁሉ፤ የእግዚአብሔር ፍቅር ታላቅ በመሆኑ ወደ አሕዛብም እንደሚዳረስ በምላሷ አስታወቀች።

የክርስቶስ ምላሽ ግን ትንሽ ክረር ያለ ነበር። ለምን በዚህ መንገድ መለስላት? አንዳንድ ምሑራን እርሱ ሊፈውስ እንደሚችል ሴቲቱ ማመኗን ለመፈተን የተጠቀመበት ዘዴ ነው ይላሉ። አይሁዶች ብዙውን ጊዜ «ውሾች» እያሉ ይሳደቡ ነበር። ክርስቶስ ግን በሴቲቱ እየተሳለቀ አለመሆኑን ለማሳየት፤ ከጫካ ውሻ ይልቅ ሴት ውስጥ የሚያድግን አነስተኛ ውሻ የሚያመለክት ልዩ ቃል ተጠቅሟል። ሌሎች ምሑራን ይህን አሳብ ለማብራራት የአይሁዶችን አባባል ይጠቅሳሉ። አይሁዶች ብዙውን ጊዜ ከእግዚአብሔር ጋር ያላቸውን ግንኙነት በማዕድ ላይ ከመመገብ ጋር ያነጻጽሩ ነበር። ክርስቶስ በብሉይ ኪዳን እንደተተነበየው የእግዚአብሔር ዕቅድ፤ የእግዚአብሔርን በረከት በአይሁዶች ላይ እያፈሰሰ መሆኑን ሲናገር ሴቲቱ አመነችው። እርሷ ከአይሁዶች ጋር እኩል መብት እንዳላት አልተናገረችም ነበር። ምንም እንኳን የእግዚአብሔር ሞገስ በቀዳሚነት ለአይሁዶች የተሰጠ ቢሆንም፤ ለአሕዛብም እንደሚዳረስ ገለጽለት። ሴቲቱ የእግዚአብሔር «ልጅ» እንዳልሆነች ብታውቅም፤ የእግዚአብሔር በረከት «ለውሾች» ማለትም ለአሕዛብ እንደሚዳረስም ታውቅ ነበር።

ይህ ታሪክ የሚገኘው ለአይሁዶች በተጻፈው የማቴዎስ ወንጌል ውስጥ ብቻ ነው። ማቴዎስ ለአይሁዶች እግዚአብሔር እነርሱ የሚጠሏቸውን

አሕዛብ እንደሚወዳቸው መስክሯል። ይህም ክርስቶስ በአይሁድ ለነበሩ አሕዛብ እንደዚህች ሴት ላሉት እምነትን የሚያሳይ ከሆነ፤ በእግዚአብሔር እንደሚከበሩና ዋጋቸውን እንደሚያገኙ የሚያመለክት ነው። አይሁዶች ደግሞ ከመንፈሳዊ ኩራታቸው የተነሣ ክርስቶስን ለመከተል ባይፈልጉ፤ የእግዚአብሔርን በረከት የሚያጡ ብቻ ሳይሆን፤ ይፈረድባቸዋል።

6. ኢየሱስ አራት ሺህ ሰው መገበ (ማቴ. 15:29-39)

ብዙውን ጊዜ ጥሩ መምህራን የተማሪዎቻቸውን ግንዛቤ ለመጨመር ሲሉ ትምህርቶችን ይደጋግማሉ። ቀደም ሲል ክርስቶስ አምስት ሺህ ሰዎችን መግቧል። አሁን ደግሞ አራት ሺህ የተራቡ ወንዶች፤ ሴቶችና ልጆች ነበሩ። የክርስቶስ ደቀ መዛሙርቱ ሕዝቡን እንዲመግቡ በጠየቋቸው ጊዜ ምን ብለው ይሆን? ክርስቶስ ለደቀ መዛሙርቱ አራት ሺ ሰዎችን የመመገብ ዕድል በሰጣቸው ጊዜ፤ በክርስቶስ ችሎታ ላይ እምነት ማጣታቸውን አሳይተዋል። እርሱ ግን አሁንም የሕዝቡን ፍላጎት የሚያሟላ ርኅሩኅ መሢሕ መሆኑን አስመስክሯል።

7. ፈሪሳውያንና ሰዱቃውያን ኢየሱስን ፈተኑት (ማቴ. 16:1-2)

ኢየሱስ በሽተኞችን በመፈወስ፤ አጋንንትን በማውጣት፤ እንዲሁም መታንን በማለካት ተአምራዊ አገልግሎት አካሂዷል። ይህም ሆኖ፤ የሃይማኖት መሪዎቹ ክርስቶስ መሢሕ አይደለም ብለው ደምድሙ ነበር። ሰዎች አስቀድመው ስለ አንድ ነገር በልባቸው ከወሰኑና አዲስ እውነት ለመቀበል አእምሯቸውን ከዘጉ፤ ታላላቅ ተአምራት ቢሠሩ እንኳ ምንም ነገር ወደ እምነት አያመጣቸውም። ምንም እንኳ ፈሪሳውያንና ሰዱቃውያን ለሳመታት ጠላቶች የነበሩ ቢሆኑም፤ የጋራ ጠላታቸው የነበረውን ኢየሱስን ለማሸነፍ አብረው ይሠሩ ነበር። ለሁለተኛ ጊዜ ወደ እርሱ መጥተው መሢሕነቱን ለማረጋገጥ «ከሰማይ ምልክትን» እንዲያሳያቸው ጠየቁት። የሃይማኖት መሪዎቹ ከኢየሱስ ተአምራት በቂ ማረጋገጫ ስላገኙ፤ የማመን ፍላጎት ቢኖራቸው ኖሮ፤ ይህንኑ ያደረጉ ነበር። እነርሱ ግን የማመን ፍላጎት አልነበራቸውም። ኢየሱስም ለመታየት ብሎ ተአምራት አልሠራም። ስለሆነም፤ ኢየሱስ «ከዮናስ ምልክት» ማለትም ከሞቱ፤ ከመቀበሩና ከመነሣቱ ተአምር በቀር ሌላ ነገር ሊያሳያቸው እንደማይፈልግ በድጋሚ አስገንዘባቸው።

ከዚያ በኋላ ኢየሱስ የሃይማኖት መሪዎችን ገሠጸቸው። ተራ ሰዎች የአየሩንና የጸሐዩን ሁኔታ ተመልክተው የዝናብን መምጣት ወይም አለመምጣት ሊተነብዩ ይችላሉ። የሃይማኖት መሪዎቹ ግን የኢየሱስን መሢሕነት የሚያመለክቱ እነዚያ ሁሉ ማረጋገጫዎች እያሉ፤ የብሉይ ኪዳንን ትንቢቶች ሊረዱ አልቻሉም ነበር።

ብዙዎቻችን እንደ ፈሪሳውያንና ሰዱቃውያን የመሆን ዝንባሌ ማሳየታችን ኢየሱስን አሳስቦታል። በውጫዊ ሕግጋት ላይ እያተኩሩ የእግዚአብሔር እጅ ታላላቅ ነገሮችን ሲሠራ ለማየት ባለመፈለጋቸው፤ ኢየሱስ ግብዝነታቸውንና

መንፈሳዊ ትዕቢታቸውን «የፈረሳውያንና ሰዱቃውያን እርሾ» ሲል ጠርቷል። ስለሆነም፡ ክርስቶስ ደቀ መዛሙርቱ ከእነዚህ አመለካከቶች ሙሉ በሙሉ እንዲጠበቁ አስጠንቅቋል። እንዲህ ዓይነቱ እርሾ በሰው ሕይወት ውስጥ ካደገ በኋላ ያጠፋዋልና።

6ኛ ጥያቄ፡- ሀ) ከላይ የተገለጹት ዝንባሌዎች ብዙውን ጊዜ በቤተ ክርስቲያን ውስጥ የሚታዩት እንዴት ነው? ለ) የዚህ ዓይነቱ እርሾ በልብህ ውስጥ እንዳይኖር ምን እያደረግህ ነው?

ኢየሱስ ስለ እርሾ ሲናገር፡ ደቀ መዛሙርቱ ምግብ ሳይዙ በመምጣታቸው ጌታ የሚገስጹባቸው መሰላቸው። መንፈሳዊ እውነትን ለመረዳት አለመቻላቸው ኢየሱስን አሳዘነው። እርሱ ከእነርሱ ጋር እያለ እንዴት ለሥጋዊ ምግብ ይጨነቃሉ? በትንሽ ምግብ አምስት ሺህ፡ በኋላም አራት ሺህ ሰዎችን ሲመግብ አይተዋል። ኢየሱስ ፍላጎቶቻቸውን ስለሚያሟላ፡ ደቀ መዛሙርቱ ለመሠረታዊ ነገሮች መጨነት አልነበረባቸውም።

8. ዲፕሮስ የክርስቶስን መሢሕነት መሰከረ (ማቴ. 16:13-20)

የግቲዎስ መጽሐፍ ግዕዝል ዲፕሮስ ስለ ኢየሱስ የሰጠው ምስክርነት ነው። ግቲዎስ የኢየሱስን ተአምራትና ትምህርቶች በግቅረብ እርሱ አይሁዶች ሊያምኑበት የሚገባ መሢሕ መሆኑን መስክሯል። አሁን ምርጫው የራሳቸው ነበር። ያሁሉ ግሪጋግጫ እያለ በኢየሱስ ላለግመን እንደ ወሰኑት ፈረሳውያን ሊሆኑ ይችሉ? ወይስ የሃይማኖት ምሑር ባይሆንም እንኳ ኢየሱስ መለኮታዊ መሢሕና «የሕያው እግዚአብሔር ልጅ» እንደሆነ በግል ሊመለከት እንደቻለው እንደ ዲፕሮስ ሊሆኑ ይችሉ?

ይህ የዲፕሮስ ምስክርነት የመጽሐፉ ግዕዝላዊ ነጥብ ነው። ከዚያ በኋላ፡ ግቲዎስ በመጥው የኢየሱስ ሞት ላይ ያተኩራል። ኢየሱስ ራሱ ለደቀ መዛሙርቱ ስለ ሞቱና ትንሣኤው አስተምሯል።

ኢየሱስ «ቤተ ክርስቲያን» የሚለውን ቃል ሁለት ጊዜ ብቻ ጠቅሷል። ይህ ቤተ ክርስቲያን የተባለ የአማኞች የአንድነት አካል መጀመሩን የሚያሳይ ተዳሚ ቃል ነው። (ማቴ. 18:17 አንብብ)። በግሪክ ቋንቋ፡ ቤተ ክርስቲያን የሚለው ቃል «ተጠርተው የወጡ የክርስቶስ ተከታዮች ስብስብ» የሚል ፍቺ ይሰጣል። በአዲስ ኪዳን ይህ ቃል የሚያመለክተው፡ የቤተ ክርስቲያንን ሕንጻ ሳይሆን፡ የክርስቲያኖችን ቡድኖች ነው። እነዚህም በአንድ ቤት ውስጥ የሚሰባሰቡበትን ወይም ከአንድ የቤት ቤተ ክርስቲያን የሚበልጡ ወገኖች የሚካተቱበትን የአንዲት ከተማ ወይም በየትኛውም ስፍራ የሚገኙትን ክርስቲያኖች ሁሉ የሚያመለክት ሊሆን ይችላል። ይህ በኢትዮጵያ ቃሉ በቀዳሚነት ክርስቲያኖች የሚሰባሰቡበትን ሕንጻ ከሚያመለክትበት ሁኔታ የተለየ ነው።

በዚህ ክፍል ምሑራን የሚከራከሩባቸው ሁለት ዐበይት ጥያቄዎች አሉ። በመጀመሪያ፡ ክርስቶስ ቤተ ክርስቲያኑን የሚሠራበት ዓለት ምንድን ነው? ሁለተኛ፡ ለዲፕሮስ የተሰጠው ሥልጣን ምንን ያመለክታል?

1. የቤተ ክርስቲያን መሠረት የሆነው ዓለት ምንድን ነው? ለዚህ ጥያቄ የሚቀርቡ አራት ዐበይት ትርጉሞች አሉ።

ሀ. አንዳንዶች ዓለቱ ጴጥሮስ እንደሆነ ያምናሉ። ክርስቶስ ስሙን «ዓለት» የሚል ፍች ወደሚሰጠው ጴጥሮስ የለወጠው ለዚሁ ነው ይላል። የሮም ካቶሊኮች፣ ይህ ቃል ጴጥሮስና ከእርሱ በኋላ የሚሾሙት ሊቀ ጳጳሳት መንፈሳዊ ጉዳዮችን አስመልክቶ ለእግዚአብሔር፣ የክርስቶስን ያህል ሥልጣን እንዳላቸው የሚያሳይ መሆኑን ያምናሉ። ሊቀ ጳጳሱና ካህናቱ የአማኙን መዳን ወይም አለመዳን የመወሰን መብት እንዳላቸው ያምናሉ። ይህ አተረጓጎምና ለሊቀ ጳጳሱ የተሰጠው ሥልጣን ሊሆን የማይችል ነው። ክርስቶስ ለጴጥሮስ ይህን ሥልጣን ቢሰጠው እንኳ፣ በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ የጴጥሮስ ሥልጣን ወደ ሌሎች የቤተ ክርስቲያን መሪዎች እንደሚተላለፍ የሚያመለክት አሳብ የለም። እግዚአብሔር ጴጥሮስ የመጀመሪያውን ሰብክት በበዓለ ጉምሳ እንዲያቀርብ በማድረጉ፣ በአይሁዶች መካከል ቤተ ክርስቲያን ተወልዳለች (የሐዋ. 2:38-41)። እግዚአብሔር ሰማርያውያን እውነተኛ አማኞች መሆናቸውን እንዲመሰክርና መንፈስ ቅዱስን እንዲቀበሉ ተጠቅሞበታል (የሐዋ. 8:14-17)። እንዲሁም፣ ጴጥሮስ ለቆርኔሌዎስ በመመስከር አሕዛብን ወደ እግዚአብሔር መንግሥት እንዲያመጣ ተጠቅሞበታል (የሐዋ. 10:27-48)።

ለ. ሌሎች ደግሞ ጴጥሮስ የሌሎች ሐዋርያት እንደራሴ እንደሆነ ያስባሉ። በኤፌ. 2:20 ጳውሎስ ሁሉም ሐዋርያት የቤተ ክርስቲያን መሠረት እንደሆኑ ገልጾአል። እነዚህ ሐዋርያት ወንጌልን የመሰበክ ብቻ ሳይሆን፣ በዓለም ሁሉ የማስራጨት ኃላፊነት ተሰጥቷቸው ነበር። በተጨማሪም፣ ለቤተ ክርስቲያን የእግዚአብሔር ፈቃድ ምን እንደ ሆነ፣ እውነተኛው ዶክትሪን የትኛው እንደሆነ፣ ክርስቶስ ማን እንደ ነበረ፤ የመመስከር ሥልጣን ነበራቸው። በሐዋርያት ሥራ መጽሐፍ ውስጥ፣ ሐዋርያት የቀድሞይቱን ቤተ ክርስቲያን ሲመሩና አስተምህሮቷን መልክ ሲያስይዙ እንመለከታለን።

ሐ. ዓለቱ ኢየሱስ ነው። ኢየሱስ በዚህ ስፍራ ለዓለት ሁለት ቃላት ተጠቅሟል። ስምዖን የሚለውን ስም ወደ ጴጥሮስ በለወጠበት ጊዜ የተጠቀመው ቃል «ትንሽ ዓለት» የሚል ፍች ይሰጣል። ስለሆነም፣ ክርስቶስ ስምህ ጴጥሮስ (ትንሽ ዓለት) ሊሆን፣ በዚህ «ትልቅ ዓለት» ላይ ቤተ ክርስቲያኔን እሠራለሁ ብሏል። ትልቁ ዓለት ማን ነው? ሰዎች የሚሰናከሉበትና የእግዚአብሔር አዲስ ዕቅድ የማዕዘን ራስ የሆነው የተተወው ዓለት ማን ነው? እርሱ ክርስቶስ እንደሆነ ግልጽ ነው (ማቴ. 21:42-44 አንብብ)። የቤተ ክርስቲያን መሠረት የሆነው ክርስቶስ ነው። (1ኛ ቆሮ. 3:11 አንብብ)። ከሞተ፣ ከተቀበረና ሞትን አሸንፎ ከተነሣ በኋላ፣ ክርስቶስ ቤተ ክርስቲያንን ለመመሥረት መንፈስ ቅዱስን ላከ። የቤተ ክርስቲያን ራስ እንደ መሆኑ መጠን፣ ክርስቶስ ገዥ ነው።

መ. ዓለቱ ጴጥሮስ የሰጠው ምስክርነት ነው። አንድ ሰው ለመዳንና የቤተ ክርስቲያን አካል ለመሆን ማንን ማመን አለበት? ማመን ያለበት ክርስቶስ የሕያው እግዚአብሔር ልጅ የሆነ መሢሕ መሆኑን ነው። ይህ

መሠረታዊ የአስተምህሮ ሐቅ አንድ ሰው ደኅንነትን ለማግኘትና የእግዚአብሔር ቤተሰብ አባል ለመሆን ሊያግዛው የሚገባው መሠረታዊ እውነት ነው።

እነዚህ ሁሉ አተረጓጎሞች ትክክል ሊሆኑ የሚችሉ ቢሆኑም፣ ከሁሉም የሚመረጠው ፃለቱ ጴጥሮስ እንደሆነ የሚያስረዳው ይመስላል።

2. ክርስቶስ ለጴጥሮስ የመንግሥተ ሰማይን ቁልፎች እንደ ሰጠ ሲናገር ምን ማለቱ ነው? በማቴዎስ 18:18፣ ለሁሉም ደቀ መዛሙርት ተመሳሳይ ሥልጣን ተሰጥቷል። አሁንም ምሑራን በዚህ ጉዳይ ላይ በመከራከር የተለያዩ አተረጓጎሞችን ይሰጣሉ።

ሀ. የሮም ካቶሊክ ክርስቲያኖች ይህን ጥቅስ የሚጠቀሙት የሊቀ ጳጳሱን ሥልጣን ለማረጋገጥ ነው። እነዚህ ሰዎች ክርስቶስ ለጴጥሮስ ታላቅ ሥልጣን እንደ ሰጠው ያምናሉ። ካቶሊኮች ጴጥሮስ በምእመናን ላይ መንፈሳዊ ሥልጣን (ቁልፍ) እንዳለውና በእርሱ ውሳኔ የዘላለምን ሕይወት ሊያገኙ ወይም ወደ ሲኦል ሊወርዱ እንደሚችሉ ያስባሉ። ከዚህ በመነሣት፣ በአሁኑ ዘመን የሚያገለግለው ሊቀ ጳጳስ የጴጥሮስ ቀጥተኛ ተተኪ እንደሆነና ይህንን ተመሳሳይ ሥልጣን እንደ ተቀበለ ያስተምራሉ። ነገር ግን እነዚህ ምንባቦች ለጴጥሮስ ይህን ያህል ያልተገደበ ሥልጣን መስጠታቸው አጠራጣሪ ከመሆኑም በላይ፣ በአዲስ ኪዳን ውስጥ ይህ ሥልጣን ወደ ሌሎች የቤተ ክርስቲያን መሪዎች እንደሚተላለፍ የሚያመለክት አሳብ አለመጠቀሱ ሊጤን ይገባል። ስለሆነም፣ ይህ ትክክለኛ አተረጓጎም እንዳልሆነ እንረዳለን።

ለ. ሌሎች ክርስቲያኖች፣ እነዚህ ምንባቦች ለጴጥሮስ ከፍተኛ ሥልጣን እንደተሰጠው የሚያመለክቱ መሆናቸውን ይስማማሉ። ይህ ግን ጴጥሮስ «አንተን ወደ መንግሥተ ሰማይ አስገባሃለሁ፤ አላስገባህም?» የሚልበት ኃጢአትን ይቅር የማለትና ያለማለት ሥልጣን እንዳልሆነ ያስረዳሉ። ይህ ግን በእግዚአብሔር የተሰጠ ታላቅና በግለሰቡ እምነት ላይ ተመሥርቶ ጴጥሮስ የእግዚአብሔር መንግሥት አካል መሆኑን የሚያውቅበት ሥልጣን ነው። በገሪኩ መጽሐፍ ቅዱስ ለጴጥሮስ የተሰጠው ሥልጣን፣ «የመንግሥተ ሰማይን ቁልፎች እስጥሃለሁ፤ በምድር ላይ ያሰርኸው ሁሉ ቀደም ሲል በሰማይ የታሰረ ነው፤ በምድር የፈታኸው ሁሉ ቀደም ሲል በሰማይ የተፈታ ነው።» ተብሎ ሊነበብ ይችላል። እነዚህ ምሑራን ጴጥሮስ በክርስቶስ ያመኑት እንደዳኑና ያላመኑት ግን ጥሩ አይሁዶች ቢሆኑም እንኳ፣ እንዳልዳኑ የመወሰን ፍጹማዊ ሥልጣን እንዳለው ያስረዳሉ። ሁሉንም የማስሩን ተግባር የሚያከናውነው የሰውን መዳን ወይም አለመዳን በዋንኛነት የሚወሰነው እግዚአብሔር እንደሆነ ያምናሉ።

ሐ. ቁልፎቹ የተለያዩ የሕዝብ ቡድኖችን በእኩልነት ወደ ቤተ ክርስቲያን ማምጣትን ሊያመለክት ይችላል። ስለሆነም፣ በሐዋርያት ሥራ 2 ጴጥሮስ በክርስቶስ ላመኑት አይሁዶች ወደ እግዚአብሔር የሚገቡበትን በር ከፍቷል። በሐዋርያት ሥራ 8 ደግሞ የሰማርያውያን እምነት እውነት መሆኑን በመመስከርና በክርስቶስ መንግሥት (በቤተ ክርስቲያን) ከአይሁዶች እኩል

መሆናቸውን በመግለጽ በር ከፍተኛቸዋል። በሐዋርያት ሥራ 10 ላይ አሕዛብን በእኩል ደረጃ ወደ እግዚአብሔር መንግሥት አስገብቷቸዋል።

ከሁሉም የሚሻለው ገንዛቤ፣ እነዚህ ቁልፎች ቀደም ሲል ክርስቶስ ባስተማረው እውነት ላይ በመመሥረት ጴጥሮስና ሌሎች ሐዋርያት ወደ እግዚአብሔር መድረስ የሚቻልበት ብቸኛው መንገድ በኢየሱስ ክርስቶስ በግመን መሆኑን በግልጽ የማወጅ ሥልጣን እንደተሰጣቸው የሚያስረዳው አመለካከት ይመስላል። ሰዎች ይህን ቃል ሰምተው ካመኑ፣ የእግዚአብሔር መንግሥት አካል መሆናቸውን፣ ካላመኑ ግን፣ የእግዚአብሔር መንግሥት አካል አለመሆናቸውን የማሳወቅ መለኮታዊ ሥልጣን ነበራቸው። ይህ ሥልጣን ከብሉይ ኪዳን ከሊቀ ካህናቱ ወይም ከሃይማኖት መሪዎች የመነጨ ሳይሆን፣ ለአነስተኛ የደቀ መዛሙርት ቡድን የተሰጠ ነው።

እኛስ እንደ ክርስቲያኖች ዛሬ ተመሳሳይ ሥልጣን አለን? በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ የተገለጠውን እውነት የምንገልጽ እስከሆነ ድረስ፣ ለዚህ ጥያቄ አዎንታዊ ምላሽ ልንሰጥ እንችላለን። ለባለሙያ ብቸኛው የመዳን መንገድ ኢየሱስ ክርስቶስ እንደሆነ የመናገር ሥልጣን አለን። ለግመን ለሚሹትም፣ «ከልባችሁ ካመናችሁ፣ ትድናላችሁ» ልንል እንችላለን። እንዲሁም በመስቀል ላይ ሊያድናቸው በሞተው የእግዚአብሔር ልጅ ለግመን ለማይረዱት፣ ምንም ያህል መልካም ወይም ጻድቃን ቢሆኑም፣ የእግዚአብሔር መንግሥት አካል አለመሆናቸውን በሥልጣን ልንናገር እንችላለን። ሥልጣናችን የሚገደበው በችሎታችን ወይም በእምነታችን ሳይሆን፣ እግዚአብሔር በቃሉ ውስጥ በሚናገረው እውነት ነው። አንድን ሰው ወደ ሲኦል ወይም ወደ መንግሥተ ሰማይ የመላክ ችሎታ የለንም። እንዲሁም፣ የሐዋርያትን ያህል እውነትን የመበየን ሥልጣን የለንም።

ኢየሱስ የገሃነም ደጃች ቤተ ክርስቲያንን እንደማይቋቋሟት ገልጾአል። የአማኞች አካል የሆነችው ቤተ ክርስቲያን ልትጠፋ የማትችል ነች። ከስፍራ ስፍራና ከአገር አገር ትስፋፋለች። ሰይጣን ምንም ያህል ቢዋጋት፣ አያሸንፋትም። ይህ ግን የአንድ አጥቢያ ክርስቲያኖች ምን ቢያምኑ ወይም ቢያደርጉ ከጥቃት ነፃ ናቸው ማለት ነው? አይደለም። የአንድ አጥቢያ አማኞች ወይም የቤተ ክርስቲያን ክፍሎች 1) በክርስቶስ ባያምኑና ንጹሕ እምነት ባይኖራቸው፣ ወይም 2) በክርስቶስና በትእዛዛቱ ላይ በይፋ ቢያምጹ፣ ከታሪክ እስኪጠፉ ድረስ ሊቀጡ ይችላሉ። በራእይ 215 ኢየሱስ የመጀመሪያ ፍቅራቸውን ላጡት ክርስቲያኖች (ቤተ ክርስቲያን) መቅረዛቸውን እንደሚወስድባቸው በመግለጽ አስጠንቅቋቸዋል። ይህም ከእንግዲህ እውነተኛ ቤተ ክርስቲያን ሊሆኑ እንደማይችሉ የሚያሳይ ነው። በታሪክ ሁሉ ለእምነታቸው ታማኞች ሆነው ባለመገኘታቸው ምክንያት፣ የጠፉ ብዙ አብያተ ክርስቲያናትና ክፍሎች (ቤተ እምነቶች) አሉ። ነገር ግን ሁለንተናዊቷ (ዩኒቨርሳል) ቤተ ክርስቲያን አትጠፋም። ድፍረታችን የሚመነጫው ለቃሉ ከመታዘዝ፣ ከንጽሕናና በፍቅር ከመመላለሳችን ነው። በዚህን ጊዜ ማንም ምንም ሊያሸንፈን አይችልም። የእግዚአብሔር

መንግሥት የሆነችው ቤተ ክርስቲያንም ሙሉ በሙሉ እንደማትጠፋ እናውቃለን።

7ኛ ጥያቄ፡- ሀ) ከእነዚህ ምንባቦች፣ ስለ ቤተ ክርስቲያን መሪዎች ሥልጣን ምን ልንግር እንችላለን? ለ) ስለ ክርስቶስ መንግሥት ኃይል ምን እንግራለን? ሐ) የዚያ መንግሥት አካል ለመሆን ከፈለግን ልንጠነቀቅ የሚገባን ከምንድን ነው? ሕይወትህንና ቤተ ክርስቲያንህን መርምር። ቤተ ክርስቲያን ወደ ሐሰት ትምህርት ልትገባ፣ ገጽሕናዊን ልታገድፍ ወይም ፍቅርን ልታጣ የምትችለው እንዴት ነው? መ) የቤተ ክርስቲያን መሪዎች ይህንን ለመከላከል የሚደርጉት ጊና ምንድን ነው? በቤተ ክርስቲያንህ፣ መሪዎች ይህንን እያደረጉ ናቸው? እንዴት?

9. ኢየሱስ ስለ ሞቱና ስለ ደቀ መዝሙርነት አስተማረ
(ማቴ. 16:21-28)

ጴጥሮስ አስደናቂ የእምነት ምስክርነት እንደ ሰጠ ሁሉ፣ ኢየሱስ ስለ መጭው ሞቱ ደቀ መዛሙርቱን ያስጠነቅቅ ጀመር። ይህ ሙሉ በሙሉ ደቀ መዛሙርቱ ስለ መሢሐ መንግሥት ከተገነዘቡት ሁሉ የተለየ ነበር። በዚህ ጊዜ ጴጥሮስ ኢየሱስን ይገሥጽ ጀመር። ኢየሱስ ግን ሰይጣን በጴጥሮስ ንግግር እየተጠቀመ መሆኑን በማስተዋል፣ ሰይጣንን ገሠጸው። ጴጥሮስም ስፍራውን በመዘንጋቱ ተሳስቶ ነበር። ክርስቶስ የሕያው እግዚአብሔር ልጅ (መሢሕ) ከሆነ፣ ወደፊት የሚሆነውን የመተንበይ መብት ይኖረዋል። የእግዚአብሔርን አሠራር በምንጠይቅበት ጊዜ ሁሉ ከእርሱ ጋር ያለንን የፍጡርና ፈጣሪ፣ የባሪያና ጌታ ግንኙነት፣ እንዲሁም ክርስቶስ የእግዚአብሔር መንግሥት ገዥ መሆኑን ዘንግተናል ማለት ነው።

ኢየሱስ አሁንም ይህንን ጊዜ በመጠቀም ደቀ መዛሙርቱን አስተምሯል። ደቀ መዛሙርቱ የኢየሱስ ተከታዮች በመሆናቸው፣ ብዙ በረከቶች ያሉት ታላቅ የምድራዊ መንግሥት አካል እንደሚሆኑ ያስቡ ነበር። ይሁን እንጂ በዚህም ጊዜ ሳይቀር፣ ከራስ ወዳድነት አሳቦች አልጸዱም ነበር። ኢየሱስ ስለሚጠብቀው መስቀል ከተናገረ በኋላ፣ እነርሱም የየራሳቸው መስቀሎች እንዳሉባቸው ነገራቸው። መስቀል የሞት ስፍራ ስለሆነ፣ ኢየሱስ እርሱን የሚከተል ሰው ሁሉ ለመሞት እንደሚገደድ እያመለከተ ነበር። እያንዳንዱ ደቀ መዝሙር ለግል ፍላጎቶቹ ሊሞትና የኃይልና የክብር ጥማቱን ሊጥል ይገባል ነበር። ራስ ወዳድነታችን ወይም በራሳችን መንገድ የመጓዝ ፍላጎታችን ሊሞትና ለጌታችን ልንገዛ ይገባል። የእግዚአብሔር መንግሥት ምሥጢር፣ ከጊዜያዊና ቁሳዊ ምድራዊ ሕይወታችን ይልቅ በራስ ወዳድነት የመጠቀም ፍላጎታችንን መተው ነው። የዘላለምን ሕይወት የምናገኘው በዚህ ጊዜያዊ ሕይወት ላይ ያለንን ቁጥጥር በመተው ነው። ነገር ግን ጊዜያዊውን ሕይወት ለመቆጣጠር የሚፈልግ ሰው ሁሉ የዘላለምን ሕይወት ያጣል።

8ኛ ጥያቄ፡- ሀ) የተሰቀልኸው ወይም የሞትኸው እንዴት ነው? (ገላ. 2:20 እንብብ።) ለ) ብዙ ክርስቲያኖች ይህን እንዲያደርጉ ያልተነገራቸው ለምንድን ነው? ክርስቶስ ለእያንዳንዱ አዲስ ክርስቲያን ስለ መስቀሉ ምን ለማስተማር የሚፈልግ ይመስለሃል? ሐ) በቤተ ክርስቲያንህ እውነተኛ ደቀ መዝሙርነትንና የመስቀሉን ጥጋ እንዴት እንደምታስተምር ምሳሌዎችን በመስጠት አስረዳ።

ኢየሱስ ለደቀ መዛሙርቱ የመከራ ጊዜ እየመጣ መሆኑን ነገራቸው። ክርስቶስ በቅርቡ የሚሞት ቢሆንም፤ ከመላእክት ጋር በታላቅ ክብር ይመለሳል። በዚያን ጊዜ እያንዳንዱ ሰው ለራስ ወዳድነት ስለ መሞቱ ወይም ለራሱ ስለ መኖሩ ይገመገማል። ከዚያም ኢየሱስ ከደቀ መዛሙርቱ አንዳንዶቹ በቅርቡ የክብሩን ፍንጭ እንደሚመለከቱ ተናግሯል።

10. ኢየሱስ ክብሩን ለጥቂት ደቀ መዛሙርት ገለጠ (ማቴ. 17:1-13)

ኢየሱስ ከደቀ መዛሙርቱ አንዳንዶቹ ከመሞታቸው በፊት የሰው ልጅ በክብሩ ሲመጣ እንደሚያዩት ተናግሮ ነበር። ይህ የሆነው መቼ ነው? ሁሉም ደቀ መዛሙርቱ ከክርስቶስ ዳግም ምጽአት በፊት ስለ ሞቱ፤ ይህ ሌላ ነገር የሚያመለክት መሆን አለበት። ምንም እንኳ አንዳንድ ምሑራን ይህ የክርስቶስ ትንሣኤ ወይም የቤተ ክርስቲያንን ጅግራ እንደሚያመለክት ቢያምኑም፤ ክርስቶስ ለማለት የፈለገው ከደቀ መዛሙርቱ አንዳንዶቹ የመንግሥቱን ክብር በተራራ ላይ እንደሚመለከቱ ይመስላል ይላሉ። በተራራው ላይ የክርስቶስ ሰብአዊነት ተወግዶ፤ መለኮታዊ ክብሩ አንጸባርቋል። ተመሳሳይ ወንጌላት ሁሉ ክርስቶስ ይህን ከተናገረ በኋላ፤ በተራራው ላይ እንደ ተለወጠ የሚያመለክተውን ታሪክ ጽፈዋል። ይህም ጸሐፊዎቹ ሁሉ ይህን የተስፋ ቃል ፍጻሜ እንደ ተመለከቱ የሚያሳይ ይመስላል።

ኢየሱስ ከሙሴና ኤልያስ ጋር ለምን ተገናኘ? ለዚህ ምክንያቱ ሙሴና ኤልያስ የብሉይ ኪዳን ልዑካን መሆናቸው ነው። ሙሴ ሕግንና ከዘፍጥረት እስከ ዘዳግም ያሉትን የብሉይ ኪዳን መጻሕፍት ይወክላል። በሴና ተራራ የብሉይን ቃል ኪዳን እግዚአብሔር የሰጠው ለእርሱ ነበር። ኤልያስ ነቢያትን፤ የተቀሩትን የብሉይ ኪዳን መጻሕፍትና የሁሉንም ነገሮች በሚያድስ አካል ይመስላል (ሚሊ. 4:5-6)። ስለሆነም፤ ክርስቶስ ብሉይ ኪዳን በሙሉ ማለትም ሕግና ነቢያት እንዴት በእርሱ እንደ ተፈጸመ አሳይቷል። ሁሉም ወደ ክርስቶስ ቢያመለክቱም፤ ለእርሱ የሚገዙ ናቸው። የክርስቶስ ሞት በብሉይ ኪዳን እንደ ተተነበየ ሁሉ፤ እነ ሙሴ የተሰባሰቡት መፈጸም በሚኖርበት ሞቱ ላይ ለመነጋገር ነበር።

በዚህ አጋጣሚ ክርስቶስ እጅግ ለሚቀርቡት ሦስት ደቀ መዛሙርቱ ስለ መለኮታዊ ባሕርይና ስለ መጭው ሞቱ አስተምሮአል። ይህ ሁሉ በብሉይ ኪዳን ትንቢቶች የተነገረ ነበር። በዚህ ክፍል ውስጥ የክርስቶስ ሞት ሦስት ጊዜ ተጠቅሷል። ይህ እግዚአብሔር አብ ለሁሉም በሚሰማ ድምፅ ክርስቶስ እርሱ የሚወደው ልጁ እንደሆነ ለሁለተኛ ጊዜ የተናገረበት ወቅት ነበር።

11. ኢየሱስ አጋንንት የነበሩበትን ልጅ ፈወሰ (ማቴ. 17:14-23)

የክርስትና ሕይወት የተራራና ሸለቆ ገጠመኞችን እንደሚያካትት መግለጽ ይቻላል። አንዳንድ ጊዜ እግዚአብሔር ሕይወታችንን ሁሉ በተራራ ላይ እንድናሳልፍ የሚፈልግ ይመስለናል። ሁሉንም እየዘመርን፤ እየጸለይንና

እያመለከን እንቆያለን። ከዚህ የበለጠ ምን አለ? ነገር ግን ምንም እንኳ እግዚአብሔር ለልጆቹ አንዳንድ ጊዜ የተራራ ላይ ሕይወት እንዲመሩ ቢያደርጋቸውም፤ እምነታቸው የሚጠናከረውና የሚታየው በሽልቆ ውስጥ ነው። እግዚአብሔርን የምናገለግለው በሽልቆ ስለሆነ፤ እግዚአብሔር ወደ ሽልቆ እንድንመለስ ይፈልጋል።

ኢየሱስ፣ ጴጥሮስ፣ ያዕቆብና ዮሐንስ ከተራራው በወረዱ ጊዜ፤ ወዲያው የሕይወት እውነተኛ ገጽታ ታያቸው። የሕይወት ክብደት፤ መንፈሳዊ ውጊያና የእምነት አስፈላጊነት ጠበቃቸው። የተቀሩት ዘጠኝ ደቀ መዛሙርት ከልጁ አጋንንትን ለማስወጣት ሞክረው ነበር። ቀደም ሲል አጋንንትን ለማስወጣት የቻሉ ሲሆን፤ አሁን ግን አልተሳካቸውም ነበር። ክርስቶስ አጋንንቱን ካወጣ በኋላ፤ አጋጣሚውን ተጠቅሞ ስለ መንፈሳዊ ውጊያ አስተማረ። በዚህ ክፍል ሦስት ዐበይት ትምህርቶች ቀርበዋል። በመጀመሪያ፤ ደቀ መዛሙርት አሁን ከሰይጣን ጋር ለነበራቸው ውጊያ በቀደሙት ድሎች መተማመን አላስፈለጋቸውም። በፊት ማሸነፋችን ለአሁኑ ድል ዋስትና አይሰጠንም። ሁለተኛ፤ ኃይሉ የሚመጣው ከእኛ ሳይሆን ከእግዚአብሔር እንደሆነ ማስታወስ አለብን። ለዚህ ነው ሁሉም መንፈሳዊ ጦርነቶች በእግዚአብሔር ላይ ሙሉ በሙሉ ጥገኞች መሆናችንን የሚያሳይ ጸሎት ማካተት ያለባቸው። ሦስተኛ፤ ሁሉም መንፈሳዊ ጦርነቶች ተመሳሳይ አይደሉም። አንዳንዶችን በቀላሉ ማሸነፍ ሲቻል፤ ሌሎች ደግሞ ረዥምና አስቸጋሪ ውጊያን ይጠይቃሉ። ጦርነቱ የሚካሄደው በአጋንንት ላይ ብቻ ሳይሆን፤ ሙሉ በሙሉ በእግዚአብሔር ላይ ለመደገፍ ጭምር ነው። መጽምና በጋራ መጸለይ ልባችንን ከእግዚአብሔር ጋር እንድናስተባብር ይረዳናል። ሙሉ በሙሉ በእርሱ ላይ በምንደገፍበት ጊዜ፤ እግዚአብሔር ልናስብ ከምንችለው በበለጠ መንገድ ይሠራል።

አሁንም፤ ኢየሱስ ለደቀ መዛሙርቱ ስለ መጭው ሞቱ ነገራቸው። የኢየሱስ አሳብ ሙሉ በሙሉ ባይገባቸውም ገዘን አጠላባቸው።

12. ኢየሱስ የቤተ መቅደስን ቀረጥ ከፈለ (ማቴ. 17:24-27)

ኢየሱስ ለቤተ መቅደስ ቀረጥ እንደከፈለ የሚያስረዳውን ይህንኑ ታሪክ የጠቀሰው፤ ተራጩ ማቴዎስ ብቻ ነው። ይህ ከ20 ዓመት በላይ የሆናቸው የአይሁድ ዜጎች ሁሉ የሚጠየቁት ቀረጥ ነበር። ኢየሱስ፣ ጴጥሮስ አሁን የእግዚአብሔር መንግሥት አካል በመሆኑ ከሌሎች፤ የማያምኑ አይሁዶች እንደሚለይ ገለጸለት። ንጉሥ ወይም የንጉሥ ልጅ ከሌሎች ቀረጥ የመስብስብ እንጂ፤ የመክፈል ተግባር እንደማይፈጽሙ ሁሉ፤ የሰማዩ መንግሥት ገዥ የሆነው ክርስቶስ፤ የሰማዩ ንጉሥ ልጆች የሆኑት ጴጥሮስና ሌሎች ደቀ መዛሙርት የቤተ መቅደስ ቀረጥ መክፈል አልነበረባቸውም ነበር። ይህ የሚያምኑ አይሁዶች ተግባር መሆን ነበረበት። ነገር ግን ኢየሱስ ሌላም ነጥብ አስተምሯል። ክርስቲያኖች ስለሚገደዱ ሳይሆን፤ ለወንጌሉ አላስፈላጊ ጥላቻ ላለማቸው የሚያደርጓቸው ነገሮች አሉ። ስለሆነም፤ በእግዚአብሔር ተአምር የተገኘውን ገንዘብ ኢየሱስና ጴጥሮስ ለሮማ መንግሥት ቀረጥ ከፍለውታል።

9ኛ ጥያቄ፡- ሀ) ክርስቲያኖችን ስለሚያጋጥሟቸው መንፈሳዊ ውጊያ፣ አንዳንድ ምሳሌዎችን ስጡ። በቀደምት ድሎች ወይም በራሳችን ብርታት ላይ በምንደገፍበት ጊዜ፣ በአብዛኛው ልንሸነፍ የምትችለው እንዴት ነው? ከክርስቶስ ጋር ያለንን ተገቢ የጥገኝነት ግንኙነት በጸሎትና በጾም አማካኝነት የምናሳየው እንዴት ነው? ለ) ክርስቲያን ማድረግ ሳይኖርበት ሌሎችን ላለማስቀየም የሚፈጽማቸውን ተግባራት ምሳሌዎች ዘርዝር።

ሁለተኛ ቀን፡-

ማቴዎስ 18-23

እጅጉ በጣም የተከበረ የአጥቢያ ቤተ ክርስቲያን አባል ነበረ። ሁልጊዜም ትግር የሚገጥማቸውን ሰዎች ከመርዳት አይቆጠብም ነበር። በጽዳት፣ ወንበርችን በማስተካከል፣ በሌላም በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ተግባራት ያገለግል ነበር። በዚህ አገልግሎት ምክንያት ለሽምግልና አገልግሎት ተመረጠ። ከዚያ በኋላ ግን ባሕርዩ ተቀየረ። እንደ በፊቱ ሰዎችን በመርዳት ፈንታ ማዘዝ ጀመረ። አሳቡን የሚቀናቀነውን ሰው ሁሉ ያበሳጩው ጀመር። የሽምግልና ሥልጣኑን የሚያጠናክርባቸውን መንገዶችና፣ በሥልጣኑ ራሱንና ቤተሰቡን የሚረዳባቸውን ስልቶች መወጠን ጀመረ።

10ኛ ጥያቄ፡- ሀ) ብዙ የቤተ ክርስቲያን ሽማግሌዎች ሥልጣን ካገኙ በኋላ፣ ባሕርያቸው የሚቀየረው በምን መንገዶች ነው? ለ) ይህ የሚሆነው ለምን ይመስልሃል?

11ኛ ጥያቄ፡- ማቴ. 18-23 አንብብ። ሀ) በእነዚህ ምዕራፎች ስለ ኢየሱስ ምን እንመለከታለን? ለ) ኢየሱስን ስለ መከተል ምን እንማራለን?

ቀደም ብለን ማቴዎስ በአምስት የማስተማሪያ ክፍሎች ላይ እንደሚያተኩር ገልጿልናል። የመጀመሪያው ማቴዎስ 5-7 ነው። ቀጣዩ በምዕራፍ 13 የቀረቡትን ብዙ ምሳሌዎች ይይዛል። ሦስተኛው ማቴዎስ 18 ሲሆን፣ በደቀ መዝሙርነት ላይ ያተኩራል።

1. ኢየሱስ ስለ መሪነትና በእግዚአብሔር መንግሥት ታላቅ ስለ መሆን አስተማረ (ማቴ. 18:1-9)።

ደቀ መዛሙርቱ ባለማድረግ ከሚነጋገሩባቸው ጉዳዮች አንዱ፣ በክርስቶስ መንግሥት ታላቅ መሪ ስለ መሆን ነበር። ክርስቶስ አልፎ በተሰጠባት ምሽት እንኳ፣ ስለዚህ ጉዳይ ይነጋገሩ ነበር። (ሉቃስ 22:24-30 አንብብ።) ማቴዎስ የተሳሳተ የመሪነት ግንዛቤ ለቤተ ክርስቲያን እጅግ አደገኛ ከሆኑት ነገሮች አንዱ መሆኑን በመገንዘብ፣ ክርስቶስ ስለ እግዚአብሔር መንግሥት አመራር የገለጻቸው የተለያዩ ታሪኮች በወንጌሉ ውስጥ አካትቷል። በአይሁድ ባሕል፣ የአንድን ሰው የሥልጣን ደረጃ ማወቁ አስፈላጊ ነበር። አይሁዶች ብዙውን ጊዜ አንድ ሰው ከእነርሱ በላይ የተከበረ መሆን አለመሆኑን ለማወቅ ይፈልጉ ነበር። ስለሆነም ደቀ መዛሙርት፣ ክርስቶስ በመንግሥቱ ውስጥ ያላቸውን ደረጃ፣ ከታላቁ እስከ ታናሹ በመግለጽ፣ ማንን እንደሚያከብሩና ማን እንዲያከብራቸው ለማወቅ ጠየቁት።

ኢየሱስ የእርሱ የአመራር መንገድ ሙሉ በሙሉ ከዓለም የተለየ እንደሆነ ገለጸላቸው። የእርሱ አመራር ኃይልና ሥልጣን የሚንጸባረቅበት ሳይሆን፤ ትሕትና፣ ራስ ወዳድ አለመሆንና ፍጹም መተማመን የሚሰፍንበት እንደሆነ አብራራላቸው። ኢየሱስ ወደ እግዚአብሔር መንግሥት እንደት መግባት እንዳለብን ለማሳየት፤ ልጆችን እንደ ምሳሌ አድርጎ አቅርቦአቸዋል። የክርስቶስ መንግሥት አባል ለመሆን የሚፈልግ ሰው፤ መሠረታዊ እሴቶቹን መቀየር አለበት። ዛሬ በብዙ አገሮች እንደሚታየው በአይሁድ ማኅበረሰብ፤ ልጆች ብዙም ትኩረት አይሰጣቸውም። ሰዎች ልጆችን ቢወዱም፤ ከእነርሱ ጋር በመነጋገር፤ በማስተማር ወይም አላባቸውን በመስማት ብዙ ጊዜ አያጠፉም። «ልጅ ምን ሊያስተምረኝ ይችላል?» ብለው ያስባሉ።

ነገር ግን ልጆች በእግዚአብሔር መንግሥት መሠረታዊ የሆኑ ሁለት ብቃቶች አሏቸው። በመጀመሪያ፤ ሙሉ በሙሉ በሰዎች ይተማመናሉ። አንድ ልጅ አንድን ሰው ካወቀና ካመነ፤ ሁሉንም ክልል ያምነዋል። ትንሽ ልጅ የሚያምነው ሰው እንደሚይዘው ካወቀ ከዛፍ ላይ እንኳ ያለፍርሃት ሊዘልል ይችላል። የእግዚአብሔር ልጆችም በክርስቶስና በሰማያዊ አባታችን ላይ ፍጹማዊ እምነት ሊኖራቸው ይገባል። ሁለተኛ፤ ትንሽ ልጅ ለማኅበራዊ ሥልጣን ገድ የለውም። ትንሽ ልጅ ታላቅ ወይም ታናሽ መሆኑ፤ ግን ትልቅ ወይም ትንሽ መሆኑ፤ የየትኛው ጎሳ አባል መሆኑ አያስጨንቀውም። በትንሽ ልጅ አመለካከት፤ አስፈላጊው ነገር የፍቅር ግንኙነት መኖሩ ብቻ ነው። በእግዚአብሔር መንግሥትም፤ አስፈላጊው ጉዳይ ብዙ ሥልጣን ወይም የሌሎችን አክብሮት መሻት ሳይሆን፤ እግዚአብሔርን መውደድና እርስ በርስ መዋደድ ነው። ማኅበራዊ የሥልጣን ደረጃ በዓለም አስፈላጊ ቢሆንም፤ በቤተ ክርስቲያን ግን ስፍራ የለውም። እግዚአብሔር መግር አለመማራችንን ነጋዴ ወይም ገበሬ መሆናችንን፤ የፋጋ ወይ የንጉሥ ቤተሰብ መሆናችንን፤ አይጠይቅም። እነዚህ ሁሉ አስፈላጊዎች አይደሉም። አስፈላጊው የእግዚአብሔር ቤተሰብ አካል መሆናችን ነው።

ኢየሱስ ልጆችን በምሳሌነት በመጠቀም፤ በሁለት ደረጃዎች አማካይነት ተናግሯል። በመጀመሪያ፤ ስለ ሥጋዊ ልጆች ተናግሯል። በቤተ ክርስቲያን ወላጆችና አዋቂ ሰዎች ልጆችን ችላ ማለት የለባቸውም። ልጆች በእግዚአብሔር ዓይኖች ፊት ከፍተኛ ግምት የሚሰጣቸው ናቸው። ስለሆነም በአንድ ሰው መጥፎ ታላት፤ ተግባራት ወይም የማስተማር ጉድለት ትንሽ ልጅ ከእግዚአብሔር ክራቀ፤ እግዚአብሔር ያንን ሰው በኃላፊነት በመጠየቅ ይፈርድበታል። ኢየሱስ ስለዚህ ጠንካራ አገላለጽ ተጠቅሟል። ይህ ኃጢአት በእግዚአብሔር ዓይኖች ፊት በጣም ከባድ ነው፤ ይህን ኃጢአት በልጆች ላይ የሚፈጽም ወፍሮ በአንገቱ ላይ ታስሮ ወደ ባሕር ከመጣል ወይም ሰውነትን ከመቆረጥ የከፋ ቅጣት እንደሚያስከትል ገልጿል።

በዓለም ሁሉ ከሚገኙ ክርስቲያኖች ከ80 እጅ በላይ የሚበዙት በክርስቶስ ያመኑት፤ ከ15 ዓመት ዕድሜያቸው በፊት ነው። ይህም ሆኖ፤ በአብዛኞቹ አብያተ ክርስቲያናት ለዚህ የዕድሜ ክልል ትኩረት ሲሰጥ አይታይም። ትናንሽ ልጆች ገና በሰሜት የሰከኑ አይደሉም። ስለሆኑም፤ የእግዚአብሔርን

ፍቅር ካላሳየናቸውና የማመን ዕድል ከነፈግናቸው ወይም አዋቂዎች ለእግዚአብሔር እንዴት እንደሚኖሩ ካላሳዩዋቸው፤ በቀላሉ ከእግዚአብሔር ፊታቸውን ሊያዞሩ ይችላሉ። ነገር ግን በአዋቂዎች ላይ ጥሩ ምሳሌዎችን ከተመለከቱ፤ በፍጥነት ሊያምኑና እንደ ሳሙኤል ክልጅነታቸው ጀምሮ እግዚአብሔርን ሊያገለግሉ ይችላሉ (1ኛ ሳሙ. 2-3)።

ሁለተኛ፤ ይህ በቤተ ክርስቲያን መሪዎችና ምእመናን (እነርሱም ለእግዚአብሔር እንደ ትናንሽ ልጆች በመሆናቸው) መካከል ሊኖር ስለሚገባው ግንኙነት ጠቃሚ ትምህርት ይሰጣል። መሪዎች ምእመናንን የሚያስተናግዱበት ሁኔታ በጣም አስፈላጊ ነው። መሪዎች በቃላቸው፤ በተግባራቸው ወይም በአመለካከታቸው፤ እነዚህ መንፈሳዊ ልጆች ከእምነት እንዲመለሱና በኃጢአት እንዲወድቁ ካደረጓቸው፤ የእግዚአብሔር ቅጣት ያይልባቸዋል።

12ኛ ጥያቄ፡- ሀ) በብዙ የኢትዮጵያ ክፍሎች (በቤተ ክርስቲያን ሳይቀር) ብዙ አዋቂዎች ለልጆች ካላቸው አመለካከት፤ የኢየሱስ የሚለየው እንዴት ነው? ለ) እግዚአብሔር ለልጆች ያለው ፍቅር ተግባራዊ ይሆን ዘንድ በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ሊካሄዱ የሚገባቸው ለውጦች ምንድን ናቸው? ሐ) የኢየሱስ አመለካከት ብዙ የቤተ ክርስቲያን መሪዎች መንፈሳዊ ልጆችን (ምእመናን) ከሚያስተናግዱበት ሁኔታ የሚለየው እንዴት ነው? መ) ኢየሱስ ከቤተ ክርስቲያን መሪዎችና ከአመለካከቶቻቸው ምን ዓይነት ለውጥ የሚፈልግ ይመስልሃል?

2. እግዚአብሔር ለአንድ የጠፋ በግ ሳይቀር ይገደዋል (ማቴ. 18:10-14)

የአንድ ልጅ ወይም የአንድ አዲስ ክርስቲያን ከእምነቱ ወደ ኋላ መመለስ፤ ክርስቶስን ምን ያህል ያሳስበው ይሆን? በቤተ ክርስቲያናችን ሌሎች ብዙ ሰዎች ካሉ መጨነቅ አለብን? ብዙውን ጊዜ ዓለማዊ የቤተ ክርስቲያን መሪና፤ መንፈሳዊ የቤተ ክርስቲያን መሪ፤ በዚህ ጉዳይ ላይ ይለያያሉ። «ወደ ዓለም ለመመለስ ከፈለገ የራሱ ጉዳይ። ሁሉንም ሰው ለመከተል የሚበቃ ጊዜ የለንም! ቤተ ክርስቲያን ሰው አላነሣትም! የራሱ ችግር ነው! በቂ እምነት የለውም።» ይሉ ይሆናል። በቃላት ባይገለጹም እንኳ፤ እነዚህ ሁሉ ማመኘኛዎች በልባችን ውስጥ የሚጉላሉ ወይም በተግባራችን የሚገለጹ ከሆኑ፤ የክርስቶስ ልብ ያለን መሪዎች አይደለንም ማለት ነው። ምክንያቱም ክርስቶስ ዘጠና ዘጠኝ በጎችን ትቶ አንድ ትንሽ ጠበት ፍለጋ የሚሄድ አምላክ ነው። እንደ ክርስቶስ መልካም እረኞች የመሆናችን ምልክቱ ለእያንዳንዱ ትንሽ ልጅና በኃላፊነታችን ሥር ላለው የእግዚአብሔር መንጋ መንፈሳዊ ሁኔታ ሁሉ የምናስብ መሆን አለብን። ስለሆነም የመሪነት ጥያቄ፤ «መንጋውን እንዴት ልቆጣጠረው እችላለሁ?» ወይም «ከአገልግሎቱ እንዴት ልጠቀም እችላለሁ?» የሚል ሳይሆን፤ «እያንዳንዱ የእግዚአብሔር በግ ጤናማ ሆኖ በመንጋው ውስጥ እንዲኖር ራሴን እንዴት ልሰጥ እችላለሁ?» የሚል መሆን አለበት።

3. የእግዚአብሔር ደቀ መዝሙር መሆን ግለት ስለ ኃጢአትና ስለ ተበላሽ ግንኙነት መጨነቅን ይጠይቃል (ማቴ. 18:15-20)።

በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ኃጢአትና የተበላሽ ግንኙነት በሚከሰትበት ጊዜ፣ ሰዎችን በሦስት መንገዶች ግለተናገድ ይቻላል። በመጀመሪያ፣ ጉዳዩን ቸላ ብለን እንተወዋለን። ይህም፡ «ሁሉም ኃጢአት ይፈጽማል፣ ሰዎች ሁልጊዜም በትግል ላይ ናቸው። እኔ ምን ላደርግ እችላለሁ? ይህ የእኔ ሥራ አይደለም» የሚል ምክንያት እናቀርባለን። ይህም መከፋፈል እንዲበዛ፣ ጎጠኝ እየጨመረ እንዲሄድ፣ እንዲሁም፣ የቤተ ክርስቲያን ኅብረትና ምስክርነት፣ ደግሞ የክርስቶስ ስም እንዲሰደብ ያደርጋል። ሁለተኛ፣ ስለ ጉዳዩ ግውራት እንጀምራለን። «ለእገሌ ትጽልይለታለህ? እባክህ በዝሙት ወድቋል። እገሌና እገሌ እየተጣሉ መሆናቸውን ታውቃለህ? ለእነዚህ ሰዎች መጸለይ አለብን። ስለ እኔ ምን እንዳለች ታውቃለህ?» እያልን ለሌሎች እናወራለን። ብዙውን ጊዜ በጎጠኝ ስለወደቁት ወይም በጠብ ውስጥ ስላሉት ሰዎች መንፈሳዊ ሽሙጥን የተላበሰ ቃል እንናገራለን። ጉዳዩን በጸሎት ርእስነት ብናቀርበውም፣ የሚያስደስተን ስለተከሰተው ችግር ለሰዎች ግውራቱ ነው። ይህም ቤንዚን እንደ ተጨመረበት እሳት መከፋፈሉንና ኃጢአቱን ያባብሰዋል።

በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ኃጢአትና መከፋፈል ሲደርስ እንድንጠቀምበት የተፈቀደለንን ብቸኛና ሦስተኛ አማራጭ ኢየሱስ ሰጥቶናል። እዚህ ላይ ችግሩን ቸል እንድንል ወይም ለሌሎች እንድናወራ አልተፈቀደለንም። እንዲህ ሳይነት ችግሮችን ለመፍታት ኢየሱስ ያቀረባቸው ዘዴዎች ምንድን ናቸው?

ሀ. የኃጢአትንና የተበላሽ ግንኙነት ምክንያት መመርመር የእያንዳንዱ ክርስቲያን ኃላፊነት ነው። ክርስቶስ አንድ ሰው ከበደለን፣ ስለ ጉዳዩ ለመነጋገርና አለመግባባትን ለማስወገድ የመጀመሪያውን እርምጃ መውሰድ እንዳለብን ተናግሯል። ነገር ግን የማቴዎስ 7:1-5ን መርሆዎች ግወቁ ጠቃሚ ነው። ልባችንን በመመርመር የትኛውንም የኃጢአት «ምሰሶ»፣ ግለትም ጥላቻ ወይም ቁጣ ከሕይወታችን ማስወገድ አለብን። ከዚያ በኋላ በክርስቶስ ወንድማችን (ወይም እኅታችን) ከሆነው ሰው ጋር ልንወያይ እንችላለን።

ለ. ችግሩ በወራ መዛመት የለበትም። ስለ ጉዳዩ ደብዳቤ መጻፍም ሆነ ለጓደኛ ግውራት አያስፈልግም። በቀጥታ ወደ በደለን ግለሰብ ሄደን በደሉን በመግለጽ፣ ለኑዛዜ ሁኔታዎችን ማመቻቸት ይኖርብናል። ዓላማችን ፍርድ ሳይሆን፣ ይቅርታና ዕርቅ መሆን አለበት።

ሐ. የኃጢአቱ ምንነት ከታወቀ በኋላ፣ ግለሰቡ ንስሐ ገብቶ ወደ እውነት ለመመለስ ካልፈለገ፤ ሁለት መንፈሳውያን ሰዎች ምስክር እንዲሆኑ አድርግ። እነዚህ አንተን የሚደግፉ ጓደኞችህ ሳይሆኑ፣ ትክክለኛ ጥያቄዎችን የሚጠይቁ፣ ትክክለኛ ስሕተት የሆነውን የሚለዩና ግልጽ ብያኔ ሊሰጡ የሚችሉ መንፈሳውያን ሰዎች ሊሆኑ ይገባል። (ዋናው ነገር አንደኛው

ጥፋተኛ መሆኑና ሌላኛው ትክክል መሆኑ ሳይሆን፤ ኃጢአትን ለማስወገድና የተበላሸውን ግንኙነት ለማደስ የሚያረጋግጥ ሰው በሚያጋጥምበት ጊዜ እንዴት ምላሽ መስጠት እንዳለብን ማወቁ ነው። አሁንም በሐቆቹ ላይ ውይይት ተካሂዶ አድልዎ የሌለበት ፍርድ መስጠት አለበት። ሦስት ሰዎች ብቻ ጉዳዩን ማወቃቸው የግለሰቡን አእምሮ ለመለወጥና ወደ ንስሐ ለመምራት ሊቀልል ይችላል።

መ. ግለሰቡ ንስሐ ለመግባት ባይፈልግና ግንኙነቱ ባይጠገንስ? ስለ ጉዳዩ ልንዘነጋና እግዚአብሔር እንዲያስተካክለው ልንተወው ይገባልን? ኢየሱስ «አይሆንም!» ብሏል። ኃጢአትና መከፋፈል የኋላ ኋላ ጠቅላላይቱን ቤተ ክርስቲያን ስለሚያጠፋላት፤ እንደ እባጭ የሚወገድበትን መንገድ መፈለግ ያሻል። ስለሆነም፤ ሽማግሌዎቹ ጉዳዩን በገልጽ ወደ ቤተ ክርስቲያን ማምጣት አለባቸው። ችግሩን ገልጸው ለመፍታት የሞከሩባቸውን መንገዶች ማብራራት አለባቸው። ከዚያም ግለሰቡን (ካልታዘዘ) ከቤተ ክርስቲያን አባልነት መሰረዝ ይኖርባቸዋል። ግለሰቡን እንደ አረማጭ ወይም ቀራጭ መቁጠር ማለት መጥላትን አያመለክትም። ነገር ግን የቤተሰቡ አባል እንዳልሆነ መቀጠር ማለት ነው። የዚህ እርምጃ ዓላማ ኃጢአትን ማስወገድ ብቻ ሳይሆን፤ ዕርቅም ጭምር ነው። ጳውሎስ ይህንን ሂደት «ለሰይጣን አሳልፎ መስጠት» ሲል ይጠራዋል (1ኛ ቆሮ. 5:5)። ግለሰቡን ከአጥቢያ ቤተ ክርስቲያን እንክብካቤ በማስወጣታችን፤ እግዚአብሔር ንስሐ ይገባ ዘንድ እንዲፈርድበት መጠየቃችን ነው።

እነዚህ እያንዳንዳቸው በየደረጃው አስፈላጊዎች ናቸው። ችግሩን ፈጥኖ ለመፍታት መምከርና ብዙ ሰዎች እንዲያውቁት ማድረግ፤ ኃጢአተኛው ንስሐ ገብተ የሚመለስበትን ዕድል ያስፋዋል። ብዙ ሰዎች ስለ ጉዳዩ የሚያውቁ ከሆኑ፤ ትዕቢት ሊነግሥ ይችላል። ጉዳዩ ወደ ቤተ ክርስቲያን በሚቀርብበት ጊዜ ሁሉም ሰው መሠረታዊ እውነታዎችን ማወቅ አለበት። በዚህን ጊዜ ከግለሰቡ ጋር ግንኙነት ያላቸው ሰዎች የቤተ ክርስቲያኒቱን ውሳኔ ላለመቀበል ያንገራግሩ ይሆናል። እውነተኛው ጉዳይ የተደበቀ እንደሆነ፤ ሰዎች በግማሽ እውነት ላይ ተመሥርተው ለአንደኛው ወገን ድጋፋቸውን ሊሰጡና የሐሜት ወሬ ሊያዛምቱ ይችላሉ።

13ኛ ጥያቄ፦ ሀ) በቤተ ክርስቲያንህ ውስጥ መከፋፈልን ስላስከተለ ወይም በማስከተል ላይ ስላለ ኃጢአት ግለጽ። የቤተ ክርስቲያን ሽማግሌዎች ችግሩን ለማስተካከል ምን እርምጃ ወስዱ? ለ) በማቴ. 18:15-20 ላይ በመመሥረት እንዴት ሊያስተካክሉት ይገባ ነበር?

ኢየሱስ ክርስቲያኖችና ሽማግሌዎች ይህን ሂደት በሚከተሉበት ጊዜ፤ በሥልጣኑ ሊጠቀሙ እንደሚችሉ ገልጿላቸዋል። ኢየሱስ የዘረዘራቸውን ደረጃዎች ከተከተሉ በኋላ ግለሰቡን ለፍርድ አሳልፈው ሊሰጡ ይችላሉ። ይቅርታ ከተደረገም ግለሰቡ ሙሉ በሙሉ ይቅር መባሉን ሊያሳውቅ ይችላል። የክርስቶስ ደም ኃጢአትን ሁሉ ይሸፍናል።

ኢየሱስ አንድነት፡ ለመንፈሳዊ ጤንነትና ለቤተ ክርስቲያን ኃይል በጣም አስፈላጊ መሆኑን ገልጾአል። ክፍፍል ካለ እግዚአብሔር ተግባሩን በሚገባ አያከናውንም። አንድነት ካለ ግን የሰዎቹ ቁጥር ሁለት ወይም ሦስት ቢሆንም፡ አማኑኤል የሆነው ኢየሱስ ጸሎታቸውን ለመስማት በመካከላቸው ይኖራል።

4. ክርስቶስ ስለ ይቅርታና ምሕረት አስተማረ (ማቴ. 18:21-35)

አንድ ሰው ሌላውን በመበደሉ ምክንያት ክፍፍል በሚከሰትበት ወቅት፡ ሁለት ችግሮች ሊከሰቱ ይችላሉ። በመጀመሪያ፡ ይቅርታንና ዕርቅን ያለመፈለግ ችግር ሊኖር ይችላል። ኢየሱስ የተበደለው ግለሰብ እንኳ ለዕርቅ የመጀመሪያውን ርምጃ ሊወስድ እንደሚገባ በመግለጽ፡ በመጨረሻው ክፍል ለዚህ ጉዳይ እልባት ሰጥቷል። አይሁዶች አንድ ሰው ሦስት ጊዜ ይቅር ማለት እንዳለበት ያምኑ ስለነበር፡ ጴጥሮስ ሰባት ጊዜ ሲል ጉዳዩን ያጋነነው መስሎት ነበር። ክርስቶስ ግን 490 ጊዜያት ማለትም ሁልጊዜ ይቅር ማለት እንዳለብን ተናግሯል፤ በደልን መቁጠር የለብንም (1ኛ ቅሮ. 13:5)።

ሌሎችን ይቅር ለማለት አለመፈለጉ ምን ያህል የሞኝነት ተግባር እንደሆነ ለማሳየት፡ ኢየሱስ የሁለት ባሪያዎችን ምሳሌ ተናገረ። አንደኛው ባሪያ ከጌታው አንድ ሚሊዮን ብር ተበድሮ ነበር። እንዲከፍል በተናገረው ጊዜ ምሕረት በመጠየቁ ይቅር ተባለ። ሌላ ባሪያ አንድ ሚሊዮን ብር ከተበደረው ባሪያ ጥቂት ገንዘብ ተበድሮ ነበር። እንዲከፍለው በጠየቀው ጊዜ ምሕረትን እንዲያደርግለት ለመነው። ሰውዬው ግን ምሕረትን ለማድረግ ስላልፈለገ፡ አላሰረው። የባሮቹ ጌታ ስለ ጉዳዩ በሰማ ጊዜ፡ የመጀመሪያውን ባሪያ በጭካኔው በከፋ ሁኔታ ቀጣው። በዚህ ምሳሌ ውስጥ በባሮቹ ጌታ የተመሰለው እግዚአብሔር ሲሆን፡ የመጀመሪያው ባሪያ ሁላችንንም ይወክላል። ሁላችንም በእግዚአብሔር ላይ በሚሊዮን የሚቆጠሩ ኃጢአቶች የፈጸምን ቢሆንም፡ ምሕረትን በጠየቅን ጊዜ ግን ይቅር ይለናል። ከዚህ አንጻር አንድ ሰው በእኛ ላይ የሚፈጽመው ኃጢአት የጥቂት ገንዘብ ዕዳ ያህል ነው። እንዲህ ዓይነቱን አነስተኛ ኃጢአት ይቅር ለማለት ባንፈልግ የእግዚአብሔርን ጸጋና ምሕረት በትክክል አልተረዳንም ማለት ነው። ይህም ከእግዚአብሔር አስቃቂ ቅጣት እንድንቀበል ያደርጋል።

14ኛ ጥያቄ፡- ሀ) ብዙውን ጊዜ ሰዎች በቃል ብቻ ሳይሆን ከልባቸው ይቅር ለማለት ባለመፈለጋቸው አለመስማማታችና ክፍፍሎች እየጨመሩ ይሄዳሉ። ለዚህ አንድ ምሳሌ ስጥ። ለ) የሌሎችን ኃጢአት ይቅር ለማለት በማንፈልግበት ጊዜ፡ ኢየሱስ እግዚአብሔር ኃጢአታችንን ይቅር ስለ ማለቱ ምን አስተማረ? ሐ) በቤተ ክርስቲያንህ ክፍፍል ካለ፡ ይህንን ምንባብ እንዴት አድርገህ ታስተምራለህ?

5. ኢየሱስ ስለ ጋብቻና ፍች አብራራ (ማቴ. 19:1-12)

አብዛኞቹ ሰዎች ግልጽ መጽሐፍ ቅዱሳዊ ትእዛዝ በማይኖርበት ጊዜ፡ በደንቦችና ሕግጋት ለመተዳደር ይፈልጋሉ። ግልጽ መጽሐፍ ቅዱሳዊ ትእዛዝ በማይኖርበት ጊዜ፡ «ይህን ላደርግ እችላለሁ?» ለሚለው ጥያቄ መልስ ይፈልጋሉ። ሌሎች ከሕይወታቸው ጋር ስለማያዛምዱቸው ሥነ መለኮታዊ

እውነቶች ይከራከራሉ። በኢየሱስ ጊዜ፣ የሃይማኖት መሪዎች ከተከራከሩባቸው ጉዳዮች አንዱ የፍች ጥያቄ ነበር። በወቅቱ ሁለት ቡድኖች የነበሩ ሲሆን፣ አንደኛው ወገን ፍች በዝሙት ምክንያት ብቻ ሊካሄድ እንደሚችል ያስተምር ነበር። ሁለተኛው ወገን አንድ ሰው ባሻው ምክንያት ሚስቱን ሊፈታ እንደሚችል ይገልጽ ነበር። ሚስቱ ወጥ ካሳረረች ወይም ከእርሱ የተሻለች ቅንጅል ልጃ ገረድ ካገኘ ሊፈታት ይችላል ነበር።

ኢየሱስ ሕይወትን የሚመለከተው በተለየ ዓይን ነው። ፍሬ በሌላቸው ሥነ መለኮታዊ ክርክሮች ላይ ጊዜውን ለማሳለፍም ሆነ ሰዎች የሚያደርጓቸውን ተግባራት ዝርዝር ለመስጠት ፈቃደኛ አልነበረም። ነገር ግን ኢየሱስ ከተግባራት በስተ ጀርባ ባሉት መርሆዎች ላይ ያተኩር ነበር። ስለሆነም የትኛውም ፈሪሳዊ ከሚፈልገው በላይ አጥልቆ በመመልከት የጋብቻን ዓላማ መርምሯል። ኢየሱስ ያለዝሙት ምክንያት መፋታት እንደማይችል የሚያስተምረውን ቡድን አሳብ ቢቀበልም፣ በእግዚአብሔር ፍጹሚያዊ አሳብ ላይ ትኩረት አድርጓል። እግዚአብሔር ጋብቻን የፈጠረው ሁለት ሰዎች በሥጋ፣ በአሳብ፣ በልብና በዓላማ አንድ ይሆኑ ዘንድ ነው። ጋብቻን ከዚህ አሳንሶ የሚመለከት ማንም ሰው ከእግዚአብሔር ፍላጎቶችና ፈቃድ ውጭ ይኖራል።

15ኛ ጥያቄ፦ ሀ) ሦስት አማኞች መልካም ጋብቻ ምን ዓይነት እንደሆነ እንዲገልጹ ጠይቃቸው። በባልና በሚስት መካከል ሊኖር የሚገባው ምን ዓይነት ግንኙነት ነው? ለ) በባልና በሚስት መካከል ሊኖር የሚገባው ምርጥ የዕለት ተዕለት ግንኙነት ምን ዓይነት ይመስለሃል?

6. ኢየሱስ ልጆችን ያከብራል (ማቴ. 19:13-15)

ልጆች ለኢየሱስ አስፈላጊዎች ናቸው? ይህ ታሪክ ኢየሱስ ልጆች በጣም አስፈላጊዎች ናቸው ብሎ እንደሚያስብ በግልጽ ያሳያል። እርሱ ፍቅሩን ለልጆች ለማሳየት ጊዜ አጥቶ አያውቅም። እኛስ? (ለዚህ ክፍል ተጨማሪ ማብራሪያ በማቴ. 18:1-9 ላይ የተሰጠውን አስተያየት አንብብ።)

7. ኢየሱስን ለመከተል የፈለገ ሀብታም ወጣት ሹም (ማቴ. 19:16-29)

በክርስትና ሕይወት ከሚያጋጥሙን ዐበይት አደጋዎች አንዱ ከክርስቶስ በላይ ሌላ ነገርን መውደድ ነው። ወደ ቤተ ክርስቲያን በመሄድ፣ በመዝሙር በማገልገል፣ በመጸለይና በመስበክ ጥሩ ግብረገባዊ ሕይወት ብንመራም፣ የገንዘብ፣ የሰው ወይም የትምህርት የመሳሰለ ሌላ ፍቅር ከልባችን ውስጥ ተሰውሮ ሊቀመጥ ይችላል። ነገር ግን የክርስቶስ ደቀ መዛሙርት ለመሆን ከፈለግን፣ ከሁሉም በላይ እርሱን ልንወድ ይገባል። ከእርሱ ጋር ያለን ግንኙነት ከየትኛውም ነገር በላይ አስፈላጊ ነው።

ማቴዎስ ይህን እውነት ለማብራራት ምሳሌ ሰጥቷል። አንድ ቀን አንድ ሀብታም ወጣት ወደ ኢየሱስ መጣ። ይህ ወጣት የዘላለምን ሕይወት ለማግኘት ይችላል ዘንድ ኢየሱስ አንድ ትእዛዝ ወይም ቀለል ያለ ነገር እንዲሰጠው

ጠየቀ። ኢየሱስ ሰውዬው ግብረገባዊ ሕይወት እንደሚመራ ያውቅ ነበር። ዐሥርቱን ትእዛዛት በሙሉ እንደ ጠበቀ ሲናገር፤ ኢየሱስ አልጠረጠረውም። ይህ ሰው ወደ ቤተ ክርስቲያናችን ቢመጣ ኖሮ፤ በደስታ ተቀብለን የኳየር ዘግሪ ወይም የሽግግሌዎች ቦርድ አባል እናደርገው ነበር። ግለሰቡ ጥሩ ሰው፤ ቀናተኛና ሀብታም ነበር። ኢየሱስ ግን ከጥሩ ውጫዊ ግንኙነቱ አጥልቆ ወደ ልቡ ተመለከተ። ለሰውዬው የግል ጣዖት የሆነበት ሌላ ፍቅር ነበረው። ያም የገንዘብ ፍቅር ነበር። ስለሆነም፤ ኢየሱስ ከጣዖቱ እንዲላቀቅ ጠየቀው። «ገንዘብህን ተወውና ደቀ መዝሙራል ልትሆን ትችላለህ» አለው። ሰውዬው ግን ገንዘቡን በጣም ይወድ ስለነበር፤ አዝና ኢየሱስን ትቶ ተመልሶ ሄደ።

ኢየሱስ በሰው ልብ ውስጥ አንድ ተቀዳሚ ፍቅር ብቻ ሊኖር እንደሚገባ አስተምሯል። ይህም ለእግዚአብሔር የሚኖረን ፍቅር ነው። አንድ ነገር በጣም አስፈላጊ ቢሆንብንና ኢየሱስ ያንን «ተወው» በሚለን ሰዓት ፈቃደኞች ባንሆን፤ ነገሩ ጣዖት ይሆንብናል ማለት ነው። ለብዙ ሰዎች እግዚአብሔርን ከሁሉም በላይ እንዳይወዱት የሚቀናቀናቸው ገንዘብ ነው። ለሌሎች ትምህርት ነው። መልካም ስም ደግሞ ወይም ቁሳቁስ አስፈላጊ ሊሆን ይችላል። (ለምሳሌ፤ ለአብርሃም ልጁ ይስሐቅ ጣዖት ሊሆንበት ይችላል ነበር። ለዚህም ነው እግዚአብሔር ይስሐቅን እንዲሠዋለት የጠየቀው። አብርሃም እግዚአብሔርን ከሁሉም በላይ እንደሚወድ በማሳየቱ የጣዖት አደጋ ይሆንበት የነበረ የልጁ ይስሐቅ ፈተና ተወገደለት።)

ወጣቱ ባለጸጋ ከዘላለማዊው ሕይወት ይልቅ ጊዜያዊው ሀብት ስለ በለጠበት ኢየሱስን ላለመከተል መረጠ። በአንጻሩ ጴጥሮስና ደቀ መዛሙርቱ ኢየሱስን ለመከተል ሲሉ ዋስትናቸውንና ምድራዊ ሀብታቸውን ሁሉ ወደ ጎን ትተዋል። እንግዲህ ምን ያገኙ ይሆን? ጊዜያዊና ዘላለማዊ ሽልጣቶችን ያገኛሉ? ኢየሱስ በዘላለማዊ መንግሥቱ ውስጥ ሥልጣን እንደሚኖራቸው ገልጾላቸዋል። አንዳንድ ምሑራን የደቀ መዛሙርቱ በአሥራ ሁለቱ የእስራኤል ነገዶች ላይ መንገሥት በሺህ ዓመቱ ዘመን፤ ደቀ መዛሙርቱ ከክርስቶስ ጋር እንደሚነግሡ ያሳያል ይላሉ። ምናልባትም ይህ በእግዚአብሔር መንግሥት ውስጥ ሥልጣን እንደሚኖራቸው የሚያመለክት ይሆናል። የዘላለም ሕይወትም ይኖራቸዋል። ሁለተኛ፤ በምድር ላይ ሥጋዊ ቤተሰቦቻቸውን ሊያጡ ቢችሉም፤ ይበልጥ አስፈላጊ የሆኑ መንፈሳዊ ቤተሰቦች ይኖሯቸዋል።

16ኛ ጥያቄ፡- ሀ) ፍቅራችንን በመካፈል ክርስቲያናች በሙሉ ልባችን ኢየሱስን እንዳንወድና እንዳንከተል ሊያደርጉ የሚችሉ አንዳንድ ነገሮች ምንድን ናቸው? ለ) አንዳንድ ጊዜ በልብህ ኢየሱስ እንዳይነግሥ ጣዖት አድርገህ የምታስቀምጣቸው ነገሮች ምንድን ናቸው? ሐ) ልብህን መርምርና ለኢየሱስ ብለህ የምታስወግደው ነገር ካለ ተመልክቱ። አሁኑኑ ይህንኑ አድርግ።

8. የወይን ሠራተኞች ምሳሌ (ማቴ. 20:1-16)

ሁላችንም ፍትሐዊ ስለሆነውና ስላልሆነው ጉዳይ ጠንካራ ግንዛቤ አለን። አንድ ሰው እኛ የምንሠራውን ሥራ እየሠራ የበለጠ ደመወዝ ቢያገኝ

እናግርራለን። በዚህም ሁሉም ሰው እኩል ሊስተናገድ እንደሚገባ እናስባለን። ይሁንና፤ እግዚአብሔር ፍትሐዊ ነው? ሁሉንም ሰው በእኩል ደረጃ ያስተናግዳል? ወይስ እግዚአብሔር የሚሠራው በፍትሐዊነት ሳይሆን በጸጋ ይሆን? ኢየሱስ ራሳችንን ከሌሎች ጋር ላለግነጻጸር ወይም እግዚአብሔር በእኩል ደረጃ እያስተናገደን መሆኑን ለመፍረድ የሚያስችል ምሳሌ ተናግሯል።

ርስት የነበረው አንድ ሀብታም ሰውዬ ነበር። ይህ ሰው ሠራተኞችን ለመቅጠር ፈለገና ጠዋት በሁለት ሰዓት ላይ ወደ ከተማ ሄዶ፤ የተወለኑ ሰዎችን አንድ ዲናር ለመክፈል ተስማምቶ ቀጠረ። አንድ ዲናር በዘመኑ የአንድ ቀን ደመወዝ ነበር። አሁንም በሦስት ሰዓት፤ በቀትርና በዘጠኝ ሰዓት ወደ ከተማ ተመልሶ ሄዶ ሌሎች ሠራተኞችን ቀጠረ። ለእነዚህ ሰዎች አከፋፈሉ ፍትሐዊ እንደሚሆን እንጂ ስንት እንደሚከፍላቸው አልነገራቸውም ነበር። ደመወዛቸውን የሚከፍልበት ጊዜ ሲደርስ አርፍዶ ለቀጠራቸው ሰዎች ቅድሚያ ሰጠ። ለእነዚህ ሰዎች የሙሉ ቀን ደመወዝ ነበር የከፈላቸው። ቀኑን ሙሉ ሠርተው የዋሉት ሰዎች ይህንን ሲመለከቱ ደስ አላቸው። ለእነርሱ የበለጠ የሚከፍላቸው መስፈቸው ነበር። ባለ ሀብቱ ግን ለሁሉም እኩል አንድ ዲናር ሰጣቸው። «ይሄ ፍትሐዊ አይደለም» ብለው ቅር አላቸው። ቀኑን ሙሉ ሲሠራ የዋለው ሰውዬ ያግርር ጀመር። ነገር ግን እግዚአብሔር የሚሠራው በፍትሐዊነት ሳይሆን በጸጋ ነው። ሞገሱን የምናገኘው በጥረታችን ሳይሆን በነፃ ነው። ስለሆነም፤ ባለ ሀብቱ ለሁሉም ቃል የገባውን ስለ ሰጠ ፍትሐዊ ነበር።

እነዚሁ መርሆዎች ለእግዚአብሔርም መንግሥት ይጠቅማሉ። እኛ ፍትሐዊነትን በምንረዳበት መልኩ እግዚአብሔር ቢሠራ ግናችንም ከዘላለም ፍርድ በስተቀር፤ ከእግዚአብሔር ምንም ነገር ልንቀበል አንችልም ነበር። ስለሆነም ከእግዚአብሔር የምንቀበለው ነገር ሁሉ ነፃ የጸጋ ስጦታ ነው። በመሆኑም እግዚአብሔር አንድ ከእኛ በላይ የሰብከት ችሎታ ያለው ሰው መርጦ ከእኛ በላይ ቢከፍለው፤ ራሳችንን ከዚያ ሰው ጋር የማወዳደርም ሆነ የማግረር መብት የለንም። ምክንያቱም የተቀበልነው የሥራችንን ውጤት ሳይሆን ነፃ ስጦታ ስለሆነ ነው።

17ኛ ጥያቄ፡- ሀ) ራሳችንን ከሌሎች ሰዎች ጋር ለናነጻጽርና ከእግዚአብሔር ዘንድ እኩል ወይም ፍትሐዊ መስተንግዶ እየተደረገልን እንዳልሆነ ስናስብ፤ እንዴት እንደምናዝን ወይም እንደምንቀና የሚያሳይ ምሳሌ ስጥ። ለ) በዚህ ምሳሌ መሠረት፤ ሌሎች ከእኛ የበለጡ በሚመስልበት ጊዜ ኢየሱስ ምን ዓይነት ምላሽ እንድንሰጥ የሚፈልግ ይመስለሃል?